

1974 ஏப்ரல் 19]

3. அரசினர் தனித் தீர்மானம்.

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க, ஏனைய மாநிலங்களுக்கெல்லாம் எடுத்துக்காட்டாக விளங்கத்தக்க, அரசியலே நல்வாழ்வு பெற வேண்டும் என்று எண்ணுகின்ற, அரசியல்வாதிகளுக்கெல்லாம் தூண்டுகோலாக அமையக்கூடிய தீர்மானத்தை ஆதரித்துச் சில கருத்துக்களை வைக்கின்ற வாய்ப்பு கிட்டியிருப்பதற்காக நான் பூரிப்பும் பெருமையும் கொள்ளுகின்றேன்.

தமிழகம் பல்வேறு வகைகளில்—இறந்த காலத்திலும் சரி, நிகழ் காலத்திலும் சரி—மற்ற மாநிலங்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாகவும், மற்ற மாநிலங்களுக்கு வழிகாட்டியாகவும் இருக்கத்தக்க நிலையில் இருந்து வருவதையொட்டி இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவதன் மூலமும் ஏனைய மாநிலங்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்கும் என்கின்ற திண்மை நமக்கெல்லாம் உண்டு. அந்த வகையில் வழிகாட்டியாக இருக்கத்தக்க பல்வேறு வல்லமைகளை இந்தத் தமிழகம் பெற்றிருக்கிறது என்பதையும் நாம் நன்கு உணருவோம். அந்த முறையில் இந்தத் தீர்மானம் மிகச் சிறப்பு வாய்ந்தது, எதிர்காலத்தில் ஆக்கம் பயப்பதற்கு அடிப்படையாக விளங்கத்தக்க வகையில் அமையக்கூடியது என்பதை எல்லோரும் நன்கு உணருவார்கள்.

இந்தத் தீர்மானத்தையொட்டி பல்வேறு கருத்துக்களை எதிர்க் கட்சித் தரப்பிலே உள்ளவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தத் தீர்மானத்தினுடைய அவசியத்தை வலியுறுத்தி மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள், தம்முடைய முன்னுரையில் மிகத் தொகுப்பாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்க்கின்ற வகையில் கருத்துக்களை வழங்கிய எதிர்க் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள், “இது பிரிவினைக்கு இடம் கொடுக்கும், ஆகவே இந்தத் தீர்மானமே கூடாது” என்ற வகையில் எடுத்துக் குறிப்பிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். தீர்மானத்தைப்பற்றி பேசிய ஆளுங்கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் பலரும், தோழமைக் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்களும் அதற்கான அளவுக்குத் தக்க ஆதாரங்களைத் தந்திருக்கிறார்கள்.

பிரிவினைக்கு இடந்தருகிற தீர்மானமாக இது அமைகிறது என்று கூறுவதை நான் முழுக்க, முழுக்க மறுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

514 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1974 ஏப்ரல் 19]

ஏனென்று சொன்னால், பிரிவினை உணர்வு எந்த நேரத்திலும் ஏற்படாமல் தடுப்பதற்கு இந்தத் தீர்மானம்தான் உறுதுணையாக இருக்கும் என்பதை வரலாறுமிகச் சிறப்பாகச் சுட்டிக்காட்டியிருப்பதை அனைவரும் நன்கு உணருவார்கள். நாம் கேட்பது—மாநிலத்திலே சுயாட்சி வேண்டும்; மத்தியிலே கூட்டாட்சி வேண்டும். கூட்டாட்சிக்கு உரிய இலக்கணங்கள் அமைந்த வகையில் ஆட்சி அமைந்தால்தான் நம்முடைய நாட்டின் எதிர்கால வாழ்வு நன்றாக அமையும் என்பதற்குக் காரண காரிய விளக்கங்கள் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த நாடு விடுதலை பெற்று 27 ஆண்டுகள் ஆகியும், அரசியலமைப்புச் சட்டம் நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டு 24 ஆண்டுகள் ஆகியும், இந்த நாடு போதுமான அளவுக்கு—எதிர்பார்த்த அளவுக்கு—வளர்ச்சியைப் பெறாமலிருப்பதற்கு அடிப்படைக் காரணங்கள் என்ன என்று ஆராயும்போதுதான் இந்தத் தீர்மானத்தினுடைய இன்றியமையாதத் தன்மையை மிக நன்றாக நம்மால் உணர முடியும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கந்தப்பன் அவர்கள் நேற்று பேசும் போது அதைச் சிறப்பாக விளக்கிக் காட்டினார்கள். இந்த நாடு விடுதலை பெற்று 27 ஆண்டுகள் ஆகியும், அரசியலமைப்புச் சட்டம் உருவாகி 24 ஆண்டுகள் ஆகியும், 24 ஆண்டுக் காலமாக இந்த அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் மத்திய அரசும் மாநில அரசுகளும் செயல்பட்டு வந்தும், நாம் எதிர்பார்த்த பலனைப் பெற முடியாமலிருப்பதற்கு என்ன அடிப்படைக் காரணம் என்று நாம் நன்றாக உணர வேண்டும். அதற்கு முன்னர் அன்னிய ஆதிக்கம் இருந்த காரணத்தால் நாடு பொருளாதாரத் துறையில், தொழில் துறையில் உயரக்கூடிய முறையில், அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ளும் வகையில் நம்மால் முன்னேற முடியாமல் இருந்தது என்று காரணம் சொல்லப்பட்டது. நாடு விடுதலை பெற்றதற்குப் பிறகு, முழு உரிமை நமக்கு அளிக்கப்பட்ட சூழ்நிலை கிடைத்த பிறகும் நம்மால் வளர முடியாமலிருப்பதற்கு காரணம், ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்தவர்களுக்கு ஆற்றல் இல்லை, அறிவு இல்லை என்று சொல்லிவிட முடியுமா என்றால்—அதைத்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கந்தப்பன் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டினார்கள்.

மத்தியில் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். அவருக்குப் பிறகு திரு. லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். அவருக்குப் பிறகு அம்மையார் அவர்கள் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

அவர்களைப்போன்று பல்வேறு மாநிலங்களிலும் மூத்த அரசியல் தலைவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்து நடத்திக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். சிறந்த அறிவாற்றல் மிக்கவர்கள், அரசியலில் நீண்ட காலம் பழக்கப்பட்டவர்கள், அரசியலில் தியாகங்கள் பல செய்தவர்கள், இந்த நாட்டினுடைய அரசியல் சூழ்நிலையை நன்கு உணர்ந்தவர்கள் எல்லாம்

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள் 515
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்,
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

1974 ஏப்ரல் 19]

பல்வேறு மாநிலங்களினுடைய ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்று நடத்திக்
கொண்டு வந்திருக்கிற நிலையில், எதிர்பார்த்த பலன்களை நாம் பெற
முடியாமல் போனதற்கு அடிப்படைக் காரணம், ஆட்சிப் பொறுப்பில்
உட்கார்ந்திருக்கிறவர்கள் ஆற்றலை—அறிவை—பயன்படுத்துவதில் ஏற்பட்ட
கேடல்ல, அமைப்பிலே ஏற்பட்டிருக்கிற சீர்கேடுதான் நாம் பெறவேண்டிய
அத்தகைய பலன்களைப் பெற முடியாமல் ஆக்கியிருக்கிறது என்பதை நாம்
உணரலாம்.

ஜப்பான் நாடு மிகச் சிறிய நாடாக இருந்தாலும் அந்த நாடு
1956-லிருந்து 1966 ஆம் ஆண்டு வரையில், இந்தப் பத்தாண்டு காலத்
தில் 780 சத வீத வளர்ச்சியைக் கிட்ட முடிந்திருக்கிறதென்றால், இந்த
நாடு சுதந்திரம் பெற்று, இவ்வளவு வாய்ப்பு வசதியுடையதாக இருந்தும்,
அறிவாற்றல் மிக்கவர்களின் ஆளுகையின்கீழ் மாநில அரசுகளும் மத்திய
அரசும் இருந்தும் சரியான வகையில் முன்னேற முடியாமலிருப்பதற்குக்
காரணம் இந்த அமைப்பு முறை சரியாக இல்லை என்பதுதான்.

ஆகவே, பிரிவினைக்கு வித்திகேற்றது என்ற காரணத்தைச் சொல்லி,
அந்தக் காரணத்தை வைத்து எதிர்க்க, எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள்
முயன்றிருக்கிறார்களே தவிர, மாநில சுயாட்சி ஏற்படுவதனால் இன்ன
இன்ன கேடுகள் விளையும், இந்த நாடு முழுமையான கூட்டாட்சி பெற
வேண்டும் என்ற கருத்தில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இந்தத் தீர்மானம்
நிறைவேற்றப்படுவதனால் கேடுபாடுகள் இன்ன இன்ன என்று விளக்கி
அதற்கான வாதங்களை எடுத்துவைக்க முடியவில்லை.

ஆகவே, இல்லாத ஒரு தன்மையைத் தாங்களே வரவழைத்துக்
கொண்டு, “பிரிவினைக்கு வித்திடும், ஆகவே, பிரிவினைக் கொள்கையை
எதிர்க்கிறோம்” என்று அதற்கான வாதங்களை வைத்துவிட்டுத்தான்
உட்கார்ந்தார்கள். இங்கு இல்லாத ஒன்றை, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்
கள் எடுத்துத் தெரிவிக்காத ஒன்றை அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். நாம்
அமுத்தந்திருத்தமாகச் சொல்கிறோம். இந்தியா ஒரு நாடாகத்தான்
இருக்கும்; அதற்குள்ளே மாநிலங்கள் இருக்கும். நாம் மாநில சுயாட்சி
கேட்கிறோமே தவிர, தனி நாட்டுக்கு ஆட்சி கேட்கவில்லை. தன்னாட்சி
கேட்கிறோமே தவிர, தனி ஆட்சி கேட்கவில்லை. ஸெல்ஃப் ஆட்டானமி
கேட்கிறோமே தவிர, ஸெல்ஃப் இன்டிபென்டென்ஸ் கேட்கவில்லை. “நாடு”
என்று நாம் அழைக்கவில்லை. “மாநிலம்” என்றுதான் அழைக்கிறோம்.
“மாநிலம்” என்று அழைக்கும்போது, பல மாநிலங்கள் சேர்ந்து ஒரு நாடு
என்பதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று தெளிவுபடுகிறது. ஆகவே,
இந்தியா ஒரு நாடாக இருக்க வேண்டும். அதில் பல்வேறு மாநிலங்கள்
சுயாட்சி உரிமை பெற்றவைகளாக இருக்க வேண்டும். மத்தியிலே
கூட்டாட்சி அமைய வேண்டும் என்று நாம் தெளிவுபட எடுத்துச்
சொல்லியும், சொல்லப்படாத—இல்லாத—ஒரு கருத்தை எடுத்து வைத்துக்

516 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள் --
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1974 ஏப்ரல் 19]

கொண்டு, அதற்கான வகைகளில் தம்முடைய வாதங்களை இங்கே எடுத்து வைத்திருக்கிறார்களே தவிர, மாநில சுயாட்சி ஏற்படுவதால் கூட்டாட்சிக்கு என்ன என்ன கேடுபாடுகள் ஏற்படும் என்பதற்கான காரண காரிய விளக்கங்களை எடுத்து வைத்திருக்கிறார்களா என்றால் அந்தக் காரண காரிய விளக்கங்களை எடுத்துவைக்கவில்லை. நாட்டுப் பிரிவினைக் கருத்தை இந்த அவையிலே இருக்கிற யாரும் வற்புறுத்தவில்லை. ஆளும் கட்சித் தரப்பிலும் சரி, எதிர்க்கட்சித் தரப்பிலும் சரி, யாரும் வற்புறுத்தவில்லை. யாரும் இவர்களுக்குச் சாகசமாக இல்லை என்று தெரிந்து கொண்டதற்குப் பிறகு கூட, பிரிவினைக் கருத்து வாதங்களை இங்கே எடுத்துக் காட்டுவது மிக மிகப் பொருத்தமற்றது. எதிர்க்காலத்தில் வா இருக்கிற சிக்கல்கள், மற்றவைகளை நீக்குவதற்கு வாபிவகை காண்கிற வகையில் இந்தத் தீர்மானம் அமைந்திருப்பதால், இது ஒரு சிறந்த பாதையாக அமையும் என்று பெரியவர் மணலி அவர்கள் கூட மிக சிறப்பாகச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். இதுவரையில் உள்ள இடுக்கண்கள், இடர்ப்பாடுகள், சிக்கல்கள் ஆகிய அத்தனையையும் அகற்றுவதற்காக இந்தத் தீர்மானத்தின் மூலம் ஏற்பட இருக்கிற புதிய வாழ் நமக்கு ஏற்றசொரு சன்னையை வகுத்தக் கொடுக்கும் என்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையில்தான் இந்தத் தீர்மானத்தை நாம் இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

கூட்டாட்சி முறை என்று நாம் சொல்கின்ற அத்தகைய கருத்து நாமாகவே கண்டுபிடித்த கருத்து அல்ல. மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்களோ அல்லது தி.மு.க. வோ முகன் முதலில் கண்டுபிடித்த ஒன்று அல்ல. பிரிவினைக்கு ஈடாக இதுவரையில் உலகத்தில் வேறு யாரும் கண்டுபிடிக்காத ஒன்றை நாங்கள் கண்டுபிடித்து, அதை இங்கே கொண்டு வந்து வைத்து, மறைமுகமாகப் பிரிவினையைக் கொண்டு வருகிறோம் என்று கூறுவதும் பொருத்தமற்றது.

கூட்டாட்சி முறை என்பது உலகத்தில் பல்வேறு ஆண்டுகளாகப் பல்வேறு நாடுகளில் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகிற ஒன்றாகும். இந்தியாவில் கூட்டாட்சி முறையின் மூலம் நல்ல பலன் ஏற்படும் என்ற கருத்தைப் பலரும் எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் பார்க்கும் பொழுது ஆட்சிமுறையில் இன்றைக்கு இருக்கிற இந்தியாவினுடைய அமைப்பில் இது கூட்டாட்சி என்ற பெயராக இருந்தாலும் பெரும் பகுதி ஒற்றை ஆட்சி முறைக்கான இலக்கணங்களைப் பெற்றிருப்பதன் காரணமாக, முழு கூட்டாட்சித் தன்மையைப் பெறவேண்டும் என்றுதான் இந்தத் தீர்மானத்தின் மூலம் வற்புறுத்தி வருகிறோம். “இந்திய யூனியன்” என்று சொல்கிறபொழுது, கூட்டாட்சிக் கருத்துக்களை நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று எடுத்துச்சொன்னாலும்கூட, நடைமுறையிலே வருகின்ற பொழுது ஒற்றையாட்சிக்குரிய இலக்கணங்களைத்தான் கொண்டிருக்கிறது. அந்தக் காரணத்தினால்தான் இவ்வளவு இடர்ப்பாடுகள் ஏற்படுகின்ற தன்மை இருக்கிறது. முழுமையான, உண்மையான கூட்டாட்சி அமைய

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள் 517
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

1974 ஏப்ரல் 19]

வேண்டும். முழுமையான உண்மையான கூட்டாட்சி என்றால், மத்தியில் கூட்டாட்சி, மாநிலத்தில் சுயாட்சி அமைய வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் நாம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம்.

இப்பொழுது இருக்கிற அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் விதிக்கப்பட்ட விதிகளே போதுமானவை, இவற்றைத் திருத்த வேண்டிய அவசியமில்லை, இவற்றை வைத்துக்கொண்டே நாட்டின் எதிர்காலத்தை நடத்தி விடலாம் என்று கூறுகிறவர்களுக்கு நான் எதையும் சொல்லவில்லை. ஆனால் அடுத்தாற்போல் எடுத்துச் சொன்ன, பெரும்பாலோர் எடுத்துச் சொன்ன, அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டும் என்ற கருத்தை நாங்களும் வற்புறுத்துகிறோம்.

அதிக அதிகாரம் வேண்டும், ஆனால் அதற்காக மாநில சுயாட்சி தேவையில்லை என்பதை சில பேர்கள், எதிர்க்கட்சித் தரப்பில் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். என்னென்ன அதிகாரம் வேண்டும் என்பதைக்கூட அவர்கள் அறுதியிட்டுக் காட்டவில்லை. அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்றால், அதற்குச் செயல்வடிவம்தான் மாநில சுயாட்சி. எனவேதான், நாம் அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறோம். அதைச் செயல்வடிவத்தில் எப்படிக் கொண்டுவருவது என்று பார்க்கிறபொழுது, மாநிலத்தில் சுயாட்சி, மத்தியில் கூட்டாட்சி என்ற முறையில்தான் அதைச் செயல்வடிவத்திற்குக் கொண்டுவர முடியும். இப்பொழுது, அதிக அதிகாரம் வேண்டும், அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்று நாம் எல்லோரும் சொல்லிக்கொண்டிருந்தாலும்கூட, 27 ஆண்டு அனுபவத்தில் பார்த்தால், நடைமுறையில் பார்த்தால், மாநிலங்களுக்கு 1950-வது ஆண்டு அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் இருக்கிற, ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற அதிகாரங்களைத் தவிர, இந்த 24 ஆண்டு காலத்தில் மத்திய அரசால் எடுக்கப்பட்டிருக்கிற வரலாற்றைப் பார்க்கிறோமே தவிர, 24 ஆண்டு காலத்தில், இங்கே உறுப்பினர்கள் பலரும் எடுத்துத் தெரிவித்ததற்கு இணங்க, அதிகாரத்தைக் கொடுக்கின்ற வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்றால், 24 ஆண்டு காலத்தில் ஏற்படவில்லை. 24 ஆண்டு காலத்தில் மத்திய அரசினால் இயற்றப்பட்ட சட்டங்களைப் பார்த்தால்கூட 1950-ம் ஆண்டில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அதிகாரங்கள், வரைமுறைகள்கூட எடுக்கப்பட்டிருக்கிற நிகழ்ச்சிதான் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறதே தவிர, கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற நிகழ்ச்சி இந்த 24 ஆண்டு காலத்தில் எந்த நிலையிலும் நடைபெறவில்லை. ஆகவேதான், அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்பதை நிலைநாட்ட, உறுதிப்படுத்த, எந்த வகையிலும் யாரும் எடுத்துக் கொள்ளாமல் இருக்கிற வகையில்தான், நாம் மாநில சுயாட்சி மூலம் அதை நிறைவேற்ற முடியும் என்று கருதுகிறோம். இன்றைக்கு இருக்கிற சூழ்நிலையிலே மாநில சுயாட்சி, மத்தியில் கூட்டாட்சி என்று சொல்கிற முறைதான் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க முறையாக இருக்கிறது.

518 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்ரர் குழுவின் பரிந்துரைகள், மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1974 ஏப்ரல் 19]

உலகத்தில் இருக்கிற முறைகளை ஒற்றையாட்சி, நாடுகளின் கூட்டாட்சி, கூட்டாட்சி என்று மூன்று வகைப்பட்ட முறைகளாகத் தீர்மானியமா திருக்கிறார்கள். ஒற்றையாட்சி முறை (யூனிடரி கவர்ன்மென்ட்), நாடுகளின்கூட கூட்டாட்சி (கான்பெடரேஷன்), கூட்டாட்சி (ஃபெடரேஷன்) என்று மூன்று முறைகள் இருக்கின்றன.

மைய அரசுக்கு வட்டார அரசுகள் கட்டுப்பட்டு நடப்பது ஒற்றையாட்சி முறை. நிர்வாக வசதிக்காக வட்டார அமைப்புகள் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. ஆனால், முழு முதல் அதிகாரத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதும், எல்லா விதமான சட்டத்தைக் கொண்டிருப்பதும், எல்லாவிதமான வரி வசூலிக் கின்ற அதிகாரத்தைப் பெற்றிருப்பதும், கடன் வாங்குகின்ற அதிகாரத்தைப் பெற்றிருப்பதும், இத்தகைய எல்லாவிதமான அதிகாரங்களைப் பெற்றிருப்பதும் மைய அரசு.

மைய அரசு கொடுக்கின்ற அதிகாரத்தை நிர்வகிக்கின்ற அளவுக்கு இருக்கும் அதிகாரத்தைக் கொண்டது வட்டார அரசுகள். மைய அரசுக்கு வட்டார அரசுகள் கட்டுப்பட்டு நடக்க வேண்டும். இதுதான் ஒற்றையாட்சி முறை (யூனிடரி கவர்ன்மென்ட்) என்று பல ஆண்டுகளாக உலகத்திலுள்ள வல்லுநர்கள் வகுத்திருக்கிறார்கள்.

மாநில அரசுகளுக்கு மைய அரசு கட்டுப்பட்டு நடப்பது நாடுகளின் கூட்டாட்சி முறை. மாநில அரசுகள் வலிமை மிக்க அரசுகள். மாநில அரசுகளுக்கு மைய அரசு கட்டுப்பட்டுத் தீர்வேண்டும். மாநில அரசுகளின் தீர்மானங்களை, நோக்கங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும்; மைய அரசு அதற்குக் கட்டுப்பட வேண்டும். இதுதான் கான்பெடரேஷன், நாடுகளின் கூட்டாட்சி என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

கூட்டாட்சி (ஃபெடரேஷன்) என்பது மைய அரசைத் தனி அமைப்பாக ஏற்று, மாநில அரசுகளைத் தனி அமைப்புக்களாக ஏற்று, இரண்டிற்கும் தனித்தனி ஆட்சிப் பொறுப்புகளை ஒதுக்கி, ஒன்றின் எல்லையில் மற்றொன்று தீவியிடாமல் காப்பது கூட்டாட்சி முறையாகும்.

நம் நாட்டிலுள்ள வரலாற்று முறைகள், நம்முடைய நிலை, நில அமைப்பு, நம்முடைய நாட்டினுடைய மக்களுடைய பழக்க வழக்கங்கள், கலாச்சாரம், நாகரிகம், மொழி, பண்பு ஆகிய அத்தனையின் அடிப்படையில் பார்த்தால், இது ஒற்றையாட்சிமுறைக்கு ஏற்றது அல்ல, கூட்டாட்சி நாடாக இருப்பதற்குத்தான் ஏற்றது என்ற வகையில் அத்தனை பேர்களும் விரும்புகின்ற பாங்கினை நாம் காண்கிறோம்.

அந்த வகையில் பார்த்தால்கூட, இது ஒற்றை ஆட்சி முறைக்கு ஏற்ற நாடு அல்ல, கூட்டாட்சி முறைக்கு ஏற்ற நாடுதான் என்று பல்வேறு வல்லுநர்களும், அரசியல் சட்டங்களை நன்றாக உணர்ந்தவர்களும்,

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை

மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்

திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

1974 ஏப்ரல் 19]

இறந்த கால வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளைக் கண்டவர்களும் வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். இது கூட்டாட்சிக்கு ஏற்ற நாடுதான் என்று வலியுறுத்தியிருக்கிற தன்மையைத்தான் காண்கிறோம்.

கூட்டாட்சி முறைக்கு ஏற்ற நாடாக விளங்குகின்ற வகையில் அமெரிக்கா, கனடா, ஆஸ்திரேலியா, சுவீட்சர்லாந்து போன்ற நாடுகள் எடுத்துக் காட்டாக விளங்குகின்றன. அந்த வகையில் பார்க்கும்பொழுது ஒற்றை ஆட்சி முறைக்குரிய இலக்கணங்களை இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் அதிகமாகக் கொண்டிருக்கிறதா, அல்லது கூட்டாட்சி முறைக்கு வகுக்கப்பட்டிருக்கிற இலக்கணங்களை அதிகமாகக் கொண்டிருக்கிறதா என்று நாம் சற்று சிந்தித்துப் பார்ப்போம்.

ஒற்றையாட்சி முறைக்கு உலக அரசியல் வல்லுநர்கள் வகுத்துத் தந்திருக்கிற கருத்துக்கள், ஒற்றையாட்சிக்கு இருக்கக்கூடிய இலக்கணங்கள் என்னவென்றால், ஒற்றை ஆட்சியில் வட்டார அரசுகள் மைய அரசினால் நிறுவப்படும். வட்டார அரசுகள் அரசியலமைப்பிற்குத் தெரியாத படைப்புக்கள். வட்டார அமைப்புகள் இப்பொழுது இருக்கிற நகராட்சி, உள்ளாட்சி முறைகளைப்போல் அரசியல் அமைப்பைச் சட்டத்திற்குத் தெரியாத படைப்புகள். அதைப்போல ஒற்றை யாட்சியில் வட்டார அரசுகள் அமைந்திருந்தால்கூட அரசியல் சட்டத்திற்குத் தெரியாத படைப்புக்கள்.

வட்டார அரசுகள் மைய அரசினால் நீக்கப்படவும் கூடும். அடியோடு அவைகளை ஒழிக்க, மாற்ற, அல்லது திருத்த முழு வல்லமை பெற்றது மைய அரசு. வட்டார அரசுகளுக்கு அதிகாரங்களைக் கொடுக்கவோ, மறுக்கவோ, கூட்டவோ, குறைக்கவோ, மைய அரசுக்கு முழு உரிமை உண்டு. இரு வகையான அரசுகளும் சரி சமமானவை அல்ல. மைய அரசு எல்லா வகையிலும் உயர்ந்தது. வட்டார அரசுகள் எல்லா வகையிலும் தாழ்ந்தவை. மைய அரசு மட்டுமே இறைமையின் உறைவிடமாகக் கருதப்படும்; வட்டார அரசுகளுக்கு இறைமைப் பண்பு சிறிதளவேனும் இல்லை. இவைதான் யூனிடரி கவர்ன்மெண்டுக்கு இருக்கவேண்டிய இலக்கணங்களாக வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

கூட்டாட்சி முறைக்கு வகுக்கப்பட்டிருக்கிற இலக்கணங்களைப் பார்ப்போமானால், கூட்டாட்சியில் இருக்கும் மாநில அரசுகள் மைய அரசு போன்றே அரசியலமைப்பால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் பெருமையுடையவை. மத்திய அரசும் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட அமைப்பு, மாநில அரசுகளும் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட அமைப்புகள்.

மாநில அரசுகளின் அதிகாரங்கள் அனைத்தும் மைய அரசின் அதிகாரங்களைப் போன்று அரசியலமைப்பிலிருந்து நேரடியாகப் பிறந்தவையாகும். மைய அரசு, மாநில அரசுகள் ஆகிய இரண்டுமே அரசியல்

520 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள்.

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை

மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்

திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1974 ஏப்ரல் 19]

லமைப்பால் தோற்றுவிக்கப்பட்டவையாகும். ஒன்றால் மற்றொன்று ஆக்கப் படுவதில்லை. ஒன்று மற்றொன்றை அழிக்க முடியாது. ஒன்றை நம்பி மற்றொன்று இயங்கவேண்டிய அவசியமில்லை. மைய அரசு, மாநில அரசுகள் ஆகிய இரண்டுமே சரி சமமானவை. ஒன்றின் சுதந்திரத்தில் மற்றொன்று தலையிடுவது இயலாத காரியம். இரு தரப்பு அரசுகளிடையே உயர்வு-தாழ்வு பாராட்டுவது கிடையாது.

மைய அரசும் மாநில அரசுகளும் நாட்டின் இறைமையைத் தங்க ளிடையே பகிர்ந்துகொள்ளுகின்றன. இவைதான் கூட்டாட்சி முறைக்கான இலக்கணங்கள் என்று வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கூட்டாட்சி முறைக்கான இலக்கணங்கள் இவைதான் என்று உலக நாடுகளிலுள்ள பெரும்பாலான அரசியல் அறிவியல் அறிஞர்கள் எல்லாம் எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்கள். அவைகளைத்தான் நான் தொகுத்துச் சொன்னேன்.

இன்றைக்கு இருக்கிற அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைப் பார்த்தாலும், மாநில-மத்திய அரசுகளின் போக்குகளைப் பார்த்தாலும், ஒற்றை ஆட்சிக்கு வகுத்திருக்கிற இலக்கணங்களைத்தான் பெரும்பாலும் மத்திய அரசு கொண்டிருக்கிறதே தவிர, கூட்டாட்சிக்கான இலக்கணங்களைக் கொண்டிருக்கவில்லை. அதன்காரணமாகத்தான் மாநிலத்திற்கு சுயாட்சி வழங்கப்படவேண்டும் என்று கோரப்படுகிறது. வழங்கப்பட்டிருக்கிற சுயாட்சி முழுமை பெற்றதாக இல்லை. அளிக்கப்பட வேண்டிய அளவுக்கு அளிக்கப்படவில்லை. ஆனால், வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அரசியல் சட்டத்திலே சொல்லிவிட்டாலும் கூட, இன்றைக்கு இருக்கிற அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் எல்லா அதிகாரங்களையும் மத்திய அரசினிடத்திலே குவித்து வைத்துக்கொண்டு, மத்திய அரசு ஒரு ஒற்றையாட்சித் தன்மையிலேயே நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அப்படி ஒற்றையாட்சித் தன்மையிலே இயங்குகின்ற காரணத்தால்தான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

இன்றைக்கு நம்முடைய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திலே கூறி இருக்கின்ற அடிப்படைத் தன்மைகள், ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற அதிகாரங்கள் இவற்றை எல்லாம் எடுத்து கணித்துப் பார்த்தால் கூட, மத்திய அரசுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற அதிகாரங்களைப் பார்த்தால் கூட, மத்திய அரசு 97 இனங்களைத் தன்னிடம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது; அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் மாநில அரசுக்கு 65 இனங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பொதுப் பட்டியலில் 47 இனங்கள் இருக்கின்றன. எஞ்சியவை மத்திய அரசாங்கத்தினிடமே இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே கூட்டாட்சி அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின்படி எல்லா அதிகாரங்களையும் பெற்றிருக்கின்றன என்பது மட்டுமல்ல; குறிப்பிட்ட அதிகாரத்தை மத்திய அரசுக்குக்

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை

மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்

திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

1974 ஏப்ரல் 19]

கொடுத்துவிட்டு, மற்ற அதிகாரங்களை மாநில அரசுகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. எஞ்சிய அதிகாரங்கள் மாநிலங்களையே சேர்ந்தவை என்று வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: சார், பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தில் ரொம்ப விரிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. யூனியன் லிஸ்ட், ஸ்டேட் லிஸ்ட், கன்கரன்ட் லிஸ்ட் என்று மூன்று பிரிவுகளில் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ரெசடுவரி பவர்ஸ் என்பது மிகவும் குறைவு. மற்ற நாடுகளில் அப்படி அல்ல. ஆகவே, அதற்காக நேரத்தை எடுத்துக்கொள்ளாமல் மற்ற விவகாரங்களைப் பற்றிச் சொன்னால் நல்லது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் பேசும்போது அதைப்பற்றிச் சொல்லக்கொள்ளுங்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: அம்மையார் அவர்கள் எனக்கு அறிவுரை கூறவேண்டாம். எப்படிப் பேசவேண்டும் என்பது எனக்குத் தெரியும்; அவர்கள் அறிவுரை கூறவேண்டாம். எஞ்சிய அதிகாரங்கள் கொஞ்சம் இருந்தால் அந்தக் குறைவான அதிகாரங்களை மத்திய அரசு வைத்துக் கொண்டு ஏன் கஷ்டப்பட வேண்டும்? அதையும் மாநிலங்களிடமே கொடுத்து விட்டுப்போவதுதானே? மிகக் குறைந்த அதிகாரங்கள் தானே.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அவை மிகக் குறைந்த அதிகாரங்களாக இருந்தாலும் “நேஷனல் இம்பார்டன்ஸ்” வாய்ந்தவை. தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவைகளாக இருப்பதால் அவைகளை மத்திய அரசாங்கமே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது; மாநிலங்களுக்குக் கொடுக்க முடியாது.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: எந்த எந்த வகையிலே அவை தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை என்று விபரமாகச் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும். எஞ்சிய அதிகாரங்கள் என்று சொல்லும்போது இப்போது இருப்பவை மட்டுமல்ல; புதிது புதிதாக வருகின்றவைகளும் அந்தப் பட்டியலில்தான் சேரும். அம்மையார் அவர்களுடைய கருத்து அப்படிப்பட்டதாக இருக்கலாம், அவர்களுடைய கட்சியின் கருத்து அப்படி இருக்கலாம். அவர்களுடைய கருத்து இந்த அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை மாற்ற வேண்டாமென்று சொல்வதாக இருக்கலாம். அது அவர்களுடைய கொள்கை.

நாங்கள் எஞ்சிய அதிகாரங்கள் மாநிலங்களுக்கு வர வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். அதற்கு எடுத்துக்காட்டு உண்டா என்றால், உண்டு.

522 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும், கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1974 ஏப்ரல் 19]

அமெரிக்கா இருக்கிறது. ரஷியா இருக்கிறது. உலகத்திலே கூட்டாட்சி நடத்துகின்ற பெரிய நாடுகள் இந்த இரண்டும். சிறிய சிறிய நாடுகள் பல இருந்தாலும் உலக வல்லமை பெற்ற நாடுகள் இந்த இரண்டுந்தான்.

யுனைட்டெட் ஸ்டேட்ஸ் ஆப் அமெரிக்கா, யூனியன் ஆப் சோவியத் சோசலிஸ்ட் ரிப்பப்ளிக்—இந்த இரண்டும் மிகப்பெரிய கூட்டாட்சி நாடுகள். கூட்டாட்சி முறையில் அமைந்திருப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் உலக வல்லமை வாய்ந்த நாடுகளாகவும் இருக்கின்றன. அந்த நாடுகளின் வலிமை அதனால் குன்றிவிடவில்லை. அதற்கு மாறாக உலகிலேயே வலிமை மிக்க நாடுகளாக விளங்குகின்றன. கூட்டாட்சியை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற இந்த இரண்டு நாடுகளும் கூட்டாட்சிக் கருத்துக்களுக்கு மதிப்புத் தந்து அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்கியிருக்கின்றன.

திரு ஏ. சுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் அமெரிக்கா வையும், ரஷியாவையும் சுட்டிக்காட்டுகிறார்கள். ரஷியாவில் காண்ஸ்டிடியூஷனில்தான் அப்படிச் சொல்லியிருக்கிறதே தவிர, நடைமுறையில் எந்தவிதமான அதிகாரங்களும் கொடுக்கப்படவில்லை. அமெரிக்கா ஒரு “பெடரல்” கவர்ன்மென்டாக இருந்தாலும் “லா அண்டு ஆர்டர்” பிரச்சினை மத்தியில்தான் இருக்கிறது ; பிரித்துக்கொடுக்கப்படவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அங்கே இருக்கின்ற அரசியல் சட்டத்தைப்பற்றி நான் குறிப்பிடுகிறேன். அவர்கள் உரிமையை நிலைநாட்ட அவர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. ரஷியாவை ரிப்பப்ளிக், குடியரசு என்றுதான் அழைக்கிறார்கள். இங்கே மாநிலம் என்று அழைக்கிறோம். இங்கே தனித்தனியாக மாநிலம் என்ற அமைப்பு இருக்கிறதே தவிர அதற்கான அதிகாரங்கள் இல்லை.

ஆனால், அமெரிக்காவிலும், ரஷியாவிலும் பிரிந்துபோகிற உரிமையையும் பெற்றிருக்கிறார்கள். அரசியல் சட்டத்தை அந்த வகையிலே அமைத்திருக்கிறார்கள். அமெரிக்காவில் தனித் தனி மாநிலங்களாக வைத்து, அவைகளுக்குப் போதுமான அதிகாரங்களையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதனால் அது வலுவிழந்துவிடவில்லை. உலக நாடுகளிலே வல்லமை மிக்க ஒரு நாடாகத்தான் விளங்குகிறது. அதைப்போலவே ரஷியாவும் விளங்குகிறது.

நமது நாட்டில், 97 இனங்கள் மத்திய அரசிடம் இருந்தாலும் 65 இனங்கள் மாநில அரசுகளுக்கு இருந்தாலும், பொதுப்பட்டியலில் 47 இனங்கள் இருந்தாலும், பொதுப்பட்டியலில் உள்ள இனங்கள் எல்லாம் மத்திய அரசின் கட்டுப்பாட்டிலேதான் இருக்கின்றன.

அதுமட்டுமல்ல, மாநில இனங்களாக 65 இனங்களை வைத்திருந்தாலும், மத்திய அரசு விரும்பினால் ஒருசில அதிகாரங்களை மட்டுமல்ல, எந்த

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
கிருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

1974 ஏப்ரல் 19]

நேரத்திலும் எந்த அதிகாரத்தை வேண்டுமானாலும்—எல்லா அதிகாரத்
தையுமே கூட அவர்கள் எடுத்துக் கொள்வதற்கு உரிமை கொடுக்கப்
பட்டிருக்கிறது நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தில்.

பொதுப்பட்டியலிலே 47 இனங்கள் இருந்தாலும், மத்திய அரசுக்கும்
மாநில அரசுக்கும் பொதுவான ஒரு கட்டத்தில், மாநில அரசு ஒரு
சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருந்தாலும், மத்திய அரசு அதுபற்றி ஒரு
சட்டத்தை நிறைவேற்றினால் மத்திய அரசின் சட்டம்தான் நிற்கும்;
நம்முடைய சட்டம் நிற்காது. அது மட்டுமல்லாமல் மாநில அரசுக்கு
என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற 65 இனங்களில் எந்த நேரத்தில் வேண்டு
மென்றாலும் எந்த அதிகாரத்தை வேண்டுமென்றாலும் அவர்கள் எடுத்துக்
கொள்ளலாம்.

இந்தமாநிலத்தை 6 மாதங்கள், 6 மாதங்கள் என்று சொல்லி காலத்தை
நீட்டிக்கொண்டே போய் அவர்களே—மத்திய அரசாங்கமே ஆண்டு கொள்
ளலாம். கொடுக்கப்பட்ட அதிகாரங்களையும் எடுத்துக்கொள்ளலாம்.
பொதுப்பட்டியலில் இருக்கின்ற 47 இனங்களில், அவர்கள் கைதான்
ஒங்கும். அவர்கள் முடிவுப்படிதான் நடக்கும். இந்தப் போக்கு ஒற்
றையாட்சி அடிப்படையில்தான் இருக்கிறதே தவிர, கூட்டாட்சி முறை
யில் இல்லை. ஆகவேதான் நாங்கள் கோருகிறோம், “மாநிலங்களில்
சுயாட்சி, மத்தியிலே கூட்டாட்சி” என்று. பெடரல் கவர்ன்மென்ட்
என்று சொல்லப்படுகிறதே தவிர, அதன் அடிப்படையில் அரசியல்
அமைப்புச் சட்டம் அமையவில்லை. அதற்கு உண்மையான உருவத்தைக்
கொடுக்கவே, இந்தக் கருத்தை நாங்கள் வலியுறுத்துகிறோம்; அதற்
காகத்தான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம்.

அதுமட்டுமல்ல; இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில் அரசியலிலே
ஒரு ஒருமைப்பாடு ஏற்பட்டதே பிரிட்டிஷ் ஆட்சி வந்தபிறகுதான், அவர்
களுடைய முயற்சியால்தான், என்று பண்டிட் ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள்
குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு முன்னால் தனித் தனி ஆட்சியாகத்
தான் இருந்தது. 1600-வது ஆண்டில் கிழக்கிந்திய கம்பெனி வியாபாரத்
தின் பொருட்டு இந்தியாவிற்குள் நுழைந்தது. அவர்களுடைய வியா
பாரம் படிப்படியாக வளர்ந்து, பிறகு நிரந்தரமாக இங்கேயே இருக்க
முயற்சி செய்தார்கள். அதன் காரணமாக முதலில் சென்னையிலே
அவர்கள் பலத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டார்கள். அதன் பிறகு பம்பாய்,
அதன் பிறகு கல்கத்தா. இந்த மூன்று இடங்களையும் கிழக்
கிந்திய கம்பெனியார் வசமாக்கிக்கொண்டார்கள். 1600-வது ஆண்டில்
இந்த கிழக்கிந்திய கம்பெனி வியாபாரத்தைத் தொடங்கி, மெல்ல மெல்ல
பல இடங்களைப் பிடிக்கத் திட்டமிட்டார்கள்.

முதலில் சேர்ப்பு, சீர்ப்பு, கண்ணாடி வியாபாரத்தை ஆரம்பித்து, அதன்
பின்னால் துப்பாக்கி வீரர்களையும் வியாபாரிகள் என்ற பெயரில் அழைத்து
வந்தார்கள். அவர்களைக் கொண்டு இங்கே பல இடங்களைப் பிடித்துக்

524 **காநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னர் குழுவின் பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து**

[**டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்**]

[1974 ஏப்ரல் 19]

கொண்டார்கள். சென்னையிலே ஒரு கவர்னரை நியமித்தார்கள், பம்பாயில் ஒரு கவர்னரை நியமித்தார்கள்; கல்கத்தாவில் ஒரு கவர்னரை நியமித்தார்கள், அதன் பின்னால் கல்கத்தாவில் இருந்த கவர்னரை கவர்னர்-ஜெனரல் ஆக்கி, அவருடைய அனுமதியைப் பெற்று மற்ற கவர்னர்கள் செயல்படும் முறையை ஏற்படுத்தினார்கள். முதலில் மூன்று இடங்களும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பு இல்லாமல், தனித்தனியாகத்தான் இருந்தன. ஒவ்வொன்றும் நோடிசு கண்காணிப்பில் தான் இருந்தன. 1773-ம் ஆண்டிலேதான் இப்படிப்பட்ட ஒரு மத்திய அமைப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டது.

சென்னையில் இருக்கின்ற கவர்னரும், பம்பாயில் இருக்கின்ற கவர்னரும் கல்கத்தாவில் இருக்கின்ற கவர்னர்-ஜெனரலின் அனுமதியின்படி நடக்க வேண்டுமென்று ஒரு மத்திய அமைப்பை உருவாக்கினார்கள். 1773-ல்தான் இந்த மத்திய அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. அதன் பிறகு இந்த மாநிலங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அதிகாரங்கள் கூட மெல்ல மெல்ல அந்தக் கம்பெனியால் வாங்கப்பட்டது.

கடைசியில் கல்கத்தாவில் இருக்கின்ற கவர்னர்-ஜெனரலிடம் எல்லா அதிகாரங்களும் போய் சேரக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது. நிர்வாக வசதிக் காகத்தான் அவர்கள் இந்தியாவில் பல பிரிவுகளை வைத்திருந்தார்கள் தவிர, ஆட்சிமுறை ஒற்றையாட்சி முறையிலேதான் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது.

திரு ஏ. சுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொல்லும் போது, ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள், ஆங்கிலேயர்கள் இங்கே வருகின்றபோது இருந்ததைப்போல இந்த நாடு பல பிரிவுகளாக, பல ஸ்டேட்டுகளாக இருந்து, அவர்கள் இங்கே வருவதற்குக் காரணமாக இருந்த “பாக்டெட்டு”களாக மீண்டும் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : வரலாற்றைப்பற்றி சொல்லவேண்டாமென்று அவர்கள் விரும்புகிறார்களா? நான் வரலாற்றைத் தான் சொல்கிறேன். அந்த நிலை இருக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. 1773-ல் நாடு எப்படி இருந்தது, 1600-ல் நாடு எப்படி இருந்தது? என்கின்ற வரலாற்றைப் பற்றித்தான் நான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். அதனால் அதேமாதிரியாக இருக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் எனக்கில்லை. இந்தத் தீர்மானத்திலும் அப்படி நாங்கள் சொல்லவில்லை.

இந்தத் தீர்மானத்திலே தெளிவாக நாங்கள் சொல்லியிருக்கிறோம். இந்தியா ஒரு நாடு. வளர்ந்து வருகிற மாற்றங்கள் காரணமாக 1600-ம் ஆண்டில் இந்த நாடு எப்படி இருந்தது, 1773-ம் ஆண்டில் எப்படி

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள் 525
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

1974 ஏப்ரல் 19]

இருந்தது என்பதற்காகச் சொல்கிறேனே அல்லாமல் அந்த நிலைக்கு
மீண்டும் போகவேண்டுமென்று நானும் சொல்லவில்லை ; மாண்புமிகு
முதலமைச்சரவர்களும் சொல்லவில்லை.

[முற்பகல் 9-30.]

ஆகவே வரலாற்றைச் சுட்டிக் காட்டக் கூடாதா? பண்டித ஜவ
ஹர்லால் நேரு அவர்களே பலமுறை சொல்லியிருக்கிறார்கள். தனித்
தனியாக இருந்த ஆட்சி முறைகள் துப்பாக்கி முனையில் ஒற்றை ஆட்சி
முறைக்கு வந்தது. கவர்னருக்கு அடங்கி நடக்க வேண்டும், கவர்னர்கள்
கவர்னர்-ஜெனரலுக்கு அடங்கி நடக்க வேண்டும், அவர் செக்ரடரி ஆப்
ஸ்டேட்சுக்கு அடங்கி நடக்கவேண்டும், அவர் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்திற்கு
அடங்கி நடக்க வேண்டும் என்ற நிலைமை உருவாயிற்று. அதையும்
எதிர்த்தார்கள்.

எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் மாநில சுயாட்சி பற்றிய எண்ணம்
இப்போது ஏற்பட்டது அல்ல. நாளுக்கு நாள் அவ்வப்போது இருந்த
நிலைமைகளையொட்டியே வளர்ந்து வந்துகொண்டிருக்கிற எண்ணமாகும்.

மத்தியில் அதிகாரங்கள் குவிந்திருக்கின்றன என்பதை அப்போதே
பலர் எதிர்த்த காரணத்தினால்தான் 1909-இல் மின்டோ மார்லி சீர்
திருத்தம் வந்தது. எல்லா அதிகாரங்களும் மத்தியில் குவிக்கப்படாது,
எந்தெந்த அதிகாரங்கள் மாநிலங்களுக்குப் பிரித்து வழங்கப்படலாம்
என்பது பற்றி மின்டோ மார்லி சீர்திருத்தம் என்று வந்தது.

அதையும் அரசியல் தலைவர்கள் எதிர்த்த காரணத்தினால் 1916-ஆம்
வருடம் செம்ஸ்போர்டு சீர்திருத்தம் வந்தது.

இதுவும் மாநிலங்களுக்கு உண்மையான சுயாட்சியை அளிக்காது என்று
காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலும், மற்றவர்கள் சார்பிலும் எடுத்துக் காட்டி
எதிர்க்கப்பட்டது. மாநிலங்கள் என்பதே பிரிட்டிஷ்காரர்கள் துப்பாக்கி
முனையில் எந்த எந்தப் பகுதிகளை முதலில் பிடித்துக்கொண்டார்களோ
அவர்கள் பிடித்துக்கொண்டுவந்த அடிப்படையில் அமைந்ததாகும் —
ஆகையால் இந்த மாநிலங்கள் எல்லாம் திரும்ப மொழிவழியில் மாற்றி
அமைக்கப்படவேண்டும் — அப்படி மாநிலங்கள் அமைக்கப்படுகிறபோதே—
மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்களும் வழங்கப்பட வேண்டும் என்
பதாக காங்கிரஸ் மகாசபை அப்போதே தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்
கிறது.

இது எதோ முதன் முதலாக டாக்டர் கலைஞர் அவர்களாலோ,
திராவிட முன்னேற்றக்கழகத்தினாலோ கொண்டுவரப்பட்டிருக்கக் கூடிய
ஒன்றல்ல என்பதை விளக்குவதற்காகவே இந்த வரலாற்று முறைகளைக்
காட்ட விரும்புகிறேன்.

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1974 ஏப்ரல் 19]

அதற்குப் பிறகுதான் ஒரு படி மேலே, மாநிலங்களுக்கு கொஞ்சம் அதிக அதிகாரங்களைத் தரும் வகையில் சைமன் கமிஷன் அறிக்கை வந்தது. இப்படி படிப்படியாக மத்திய அரசின் அதிகாரங்களைக் குறைத்து மாநில அரசுகளின் அதிகாரங்களை பிரிட்டிஷார் கூட்டிவந்துள்ளார்கள்.

1935-வது ஆண்டு சட்டப்படிக்கட கவர்னருக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சட்டமன்றத்தில் நிறைவேற்றினாலும் கூட கவர்னர் கையொப்பமிட்டால்தான் நடைமுறைக்கு வரும், கவர்னர் அதனை நிராகரிக்கவும் செய்யலாம், ஆகவே இதையும் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

1935-வது ஆண்டு சட்டப்படி 1937-ல் காங்கிரஸ் மந்திரிசபை வந்திருப்பதைக் காணலாம். அதற்குப் பிறகு உலகப் பெரும்போர் ஏற்பட்டது.

இறுதியாக 1946-ல் பிரிட்டிஷ் மந்திரி சபை வழங்கிய திட்டத்திலே மேலும் மத்திய அரசின் அதிகாரங்களைக் குறைத்து, பாதுகாப்பு, போக்கு வரத்து, அயல் நாட்டுறவு ஆகிய மூன்று அதிகாரங்களை மட்டும் மத்திய அரசுக்கு விட்டு — மிச்ச அதிகாரங்கள் உள்ளிட்ட இதர எல்லா அதிகாரங்களையும் மாநிலங்களுக்கு உரிமையாக்கிறார்கள்.

1946-லே இங்கிலாந்து அமைச்சரவை தூதுக்குழு மத்தியிலே சமஷ்டி—மாநிலத்திலே சுயாட்சி என்கிற அடிப்படையில்தான் ஒரு திட்டம் வகுத்து — பாகிஸ்தான் தன் கோரிக்கையை விட்டுவிட வேண்டும் என்றார்கள். ஜின்னாவும் ஒப்புக் கொண்டார். முதலில் பதேல் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தார், அண்ணல் காந்தியார் அவர்கள் அதை ஆதரித்து, ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு பதேலும் ஒப்புக்கொண்டார். முஸ்லிம் லீக் கட்சியும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய சூழ்நிலை வந்தது.

இந்தக் குழுவின் கருத்து பின்னால் மாற்றப்படுமா என்று பண்டித நேரு அவர்களிடம் நிரூபர்கள் கேட்டபோது, நேரு, “காலத்திற்கு ஏற்ப மாற்றப்பட்டாலும் படலாம்” என்று கூறியதன் காரணமாகத்தான் ஜின்னாவுக்கு அச்சம் ஏற்பட்டது. அந்தத் திட்டத்தை ஒப்புக்கொள்வதற்கில்லை—எனக்குப் பாகிஸ்தான்தான் வேண்டுமென்று சொன்னார்கள் என்பதைக் காண்கிறோம்.

மத்தியில் கூட்டாட்சி—மாநிலத்தில் சுயாட்சி என்பதாக 1946-ஆம் ஆண்டு இங்கிலாந்து அமைச்சரவை தூதுக்குழு ஒரு திட்டத்தை சமர்ப்பித்த போது கூட காங்கிரஸ் மகாசபை என்ன கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்தது என்பதை நாம் தெளிவாகக் காண்கிறோம். மத்தியில் கூட்டாட்சி—மாநிலத்தில் சுயாட்சி என்கிற தத்துவத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கொண்டது மட்டும் அல்ல. பல்வேறு காலகட்டத்தில்—பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளாலேயே உருவாக்கப்பட்ட கருத்தாகும்.

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் ராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள் 527
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1974 ஏப்ரல் 19]

காங்கிரஸ் ஸ்தாபனமே 1938-ல் அரிபுராவில் நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தில், “சுதந்திரப் பிரதேசங்கள் ஒன்று கலந்த சமஷ்டியே காங்கிரஸ் மகாசபையின் லட்சியம்” என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இந்தக் கருத்தை காந்தியடிகளும் விடுதலை பெறுவதற்கு முன்னரேயே பல சந்தர்ப்பங்களில் கூறிவந்திருக்கிறார்கள். “இந்தியா முழுவதற்கும் எந்த விதமான பரிபூரண சுயேச்சை அரசியல் வகுக்கப்படுமோ அதுபோன்ற அரசியலையே மாகாணங்களுக்கும் அளிக்கப்படுவதை நான் வரவேற்பேன். பரிபூரண சுயேச்சைக்கு நான் சொல்கிற இலக்கணப்படி பார்த்தால் இதில் தவறு இல்லை” என்று காந்தியடிகளே கூறிவந்திருக்கிறார்கள்.

அதேபோல 2—4—1972-ல் டில்லியில் கூடிய காங்கிரஸ் காரியக் கமிட்டியின் தீர்மானத்திலும் கூட “ஒரு குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தில் வாழும் மக்களை அவர்கள் விருப்பத்திற்கு மாறாக இந்திய யூனியனில் இருக்கும்படிச் சட்டப்படுத்த காங்கிரஸ் கமிட்டி விரும்பவில்லை. விரும்பாத மாநிலங்களுக்கு இந்திய யூனியனிலிருந்து பிரிந்து வாழவும் உரிமை யுண்டு” என்ற தீர்மானத்தையும் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, இந்த உறுதிமொழியை ஒரு அங்கமாகக் கொண்ட அரசியல் தீர்மானத்தை அரசியல் நிர்ணய மன்றத்தில் முன்மொழிந்து பிரதமர் நேரு அவர்கள் பேசும்போது கூட, “நாம் உருவாக்கும் இந்த அரசியல் அமைப்பிலே உறுப்புகள்—மாநிலங்கள்—சுய ஆட்சி பெற்ற பகுதிகளாகத் திகழும், உறுப்புகளிடத்திலேயே எஞ்சிய அதிகாரங்கள் தங்கி நிற்கும். அத்தகைய உறுப்புகளிடத்திலேயே அரசின் முழு அதிகாரமும், நிர்வாகப் பொறுப்பும் பொலிவுற்று விளங்கும். யூனியனிடம் உறுப்புகள் தாமே விரும்பிக் கொடுத்துள்ள அதிகாரங்களையும், அத்தகைய அதிகாரங்களில் தொக்கி நிற்கின்ற—அன்றி அவைகளின் விளைவுகளாக உள்ள பொறுப்புக்களைத் தவிர ஏனைய அதிகாரங்கள் எல்லாம் உறுப்புகளையே சாரும்.

இந்த அடிப்படை லட்சியங்களை இந்தியாவில் யாரும் மறுக்கவில்லை. யாரும் மறுக்கவும் கூடாது. நாம் அந்த லட்சியங்களை ஏற்றுக்கொள்கிறோம். அந்த லட்சியங்களில் ஊன்றி நிற்கிறோம். லட்சியத் தீர்மானம் வெறும் தீர்மானம் மட்டுமல்ல. அது ஒரு லட்சிய முடிக்கம். நமது உறுதியான முடிவு. நாம் எடுத்துக்கொண்ட சபதம். நிறைவேற்ற வேண்டிய பிரதிக்கை. நம்முடைய வாழ்க்கையின் சமர்ப்பணம்” என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, அப்போதே திரு. ராஜாஜி அவர்கள் “கார்தி—ஜின்னோ பேச்சு” என்ற தொகுப்பு நூலுக்கு முன்னுரை எழுதுகிற தன்மையில் சுதந்திர இந்தியாவில் மாநிலங்களுக்கு வழங்கவேண்டிய சுதந்திரம் பற்றி எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

528 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அல.மப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1974 ஏப்ரல் 19]

‘நாடு முழுவதும் மத்திய அரசாங்கத்தாரால் நடத்தப்பட முடியாது அரசாட்சியின் வேலைகளையும், அதிகாரங்களையும் இரண்டாகப் பிரித்து ஒரு சில வேலைகளையே மத்திய அரசாங்கத்தின் கையில் கொடுக்க முடியும். மற்ற அரசியல் வேலைகளெல்லாம் மாகாண அரசாங்கத்தின் பூரண ஆதிக்ஷத்தில் இருந்தே தீரும். மத்திய அரசாங்கத்தின் வேலைகளும் அதிகாரங்களும் வேறு; மாகாண அரசாங்கத்தின் வேலைகளும், அதிகாரங்களும் வேறு. அன்னியர்களின் ஆக்கிரமிப்பைத் தடுத்து நாட்டைப் பாதுகாக்க வேண்டிய இராணுவ ஏற்பாடுகள், வெள்நாட்டு வியாபார நியமங்கள், நாணயச் செலவாணி வ்ஷயங்கள், ரயில் முதலிய போக்குவரத்துச் சாதனங்கள் இவையும், இவை போன்ற வேறு வ்ஷயங்களும் மத்திய அரசாங்கத்தின் கீழ் நடைபெறும். மற்ற விஷயங்கள் அனைத்தையும் பூரண அதிகாரங்களுடன் மாகாணக் குடியரசு சர்க்கார் நடத்தும். மாகாண ஆட்சியின் மேல் மத்திய சர்க்காருக்கு யாதொருவத அப்பீல் பாத்தியமும் கிடையாது. மாகாண சர்க்கார் செய்த காரியங்களையாவது சட்டங்களையாவது மாற்றும் அதிகாரம் மத்திய அரசாங்கத்துக்குக் கிடையாது” என்று அந்த காந்தி-ஜின்னோ பேச்சு வெளியிட்டிறகு முன்னுரை வழங்கப்பட்டு ராஜாஜி அவர்களே தெளிவுபட எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்லாமல், அதற்கு முன்னாலே, “டிஸ்கவரி ஆப் இந்தியா” என்ற புத்தகத்தில் பண்டித நேரு அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதாவது. —

“It may be desirable to fix a period, say, 10 years after the establishment of the free Indian State, at the end of which the right to secede may be exercised through proper constitutional process, and in accordance with the clearly expressed will of the inhabitants of the area concerned.”

இந்தியா விடுதலை பெற்று 10 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு ஒரு பகுதியில் வாழ்கின்ற மக்கள் விரும்பினால், அந்தப் பகுதி தனியாகப் பிரிந்து போவதற்கு விரும்புகின்ற உரிமை வழங்கப்படலாம் என்று பண்டித நேரு அவர்கள் அப்பொழுது குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

நாம் அந்த அளவுக்குக் கூட போகவில்லை. நாம் பிரிந்து போகிற உரிமையோடு கூடிய சுயாட்சி அமைய வேண்டுமென்று கேட்கவில்லை. நாம் தனி ஆட்சி கேட்கவில்லை. தன்னாட்சிதான் கேட்கிறோம். மாநில சுயாட்சி, மத்தியில் கூட்டாட்சி, குறிப்பிட்ட சில அதிகாரங்கள் மத்திய அரசாங்கத்தினிடத்தில் விடப்பட்டு, மத்திய அரசாங்க அதிகாரங்கள் மாநிலங்களுக்கு விடப்படாததன் மூலமாக, 25 ஆண்டு காலமாக பல சிக்கல்கள் தீர்க்கப்பட முடியாமலிருக்கின்றன.

இந்த நாடு வளர்ச்சி பெறுதிருப்பதற்குக் காரணம் இங்கு அறிவுடையவர்கள், ஆற்றலுடையவர்கள், திறமையுடையவர்கள் இல்லை என்பதல்ல. நாம் ஏற்படுத்தியிருக்கிற அரசியல் அமைப்பில் ஏற்பட்டிருக்கிற

மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னர் குழுவின்
பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும்
கருத்துக்களை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல்
அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும்
என்பது குறித்து

529

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

1974 ஏப்ரல் 19]

ருக்கிற சிக்கல்களும், கை விலங்கிட்டு கட்டப்பட்டிருக்கிற சூழ்நிலையும் தான். எந்த ஒரு மாநிலமும் தன்னிச்சையாக நடந்து, அந்த மாநிலத்தின் மக்களுடைய வாழ்வை உயர்த்தவும், அதனுடைய வசதிவாய்ப்புகளைப் பெருக்கவும் இடம் வழங்க முடியாமலிருக்கின்ற காரணத்தினால் தான் மாநில சுயாட்சி வேண்டுமென்பதை நாம் வற்புறுத்தி வருகின்றோம்.

அந்த மாநில சுயாட்சி ஏற்பட வேண்டுமென்று பி.சி. ராய் அவர்கள் வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். வீரேந்திரப் பட்டில், மைசூர் முதலமைச்சர் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். ராஜாஜி போன்றவர்களும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் கருத்துக்களெல்லாம் முன்னால் ஏற்பட்ட தீர்மானத்தின் அடிப்படையில் இருந்தன.

ஆனால் திடீரென்று 1947-ல் பாகிஸ்தான் பிரிவினை ஏற்பட்ட பொழுது, அந்த பிரிவினையை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு, 1947-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் வரையில் மாநில சுயாட்சி, மத்தியில் கூட்டாட்சி' அமைய வேண்டும், என்று அவர்கள் வைத்துக்கொண்டிருந்த கொள்கையை அடியோடு மாற்றிக் கொண்டு, அதற்குப் பிறகு அங்கே மத்தியில் வலுவான ஒரு மத்தியரசு வேண்டும், அதிகாரங்கள் குவிக்கப்பட்ட மத்திய ஆட்சி வேண்டும் என்கிற அளவுக்கு அந்த நிலைமைகளைக் கொண்டு வந்து சேர்த்தார்கள்.

இதனைத் தெளிவுபட எடுத்து, இதற்கு முன்னால் காங்கிரஸ் தலைவர்களின் மூலமாகவும், மற்றவர்களின் மூலமாகவும் என்ன கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டு வந்தனவோ, அந்தக் கருத்துக்களுக்கெல்லாம், மாறுபட்டு, அரசியல் நிர்ணய சட்டம் உருவாகத் தொடங்கிய காலத்திலிருந்த கருத்துக்கு மாறுபட்டு, அதன் நகல் திட்டம் என்று தந்த கருத்துக்கள், அந்தக் கருத்துக்களுக்கு நேர்மாறாக, முஸ்லீம் லீக் கோரத்தின் காரணமாக, முஸ்லீம் லீக் வந்து சேருகிற காலம் வரை, விவாதத்தைக் கூட ஒத்திப்போட்டு நடந்த முறையில், இந்தியாவும் இரண்டாகப் பிரிய வேண்டுமென்ற நிலை வந்தவுடன், அதற்கு முன்னால் சொல்லப்பட்ட கருத்துக்கள், கொள்கைகள், குறிக்கோள்களை விட்டுவிட்டு, மத்திய அரசாங்கம் ஒரு ஒற்றை ஆட்சி முறையைக் கொண்டுவந்தார்கள் என்பதை நாம் தெளிவுபடக் காண்கின்றோம். ஆக அந்த ஏற்பாடு என்பது அதே கொள்கை, அதே நிலைமைகள், அதற்கு முன்னால் சொல்லப்பட்ட கொள்கை அடிப்படையிலே மாநில சுயாட்சி வழங்கப்பட்டு, மத்தியில் கூட்டாட்சி வழங்கப்படுகிற அளவுக்கு 1950-ல் நிறைவேற்றப்பட்ட அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் நிறைவேறியிருக்குமானால் இந்தியாவில் இவ்வளவு பெரிய சிக்கல்கள், இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்க வழி இருந்திருக்காது.

அப்போது அந்த மாற்றம் செய்ததன் காரணமாக இப்பொழுது பல்வேறு சிக்கல்கள், பிரச்சினைகள், கொடுமைகளை நாம் அனுபவிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதை நான் மட்டும் சொல்லவில்லை.

மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னர் குழுவின
பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும்
கருத்துக்களை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல்
அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும்
என்பது குறித்து

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1974 ஏப்ரல் 19]

பெரும் தலைவர்கள் சுயாட்சிக் கருத்துக்களைக் கொண்டிருக்கிறார்கள், ஒரு
15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மாநில சுயாட்சிக்கு ஆதரவாக தலைவர்கள்
சொன்ன கருத்துக்களின் அளவை விட, ஒரு 10 ஆண்டு காலத்தின்
அளவை விட, இப்பொழுது பெரியவர்கள் பலர் சொல்லுகின்றார்கள்.

ஆக இந்தியாவினுடைய எதிர்கால வாழ்வில் அக்கறை கொண்டவர்கள்
பலரும் இதை வற்புறுத்தி, எல்லா மாநிலங்களுக்கும் எடுத்துச் சொல்லு
கின்ற நிலைமையை நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

1970-ம் ஆண்டு மே திங்களில் நடைபெற்ற மத்திய-மாநில உறவு
பற்றிய அந்த மாநாட்டில் பேசுகின்ற கிருபாளனி கூட—அவர்கள்
நாட்டுப் பிரிவினை எண்ணத்தை அடிப்படையில் கொண்டிருப்பவர் என்று
யாரும் கூற முடியாது—அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியில் சிறந்து விளங்கிய
வர். எல்லோராலும் மதிக்கப்படுகின்ற பெரும் தலைவர்கள், மூத்த
தலைவர்கள், வரிசையில் ஒருவராக இருக்கின்றவர்—அவர்களே குறிப்பிட
பெறுகிறார்கள்.

'You are also discussing State-Centre relations. That also
depends upon the conventions we establish. We in the Constitu-
ent Assembly purposely and deliberately made the Centre strong.'

அரசியல் அமைப்பு அவையில் இருந்த நாமெல்லாம் வேண்டுமென்றே
மத்திய அரசை வலுவுள்ளதாக ஆக்கினோம்.

But we did not want the State to be weak.

ஆனால் மாநிலங்கள் பலவீனமாக இருக்க வேண்டுமென்று விரும்பவில்லை.

What has happened is that the Centre has retained its
strength but it has weakened the States.

என்ன விளைவுகள் ஏற்பட்டதென்றால் மத்திய அரசாங்கம் வலுவைக்
காப்பாற்றிக்கொண்டுவிட்டது. வலுவை ஏற்றிக்கொண்டுவிட்டது. ஆனால்
மாநிலங்களெல்லாம் பலவீனப்படுத்தப்பட்டு விட்டன.

They have become just like Municipalities.

மாநிலங்களெல்லாம் நகராட்சிகளைப் போன்று ஆகிவிட்டன.

All the expanding sources of Revenue are with the Centre.

விரிவுபடுத்தப்பட்ட நிதி ஆதாரங்களெல்லாம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு
கொண்டு செல்லப்பட்டன.

மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின
பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும்
கருத்துக்களை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல்
அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும்
என்பது குறித்து

531

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

1974 ஏப்ரல் 19]

The states have no expanding revenue and they are being used as pawns.

ஆகவே விரிவுபடுத்தப்பட்ட நிதி ஆதாரங்கள் மாநிலங்களின் அமைப்பில் இல்லை என்று கிருபாளனி அவர்கள் எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதை அப்போதுதான் தெரிவித்தாரா என்றால் இல்லை.

சுயராஜ்யத்திற்கு முன்பு இந்தக் கருத்து இருந்தது. நாட்டுப் பிரிவினை ஏற்பட்டதால் தலைவர்கள் அந்தக் கருத்துக்களை மாற்றிக் கொண்டு விட்டார்கள். 1947-க்குப் பிறகு அரசியல் சட்டத்தை மாற்ற 1950-ல் இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும் என்பதை மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் வாதிடுவார்கள். நான் சொல்ல வேண்டியது 1970-ல் கிருபாளனி சொல்லியிருப்பது, 1957-ல் ராஜாஜி சொன்ன கருத்துக்கள், அவரே கூட இருந்து அத்தகைய நிலைமைகளின் அடிப்படையில் இருந்து 1957-லே சொல்லப்பட்ட கருத்துக்கள் நிறைவேறாமல் கிட்டத்தட்ட 17 ஆண்டுகள் இந்திய அரசின் அமைப்பை யெல்லாம் பார்த்த பிறகு, 7 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு நாட்டு மக்களின் பேதாபேதங்களையும், பரஸ்பர விருப்பு வெறுப்புகளையும் நம்பிக்கைக் குறைவையும் யோசித்துப் பார்த்தால் வெகு தூரத்திலுள்ள கேந்திர ராஜதானியிலிருந்து இந்த அகண்ட பாரத நாட்டின் நிர்வாகம் நடத்த இயலாது என்பது வெட்ட வெளிச்சமாகும்.

தில்லிக்கும், சென்னைக்கும், 1,361 மைல். தில்லிக்கும் கல்கத்தாவுக்கும் 956 மைல். தில்லிக்கும் அஸ்ஸாமுக்குமுள்ள இடைவெளி சொல்லத் தேவையில்லை. அதிகாரத்தைப் பிரித்துக் கொடுத்துப் பிரதேச அரசாங்கங்களுக்குச் சுதந்திரம் தாராளமாகக் கொடுத்துத்தான் தீர வேண்டும் என்பது வெள்ளிடை மலை. பிரதேச ராஜ்யங்களின் அதிகாரம் வரவரத் தேய்ந்துபோய் ஏகபோக கேந்திர ஆட்சி ஒரு விதம் (யூனிட்டரி சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட்). பிரதேச ஆட்சிகள் பலம் பெற்ற அவைகள் ஒன்று கூடி சமஷ்டி கேந்திர சர்க்காருக்குக் குறிப்பிட்ட சில பொறுப்புகள் தருவது மற்றொரு வகை (பெடரல் யூனியன்).

பெரிய பாண்டம் செய்து அது உடைந்து போன பின் கவலைப்படுவதைக் காட்டிலும் சிறு பாண்டங்களாகவே செய்து முடிப்பது நலம். பிரதேச ராஜ்யங்களின் அதிகாரங்களையெல்லாம் கேந்திர ஆட்சிக்கு உறிஞ்சிக் கொள்ளும் நடவடிக்கைகள் மிக வேகமாக நடைபெற்று வருகின்றன. இது வருங்காலத்தில் நிலைத்து நிற்க முடியாத ஒரு ஏற்பாடாகும்.

எதிர்காலத்தில் நடக்கப் போவதை உணர்ந்து அதற்குத் தகுந்தவாறு இப்பொழுதிலிருந்து கட்டம் நிர்மாணிப்பது புத்திசாலித்தனம். அதாவது மத்திய ஆட்சியானது பிரதேச ராஜ்யக் கூட்டாட்சியாக இருக்க வேண்டும். சில இன்றியமையாத விஷயங்களில் தான் மத்திய நிர்வாகம்

532 **மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னை குழுவின பரிந்துரைகள்**
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1974 ஏப்ரல் 19]

நடைபெற வேண்டும். அவை ஒழிந்த மற்ற விஷயங்களில் பிரதேச ராஜ்யங்களுக்குப் பூரண சுதந்திரம் கொடுத்து அந்தப் பொறுப்பை வகிக்கும் தகுதியைப் போற்றி வர வேண்டும்.

தற்போது இதற்கு நேர்மாறாக நடவடிக்கைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. வருங் காலத்தில் அரசாட்சி எப்படியிருக்கப் போகிறது என்பதை உணர்ந்து திட்டம் போட வேண்டும். எல்லா வருவாயும் செல்வாக்கும் உறிஞ்சி தில்லியில் சேர்த்துக் கொண்டு பிரதேச சர்க்காரை ஜில்லா போர்டைப் போல் ஆக்கி விடுவது நல்ல அரசியல் திட்டமாகாது என்று சொன்னது எப்பொழுது என்றால், பாகிஸ்தான் பிரிந்தவுடன் ஏற்பட்ட நிலைமையின் காரணமாக மாற்றினோம் என்றால் அதற்குப் பிறகு பல்லாண்டு காலம் இந்திய அரசியலமைப்பு நடைமுறையைப் பார்த்த பிறகு மாபெரும் தலைவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன கருத்தைத் தான் நான் இங்கே சுட்டிக் காட்டி இருக்கின்றேன்.

மற்றொன்று சொல்லுகிறார்கள், இப்பொழுது மாநிலங்கள் சுயாட்சி பெற்று, மத்தியில் குறிப்பிட்ட அதிகாரங்கள் ஒப்படைக்கப்பட்டால், மத்திய ஆட்சி பலவீனப்பட்டு விடும் என்று சொல்லுகிறார்கள். மத்திய ஆட்சி பலவீனப்பட்டு, பலவீனமாக இருக்கின்ற மாநிலங்களைப் பார்த்து ஆதிக்கம் செலுத்துகின்ற மத்திய ஆட்சி பலமாக இருக்க முடியாது. மாநிலங்கள் எல்லாம் பலமாக இருந்தால்தான் மத்தியும் பலமாக இருக்க முடியும் என்பதை நாம் நன்றாக உணர வேண்டும்.

அப்படிப் பார்த்தால் மாநில சுயாட்சியைப் பொறுத்த வரையில் மாநிலங்கள் பலமாக இருக்க வேண்டும். மத்தியும் பலமாக இருக்க வேண்டும். அது மட்டுமல்லாமல் மாநில சுயாட்சி பெறுவது மூலம் மத்திய ஆட்சி பலவீனப்பட்டு விடும் என்கிறார்கள். ஒரு ஆட்சி பலமுள்ளதாக இருக்க என்னென்ன தேவையோ, அவைகள் மத்திய அரசாங்கத்திடம் இருக்கின்றன என்பதை நாம் குறிப்பிட்டுச் சொல்லுகிறோம். ஒரு நாட்டினுடைய வலுவைக் காட்டுவது பாதுகாப்புப் படை. ஆகாய விமானப்படை, தரைப்படை, கடல் படை, மற்றவைகளெல்லாம் ஒரு நாட்டின்மீது மற்றொரு நாடு படையெடுத்தால் தடுத்து நிறுத்தி, அதன் உரிமையைக் காப்பாற்றி இறையாண்மையைக் காப்பாற்றி, நாட்டின் எல்லையைக் காப்பாற்றுவதால்தான் முழு வலிமை கொண்டதாக ஆகும்.

நாம் அந்தப் பாதுகாப்பு மாநிலத்திற்கு வரவேண்டுமென்று விரும்பவில்லை. மாநில சுயாட்சி கொடுப்பதன் காரணமாக மத்திய அரசின் வலிவு எப்படிச் சூறையும்? வலிவுக்குக் காரணமாக இருக்கிற பாதுகாப்புப் படை மத்திய அரசினிடத்திலேதான் இருக்கிறது. மாநில அரசினிடத்திலே வராது; அன்னிய நாடுகளோடு உடலு கொள்கிற முழு அதிகாரங்களும் மத்திய அரசினிடத்திலேதான் இருக்கும், மாநிலங்களுக்கு அந்த அதிகாரம் வேறு பல கூட்டாட்சி நாடுகளிலே கொடுக்கப்

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை

மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்

திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

1974 ஏப்ரல் 19]

பட்டிருந்தாலும் நாம் அந்த உரிமையைத் தர வேண்டுமென்று கேட்க வில்லை. வெளிநாட்டு உறவிலே தலையிடுகிற முழு அதிகாரம் மத்திய அரசு னிடத்திலேதான் இருக்கும், மாநிலங்களுக்குக் கேட்க வில்லை.

இப்படி, பாதுகாப்பு அதனிடத்திலே தான் இருக்கிறது, அன்னிய நாடு களுடன் உறவு வைத்துக்கொள்கிற முழு அதிகாரம் அதனிடத்திலேதான் இருக்கிறது, இந்தியாவினுடைய போக்குவரத்து பொறுத்த அதிகாரங் களும் அதனிடத்திலேதான் இருக்கின்றன. ரூபாயின் மதிப்பை நிர்ண யிக்கின்ற, நாணயச் செலாவணியை நடடுகின்ற கொடுக்கின்ற அதிகாரங் களும் அதனிடத்திலேதான் இருக்கிறது. இப்படி வலிவுக்கு என்ன என்ன அதிகாரங்கள் தேவையோ, அந்த அதிகாரங்கள் எல்லாம் மத்திய அரசினிடத்திலேதான் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்லுகிற போது மத்திய அரசு எப்படி பலவீனப்பட்டுவிடும்?

கல்வியை அவர்களுக்குத் தருவதாலோ, தொழிலைத் தருவதாலோ, சுகாதாரத்தைத் தருவதாலோ அல்லது வேலூரில் இருக்கின்ற ஜலகண்டே சுவரர் கோயிலைப் பராமரிக்கின்ற உரிமையைக் தருவதாலோ அவர் களுக்கு வலிவு ஏற்பட்டு விடுமா?

தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தரவேண்டுமென்ற முறையிலே ஒரு பாதுகாப்புச் சட்டத்தை இந்த மன்றத்திலே நிறைவேற்றி மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய அனுமதிக்காக அனுப்பிவைத்திருக்கிறோம். அவர்களுடைய அனுமதி இருந்தால்தான் சட்டம் நிறைவேற்றப்படுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது, இன்னும் கைமுழுத்து ஆகி வரவில்லை என்ற நிலை தான் இருக்கிறது.

கல்வி, சுகாதாரம், சமுதாய நல வளர்ச்சி, பாதை போடுதல், பொதுப் பணிகள் இவைகள் எல்லாம் மத்திய அரசினிடத்திலே இருப்பதாலே மத்திய அரசுக்கு வலிவு ஏற்பட்டுவிடுமா?

இரண்டு கோடி ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட திட்டங்களுக்கு அனுமதி கொடுக் கின்ற உரிமையை அவர்கள்தான் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தொல்பொருள் ஆராய்ச்சித் துறை உரிமையையும் அவர்கள்தான் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நிதி அதிகாரங்கள் அத்தனையையும் அவர்கள்தான் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நிதியைப் பிரித்துக் கொடுக்கின்ற அத்தனை அதிகாரங்களையும் அவர்கள்தான் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இவைகளைப் பொறுத்தவரையிலே இருக்கின்ற அதிகாரங்களை மாநிலங் கவிடத்திலே கொடுப்பதால் மத்திய அரசு எப்படி வலுவிழந்துவிடும்?

534 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1974 ஏப்ரல் 19]

எல்லையைக் காத்தல், இறையாண்மை பேணுதல் இன்னும் நாட்டைக் காப்பதற்கு என்ன என்ன அதிகாரங்கள் வேண்டுமோ அவையெல்லாம் டெல்லியிலே இருக்கட்டும், இந்தியாவைப் காப்பாற்றுகின்ற, இந்தியாவின் சுதந்திரத்தைக் காப்பாற்றுகின்ற முழுப் பொறுப்பும் மத்திய அரசினிடத்திலே இருக்கட்டும்.

ஆனால் மாநில மக்களை வாழவைக்கிற முழு அதிகாரங்களும் மாநில அரசுகளுக்கு வழங்கப்படவேண்டும். அந்த அடிப்படையிலேதான் கருத்துக்கள் வழங்கப்படுகின்றன. அப்படிப்பட்ட கருத்துக்கள் ஏற்கெனவே வளர்ந்து வருகின்ற நிலைமை இருந்தது. இடையிலே அதற்குத் தடையேற்பட்டதன் காரணமாக மேலும் வளரமுடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இப்பொழுதிருக்கின்ற அரசியல் சட்டத்திலே ஏற்படுகின்ற இடுக்கண்களை நாம் அனுபவித்து வருகின்றோம். அந்த நிலைமை மாறி ஒரு நல்ல சூழ்நிலை ஏற்படவேண்டுமானால் மீண்டும் அது மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும். காங்கிரஸ் தலைவர்கள், அரசியல் தலைவர்கள் மற்றவர்கள் கொண்டிருந்த கருத்துக்களின் அடிப்படையிலேதான் நாம் மாநில சுயாட்சி இன்றைக்குக் கேட்கிறோம்.

இன்னுமொரு உதாரணத்தைச் சொல்லிவிட்டு நான் முடித்துக்கொள்ளலாம் என நினைக்கிறேன். ஆறுவது நிதிக் கமிஷன் வந்த நேரத்திலே அவர்கள் எவ்வளவு தன்னிச்சையாக நடந்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் அதன் காரணமாக மாநிலங்கள் வளர்ச்சிபெற முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மாநிலங்களை வளரவிட்டுவிட்டு இந்தியாவைப் பாதுகாப்பதுதான் முறை. உத்திரப் பிரதேசத்திற்கும், பீகாருக்கும் ஆறுவது நிதிக் கமிஷனில் அள்ளிக் கொடுத்திருக்கிறது. பொது நிர்வாகத்தை முன்னேற்றுவதற்கு என்று ஒதுக்கப்பட்ட 102 கோடியே 15 இலட்சம் ரூபாயில் 72 கோடியே 24 இலட்சம் ரூபாய் வரையில் உத்திரப் பிரதேசத்திற்கும், பீகாருக்கும் பங்கிட்டுக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தொடக்கக் கல்வி முன்னேற்றத்திற்கு ஒதுக்கியது 292.11 கோடி ரூபாய் என்றால், 123.72 கோடி ரூபாய் உத்திரப் பிரதேசத்திற்கு மட்டும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் துறைகளில் மொத்தம் மானியம் ஒதுக்கப்பட்டது 815.84 கோடி ரூபாய் என்றால் அதிலே 290.01 கோடி ரூபாய் வரையில் உத்திரப்பிரதேசத்திற்கு மட்டும் போயிருக்கிறது, 166.7 கோடி ரூபாய் பீகாருக்குப் போய் இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டிற்கு ஒரு காசு கூட வரவில்லை.

இப்படிப்பட்ட நிதித் தன்மைகளின் அடிப்படையிலே ஒற்றையாட்சித் தன்மையை வைத்துக்கொண்டு பெயரளவிலே யூனியன் என்று சொல்வது

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை

மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்

திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

1974 ஏப்ரல் 19]

எப்படிப் பொருத்தமாகும்? உண்மையான, நிலையான, மக்களை வாழ வைக்கக்கூடிய, மக்களோடு நெருங்கிப் பழகி அவர்களுடைய வாழ்விலே கவலை வைக்கக்கூடிய, மக்களுடைய பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துவைக்கக்கூடிய நிலையிலே இருக்கிற, நேரடியாக நெருங்கிப் பார்த்து பிரச்சினைகளை ஆய்ந்து தீர்ப்பதற்கு வாய்ப்புக் கொண்டிருக்கிற மாநில அரசுகளிடத்திலே அதிகாரங்களைக் கொடுக்க வேண்டும். அந்த அதிகாரங்களை டெல்லியிலே ஒப்படைத்துவிட்டு காத்திருந்து காத்திருந்து செய்வதன் மூலமாகவும் அல்லது மறுக்கப்படச் செய்வதன் மூலமாகவும் மக்களின் வாழ்க்கையே பாதிக்கப்படுகிறது, முன்னேற்றம் தடைபடுகிறது.

ஆகவேதான் மாநிலத்திலே சுயாட்சி, மத்தியிலே கூட்டாட்சி என்ற அடிப்படையிலே மாநிலங்களுக்கு என்ன என்ன அதிகாரங்கள் தரப்பட வேண்டுமென்பதை ஆராய ராஜமன்னார் குழு போடப்பட்டு அவர்கள் அறிக்கை தந்ததற்குப் பின்னாலே அதிலே என்ன என்ன மாற்றங்களைச் செய்யலாம் என்று அரசு ஆய்ந்து அந்த அடிப்படையிலேதான் நாம் வெள்ளை அறிக்கையை வைத்திருக்கிறோம். தீர்மானம் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். எந்த எந்த அதிகாரங்கள் அப்படி மாற்றப்படலாம் என்று சொல்லி யிருக்கிறோம். அப்படி மாற்றப்பட்டால்தான் புது வாழ்வு ஏற்படும். நல்லாட்சி மலரும்.

உலகத்திலே இருக்கின்ற சின்னஞ்சிறிய நாடுகள் எல்லாம் முன் னேறியிருக்கின்றன. நம்முடைய நாடு உலகத்திலேயே மக்கள் தொகைக் கணக்கிலே இரண்டாவது இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறது. ஆனால், வளர்ச்சி வசதியைப்பொறுத்த வரையிலே 114-வது இடத்தைத்தான் பெற்றிருக் கிறது. அதற்குக் காரணம் அரசியலமைப்புத்தான்.

எதிர்காலத்திலே மாநிலங்களும் மத்திய அரசாங்கமும் ஒன்றே டொன்று தழுவி, ஆனால் ஒன்றே டொன்று ஆதிக்கம் செலுத்திக்கொள்ளா மல் முன்னேறுகின்ற வாய்ப்பினை ஏற்படுத்துவதற்கு இந்தத் தீர்மானம் பயன்படக்கூடியதாகும்.

இந்தக் கருத்திற்கு எதிர்ப்பு இருந்தாலும் 10,15 ஆண்டுகளுக்கு முன் னாலே இருந்ததைவிட இப்பொழுது இந்தக் கருத்துக்கு வலிவு ஏற்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது, அரசியல் தலைவர்களும் மாநில அரசுகளும், முதல மைச்சர்களும் பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளும் ஆக்கம் தருகிறார்கள்.

ஆகவே, மேலும் மேலும் வளரும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

கூட்டாட்சி விதையை விதைத்த பல தலைவர்கள் உண்டு. இன்றைக்கு நாம் செடியை நட்பிருக்கிறோம். அந்தச் செடி மரமாகி, பூத்துக்காய்த்து, கனிந்து, பழத்தைத் தரும் என்ற நம்பிக்கை உண்டு. அந்த நம்பிக்கை யின் அடிப்படையிலே நான் இதை ஆதரித்து விடைபெறுகிறேன் வணக்கம்.

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள்,
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

536

[1974 ஏப்ரல் 19]

திரு. என். டென்னிஸ் : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய அவையின் முன் இருக்கிற தீர்மானத்திலே எங்கள் கட்சியின் சார்பாக சில கருத்துக்களைக் கூறலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

மத்திய மாநில உறவின் அடிப்படையிலே முதல் தடவையாக இப்படிப்பட்ட தீர்மானம் இந்த மன்றத்திலே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ராஜமன்னார் குழுவின் அறிக்கையின் அடிப்படையிலே இங்கே இந்த அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ராஜமன்னார் குழு அறிக்கை ஒரு தலைப்பைச் சமான அறிக்கையாக இருக்கிறது. மாநிலங்களுக்கு சுயாட்சி வேண்டும், அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு தயாரிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. தேசிய அளவில் தேசிய ஒற்றுமை, ஒருமைப்பாடு வேண்டும், மத்திய அரசு வலிமை மிக்க அரசாக இருக்கவேண்டுமென்ற கருத்தோடு ராஜமன்னார் குழு அறிக்கை தயாரிக்கப்படவில்லை. ஒரு தலைப்பைச் சமான தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அறிக்கையினால் ஒரு பயனும் இருக்காது, அக்கடமிக் இன்டரஸ்ட் ஆகத்தான் இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆர்டிகள் 368-ல் அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டுமென்றால், அடிப்படையாக சில காரியங்கள் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. பார்லிமென்ட் சம்மதிக்கவேண்டும், சில மாநிலங்கள் சம்மதிக்கவேண்டும். இந்த நிலையில் தேசிய அடிப்படையிலே உள்ள கருத்துக்குத்தான் பார்லிமென்ட் சம்மதம் வழங்கும், மாநிலங்களுக்கும் சம்மதம் வழங்கும். ராஜமன்னார் குழு அறிக்கை மாநில அளவிலே இருக்கிற அறிக்கையாக இருக்கிறது. தேசிய அளவில் கருத்துக்கள் ஆராயப்படவில்லை.

(முற்பகல் 10-00)

1971-ஆம் ஆண்டில் இந்த அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. ஆனால் இந்த இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக தேசிய அளவிலான கருத்துக்கள் ஆராயப்பட்டதா என்று பார்த்தால் அவ்விதமான முயற்சியில் நமது மாநிலம் முயற்சிக்கவில்லை என்பதை கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அரசியல் சட்டத்தில் திருத்தம் வேண்டுமென்றால் அது தேசிய அளவில் இருக்க வேண்டும். தேசிய அளவில் கருத்துக்களைக்கொண்டதாக இது இருக்க வேண்டும். அப்படி தேசிய அளவில் பார்த்தால் “அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் ரிஃபார்ம்ஸ் கமிஷன்” மத்திய சர்க்காரால் நியமிக்கப்பட்டது. அது தேசிய அளவிலான கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறது.

இதே காரியங்களைப்பற்றி அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் ரிஃபார்ம்ஸ் கமிஷன் ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பித்திருக்கிறது. அது தேசிய அளவிலான கருத்து. அந்த அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் ரிஃபார்ம்ஸ் கமிஷன் அறிக்கைக்கும் இந்த இராஜமன்னார் குழுவின் அறிக்கைக்கும் அடிப்படையில் வித்தியாசம் இருக்கிறது.

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள் 537
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 19] [திரு. ஏன். டெஸ்னின்]

இராஜமன்னார் கமிட்டி அறிக்கையில் “கான்ஸ்டிடியூஷனல் அமெண்ட்மெண்ட்” வேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் ரிஃபார்ம்ஸ் கமிஷன் அறிக்கையின் அடிப்படையில் பார்த்தால் கான்ஸ்டிடியூஷனல் அமெண்ட்மெண்ட் தேவையில்லை, ஆனால், மாநிலங்களுக்கும் மத்திய சர்க்காருக்கும் இருக்கின்ற வித்தியாசமெல்லாம், காண்ட்ரவர்தி எல்லாம் நிர்வாக சம்பந்தமானது, பொருளாதார சம்பந்தமானது, ஃபைனான்ஷியல் சம்பந்தமானது, ஆகவே, நிர்வாகத்தில் பல மாறுதல்களை, பல அரசியல் பிரிவுகளை மாநிலங்களுக்கு அளித்தால் போதும் என்பதை, அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் ரிஃபார்ம்ஸ் கமிஷன் அந்த அடிப்படையான கருத்தை வெளியிட்டிருக்கிறது.

திரு. செ. கந்தப்பன் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார் : நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழுவின் அறிக்கையைப் பற்றிச் சொல்லும்பொழுது, இதே கருத்தைப் பல உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நான் இதிலே ஒன்றைத் தெளிவாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழுபற்றிப் பேசும்பொழுது தவறான தகவல்களை நம்மையறியாமலேயே தந்துகொண்டிருக்கிறோமோ என்று நான் அஞ்சுகின்றேன். மத்திய சர்க்கார், மாநில நிர்வாகச் சீர்கேடுகளைச் சொல்லிவிட்டு, இருக்கின்ற அரசியல் நிர்ணய சட்டத்தின் வரம்பிற்குள் தான் செயல் பட வேண்டும், கட்டாயப்படுத்தி திருத்தும்படி சொல்வதற்கு அதிகாரங்கள் இல்லை. எல்லாக்குள்ளே நாங்கள் சட்டத்தைத் திருத்தச் சொல்லலாம், பரிகாரம் சொல்லலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்வது, நோயைப் பார்த்தால் அறுவை சிகிச்சை நடக்க வேண்டுமென்று ஒத்துக் கொண்டு, அந்த அறுவை சிகிச்சை செய்யும் அதிகாரம் இல்லை, ஆகவே, “பில்ஸ்” மட்டும் கொடுக்கிறோம் என்ற கருத்தில் சொல்கிறார்கள். அந்த “பில்ஸ்” இந்த நாட்டிலே கொடுக்கப்படவில்லை.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : மிகவும் முக்கியமான பிரச்சனையை மாண்புமிகு உறுப்பினர் உயர்திரு. கந்தப்பன் அவர்கள் எழுப்பி இருக்கிறார்கள். அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் ரிஃபார்ம்ஸ் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டை நானும் படித்தேன். அதிலே பல பரிந்துரைகள் இருக்கின்றன. அரசியலமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்லவில்லை. என்னுடைய கையில் அது இருக்கிறது. நான் பேசுகின்ற நேரத்தில் எனக்குத் தெரிந்த வண்ணம் விளக்க விரும்புகிறேன்.

ஆகவே, அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் ரிஃபார்ம்ஸ் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டிற்கும், இராஜமன்னார் கமிட்டி அறிக்கைக்கும் முரண்பாடு இருக்கிறது என்று உயர்திரு டென்னிஸ் அவர்கள் வாதாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்குள்ளே அதிகமாக ஒற்றுமை இருக்கிறது, அறுவை சிகிச்சை தேவை என்ற கருத்துக்களையெல்லாம் பலமாதிரியாக ஒவ்வொருவரும் கூறக் கூடும்.

538 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[1974 ஏப்ரல் 19]

THIRU S. KANDAPPAN : The Administrative Reforms Commission itself has made it clear in its report that the reference to it is to confine itself within the framework of the existing Constitution. Within that ambit, they spelt out the various problems of various States and how changes could be effected. They have clearly indicated that they could not indicate constitutional amendments since they had to confine themselves within their terms of reference. That is the limited point I am making.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : The same thing could be said of Rajamannar Committee's report. They have been given some kind of terms of reference and they had suggested constitutional amendments.

I have read the report of the Administrative Reforms Commission and also the Rajamannar Committee's report, to the best of my judgment. The decisions that have been arrived at by the Rajamannar Committee are not something that are sacrosanct or inviolable. We are bound to indicate our views on the various points that have been canvassed in that report. Suffice it for me to say that all these aspects would be discussed threadbare when we are discussing the whole issue.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்னும் 12 உறுப்பினர்கள் பேச வேண்டியிருக்கிறது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : அவர்தான் ஆரம்பித்தார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் பொதுவாகச் சொல்கிறேன், அந்தந்தக் கருத்துக்களைச் சொல்லும்போழுது அந்தந்தக் கட்சியின் சார்பாகப் பேசும்பொழுது கருத்துக்களைச் சொல்லுங்கள். எனக்குச் சங்கடமான நிலையை உண்டாக்கிவிடாதீர்கள் என்று பொதுவாகச் சொல்கிறேன்.

திரு. என். டென்னிஸ் : அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் ரிஃபார்ம்ஸ் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டுக்கும், இராஜமன்னார் குழு அறிக்கைக்கும் அடிப்படையான வித்தியாசம் என்னவென்றால், இராஜமன்னார் கமிஷன் அறிக்கையில் கான்ஸ்டிடியூஷனல் அமெண்ட்மெண்ட் வேண்டுமென்று விரும்புகிறது. ஒரு காரியத்திற்கு அல்ல, பல காரியங்களுக்கு கான்ஸ்டிடியூஷனல் அமெண்ட்மெண்ட் வேண்டுமென்று கூறுகிறது.

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை

மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்

திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 19] [திரு. என். டென்னிஸ்]

ஆனால் அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் ரிஃபார்ம்ஸ் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டில் பொருளாதார நிலையிலும், ஃபைனான்ஸ் நிலையிலும், நிர்வாக நிலையிலும் தான் பல காண்ட்ரவர்தீஸ் மத்திய சர்க்காருக்கும், மாநிலங்களுக்கும் இருக்கின்றன. அதற்கு அரசியல் ஷரத்துக்களைச் சரியாகச் செயல்படுத்தினால் மாநில சர்க்காருக்கும் மத்திய சர்க்காருக்கும் உள்ள உறவை ஏற்படுத்திவிடலாம் என்று சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். இதுதான் அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் ரிஃபார்ம்ஸ் கமிஷன் அறிக்கைக்கும், இராஜமன்னார் குழு அறிக்கைக்கும் உள்ள அடிப்படையான வித்தியாசம் என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் ரிஃபார்ம்ஸ் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டானது தேசியக் கருத்தை வெளியிட்டிருக்கிறது. தேசத்திலுள்ள பலரின் கருத்துக்களை அறிந்து, பல மாநிலங்களின் பிரதிநிதிகளின், பெரியவர்களின் கருத்துக்களை அறிந்து தயாரிக்கப்பட்ட ரிபோர்ட் அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் ரிஃபார்ம்ஸ் கமிஷன் ரிபோர்ட். அந்த அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் ரிஃபார்ம்ஸ் கமிஷன் ரிப்போர்ட் பிரகாரமும் மத்திய சர்க்காரில் குவிந்து கிடக்கின்ற அதிகாரங்களெல்லாம் தொடர்ந்து அவ்விதமே குவிந்து கிடக்க வேண்டுமென்று விரும்பவில்லை. அவர்கள் மத்திய சர்க்காரிலுள்ள பொருளாதார நிர்வாக அதிகாரங்கள் மாநில சர்க்கார்களுக்குப் பகிர்ந்து வழங்கப்பட வேண்டுமென்பதாகத்தான் கூறுகிறார்கள். ஆனால் அதில் கான்ஸ்டிடியூஷனல் அமெண்ட்மெண்ட் வேண்டுமென்று கூறவில்லை. அது அவசியம் என்பதாக அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் ரிஃபார்ம்ஸ் கமிஷன் அறிக்கை கூறவில்லை. மத்திய சர்க்காரிலுள்ள பல அதிகாரங்களை மாநில சர்க்கார்களுக்கு வழங்கினால் மாநிலங்களுக்கும் மத்திய சர்க்காருக்கும் உள்ள உறவு வளரும், நிர்வாகம் விரிவடையும் என்றுதான் அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் ரிஃபார்ம்ஸ் கமிஷன் அறிக்கை கருத்து தெரிவிக்கிறது.

நமது அரசியலமைப்புச் சட்டமும் திருத்தும் தன்மை வாய்ந்ததாக இருக்கிறது என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் இங்கே இராஜமன்னார் குழுவால் கூறப்பட்டிருக்கின்ற அறிக்கைக்கு இசைய அநேக அமெண்ட்மெண்டுகள் ஒரே சமயத்தில் வேண்டுமென்றால் அது நடைமுறையில் சாத்தியமாகுமா என்று பார்த்தால் அது அவசியமான தேவையில்லை என்று தான் நாம் கருத வேண்டும். இன்னும் அரசியல் சட்டத்தை இரண்டு முறையாகத் திருத்த முடியும்.

ஆர்டிகிள் 368-க்கும் “கான்ஸ்டிடியூஷன்ட் அசெம்பிளி” கூட்டியும் அரசியல் சட்டத்தில் மாறுதல் ஏற்படலாம். 24 ஆண்டுகளுக்குள்ளாக இனி “கான்ஸ்டிடியூஷன்ட் அசெம்பிளி” கூட்ட வேண்டுமா என்று சிந்திக்க வேண்டும். இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் உலகத்திலே பெரிய அரசியல் சட்டம். மூன்றாண்டுகளாக பல நிபுணர்களின் கருத்துக்களை ஆராய்ந்து, லீகல் எக்ஸ்பர்ட்ஸ், கான்ஸ்டிடியூஷனல் எக்ஸ்பர்ட்ஸ் போன்றவர்களின் கருத்துக்களை ஆராய்ந்து அதன் அடிப்படையில் இந்த

540 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்ரை குழுவின பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. என். டென்னிஸ்] [1974 ஏப்ரல் 19]

அரசியல் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. இந்தக் குறுகிய காலத்தில் கரன்ஸ்டிரியன்ட் அசெம்பிளியைத் திரும்பவும் கூட்டி அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமா என்பதைப்பற்றிச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்னும் 5 நிமிஷங்களில் முடித்து விடுங்கள்.

திரு. என். டென்னிஸ் : அரசியலமைப்பு ஒரு யூனிட்டரி சிஸ்டமாக செயல்பட்டுக்கொண்டிருப்பதைப்பற்றிக் கருத்து தெரிவித்திருக்கிறார்கள். சோவியத் இரஷ்யாவில் இருக்கின்ற பிரிந்து போகும் அதிகாரம் நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தில் இல்லாமல் இருக்கலாம். சோவியத் இரஷ்யாவில் உள்ள மாநிலங்களுக்கு வேறு அரசியலமைப்புச் சட்டம் இருக்கும் தன்மை நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தில் இல்லாமலிருக்கலாம்.

தனிக் கொடியும் நம்முடைய தேசத்தில் மாநிலங்களுக்கு இல்லாமல் இருக்கலாம். அமெரிக்காவில் இருப்பது போல் இரண்டு பிரஜா உரிமைகள், தேசத்திற்கு ஒரு பிரஜா உரிமை, மாநிலத்திற்கு ஒரு பிரஜா உரிமை என்று இல்லாமல் இருக்கலாம். இந்திய நாட்டுக்கு ஒரு பிரஜா உரிமை, தமிழ் நாட்டுக்கு ஒரு பிரஜா உரிமை என்பது போன்ற நிலைமை அங்கு இருக்கிறது. அந்த உரிமை நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தில் இல்லாமல் இருக்கலாம். ரெசிட்யுவரி பவர்டும் இல்லாமல் இருக்கலாம்.

எமர்ஜன்சி காலங்களில் மத்திய அரசுக்கு முழு அதிகாரம் இருக்கிறது. அந்த முறையில் பார்க்கும்போது யூனிடரி பயாஸ் இருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் யூனிடரி சிஸ்டத்திற்கும் பெடரேஷனுக்கும் இருக்கக்கூடிய அடிப்படையான வித்தியாசம் என்ன, தன்மைகள் என்ன என்று பார்த்தால் ஒற்றை ஆட்சி முறையில் மத்திய சர்க்காருக்கும் வட்டார அமைப்புகளுக்கும் உள்ள அதிகார வரம்பு மத்திய அரசால் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. ஆனால், பெடரேஷனில் மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுகளுக்கும் இருக்கக் கூடிய அதிகார வரம்பு அரசியல் சட்டத்தால் வரையறுக்கப்படக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. இது தான் முக்கியமான வித்தியாசம். இரண்டு அரசுகளும் பெடரேஷனில் சுதந்திரமாகச் செயல்படுகிறது. இரண்டு அரசுகளும் ஒன்றுக்கொன்று சமத்துவம் உள்ளதாகச் செயல்படுகிறது. இந்தியாவில் பெடரேஷன் எவ்விதமாகச் செயல்படுகிறது என்று பார்த்தால் ஆர்டிகிள் 244-ல் Central list, State list and Concurrent list என்று இருக்கிறது. ஏழாவது ஷெட்யூலில் ஒவ்வொரு லிஸ்டைப் பற்றியும் விளக்கமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வகையில் ஸ்டேட் லிஸ்டில் உள்ள அந்த அதிகாரங்களைச் செயற்படுத்த மாநில அரசுகளுக்கு முழு உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசு அதிலே தலையிடுவதில்லை. (மணி அடிக்கப்பட்டது).

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள் 541
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 19]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 15 நிமிஷம் ஆகி விட்டது. இன்னும்
இரண்டு நிமிஷத்தில் முடித்து விடுங்கள்.

திரு என். டென்னிஸ் : அந்த அடிப்படையில் அதிகாரங்கள் வரையறுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்திய அரசியல் சட்ட அமைப்பைப் பார்த்தால் இரு தன்மை ஆட்சி முறை இருக்கிறது. இரண்டும் சுதந்திரம் பெற்ற ஆட்சியாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. மாநிலங்களுக்குப் போதுமான அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதிலே மத்திய அரசு தலையிடுவதில்லை.

ஆனால் ஒரு பலமான சென்ட்ரல் இருக்க வேண்டியது அவசியம். நம்முடைய மாநிலத்தில் 1967-ஆம் ஆண்டில் இருந்த சர்க்காருக்கு இருந்த அதிகாரத்தைவிட இன்று குறைவாக இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. 1967-ல் ரூ. 200 கோடிக்கும் குறைவாக வருமானம் இருந்தது. இன்றைக்கு ரூ. 500 கோடிக்கும் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆனால் வளர்ச்சி கூடியிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை. எம்ர்ஜன்சி காலத்தில் இவ்விதமான அதிகாரங்கள் எடுக்கப்படுகின்றன. சாதாரண காலத்தில் மத்திய அரசு எவ்விதமான அதிகாரத்தையும் எடுப்பதில்லை. மாநில அரசு அமைப்பில் பிரேக்டவுன் ஏற்படும்போது, பொருளாதார நெருக்கடி ஏற்படும்போது அந்த அதிகாரம் எடுக்கப்படுகிறது. சுதந்திரத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்றால், ஒருமைப்பாட்டைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்றால் வலிமையான மத்திய அரசு இருக்கவேண்டும். இதற்கு மாற்று வழியே இல்லை.

நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கும் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு அதிகாரங்கள் பகிர்ந்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா, பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா, நகராட்சிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா என்று பார்த்தால் இல்லை. சிறிய காரியங்களுக்கும் சென்னைக்கு விரைந்து வரவேண்டியிருக்கிறது.

மாநில அரசுக்கு அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன என்பதற்கு சில எடுத்துக் காட்டுகள் கூற விரும்புகிறேன். ஒரு மாநிலத்தோடு சுதந்திரமாக உடன்பாடு செய்து கொள்ள இன்னொரு மாநிலத்திற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. காவிரி நீர்ப் பங்கீட்டில் ஒரு மாநில அரசின் யோசனையை மற்ற மாநில அரசு ஏற்க மறுத்து விட்டது. மத்திய அரசு அதிலே தலையிட முடியாது.

நாம் இரண்டு மொழிக் கொள்கையைப் பின்பற்றி வருகிறோம். மும் மொழிக் கொள்கையை வேறு மாநிலங்களில் பின்பற்றி வருகிறார்கள்.

இவ்விதமான காரியங்களைச் செயல்படுத்த மாநிலங்களுக்குப் பூரண அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. மாநில அரசு தனிக் கமிஷன் நியமிக்கும் அதிகாரம் பெற்றிருக்கிறது. திட்டக் கமிஷன், பிறப்பிடோர் நலக் கமிஷன் போன்று அமைக்க அதிகாரம் இருக்கிறது.

542 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்ரை குழுவின பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. என். டென்னிஸ்]

[1974 ஏப்ரல் 19]

மாநில சட்டசபையும் மத்திய பார்லிமென்டும் கான்ஸ்டிடியூஷனல் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவை. பஞ்சாயத்து யூனியனில் அங்கத்தினர்களாக இருப்பவர்கள் ஸ்டேட் அசெம்பிளியில் அல்லது பார்லிமென்டில் அங்கத்தினர்களாக இருக்கலாம். ஆனால் ஸ்டேட் அசெம்பிளியில் அங்கத்தினர்களாக இருப்பவர்கள் பார்லிமென்டில் இருக்க முடியாது. ஏதாவது ஒன்றில் தான் இருக்கலாம். ஏனென்றால் இரண்டும் கான்ஸ்டிடியூஷனல் கொடுக்கப்பட்ட அதிகாரத்தின் மூலம் அமைக்கப்பட்டவை.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் மற்ற மாநிலங்களில் மும்மொழிக் கொள்கை இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். எந்தெந்த மாநிலங்களில் மும்மொழிக் கொள்கை இருக்கிறது என்று அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. என். டென்னிஸ்: மும்மொழித் திட்டம் இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் இரண்டு மொழிக் கொள்கை இருக்கிறது. மொழிக் கொள்கையை நிர்ணயிப்பதில் மாநில அரசுக்குப் பரிபூர்ண அதிகாரம் இருக்கிறது; மத்திய அரசு தலையிட முடியாது, தலையிடவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்காகத்தான் அதைக் கூறினேன். கான்ஸ்டிடியூஷனல் பிரேக்டவுன் ஏற்படும்போதுதான் தலையிடக் கூடிய அதிகாரம் இருக்கிறது.

பொருளாதாரக் காரியத்தில்தான் மாநில அரசுக்கும், மத்திய அரசுக்கும் இடையே வேறுபாடான கருத்துக்கள் நிலைமைகள், ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. கூன்ட்ரவர்டி ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. மத்திய அரசு நியமித்த அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் ரிபார்ம்ஸ் கமிட்டியில் பல பொருளாதாரப் பொறுப்புக்களையும், வருமானங்களையும் மாநில அரசுகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சிபாரிசு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. திட்டங்களை நிறைவேற்ற, ஜனங்களுக்கு நன்மை செய்ய வரி மூலம், மத்திய அரசின் மானியத்தின் மூலம் மாநில அரசுக்கு நிதி கிடைக்கிறது.

மத்திய அரசு இப்போது சென்ட்ரலி ஸ்பான்ஸர்டு ஸ்கீம்களை குறைந்த அளவுதான் மாநிலங்களில் எடுத்து நடத்துகிறது. மாநில அரசுகள் தமது இஷ்டம்போல் திட்டங்களைத் தேர்ந்தெடுக்கவும், நிறைவேற்றவும் அதிகாரத்தை மத்திய அரசு கொடுத்திருக்கிறது. நிதி வருவாய்த் துறையில் மத்திய அரசுக்கு ஏன் அதிக அதிகாரம் இருக்க வேண்டும்? மத்திய அரசுக்குப் பொறுப்பு அதிகமாக இருக்கிறது. பாதுகாப்பு, வெளிநாட்டுத் தொடர்பு, கம்யூனிகேஷன்ஸ், தொழில் அபிவிருத்தி திட்டங்களில் பொறுப்பு மத்திய அரசுக்கு இருக்கிறது. இவ்விதமான காரியங்களுக்கு மத்திய அரசு நிதியை ஒதுக்கிக் கொண்டு மற்றவற்றைப் பங்கிட்டுக் கொடுக்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது.

திரு. க. பெரியசாமி: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். இது ஆண்டுக்கு ஆண்டு வருகிற ஐட்டம் அல்ல. மாநிலச் சுயாட்சி பற்றிய தீர்மானம் என்பது இந்த ஒரு பிரியடிஸ்தான் அதைப்பற்றிப் பேசுப்

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள் 543
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 19] [திரு. கு. பெரியசாமி]

போகிறோம். ஆகவே ஆளும் கட்சிக்காரர்களுக்கும் அதிகப்படியான சான்ஸ் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்காக இரண்டு நாட்கள் கூடுதலாக கூட சபையை வைத்துக்கொண்டால் கூட பரவாயில்லை. நாங்கள் எல்லாம் பேச விரும்புகிறோம். எங்களுக்கு சான்ஸ் கொடுக்கவில்லை. ஆகவே எங்களுக்கும் சான்ஸ் கொடுக்க வேண்டும்.

திரு க. மு. இராசகோபால் : எங்களுக்கும் பேச சான்ஸ் வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மூன்று நாட்கள் விவாதம் என்று வைத்து இப்போது ஐந்து நாட்கள் ஆகிவிட்டன.

திரு க. மு. இராசகோபால் : ஐந்து நாட்கள் ஆகிவிட்டன என்றாலும் எங்களுக்குப் பேச சமயம் கிடைக்கவில்லையே.

திரு கு. பெரியசாமி : ஏதிர்த் கட்சிக்காரர்களுக்கு அதிக டைம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எங்களுக்கும் ஒரு ஐந்து நிமிடங்கள் கொடுத்தால் நாங்களும் பேசுகிறோம்.

திரு கோவை செழியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாநிலச் சுயாட்சி வேண்டும் என்ற தலைப்பிலே.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இருபது நிமிடங்களில் முடித்து விடுங்கள்.

திரு கோவை செழியன் : முஸ்லிம் லிகிற் கு அரைமணி நேரம் கொடுத்தீர்கள். திரு கந்தப்பன் அவர்களுக்கு.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சரி, அரை மணி நேரத்தில் முடித்து விடுங்கள்.

* திரு கோவை செழியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாநில சுயாட்சி வேண்டுமென்ற தலைப்பிலே ராஜமன்னார் கமிட்டியினுடைய பரிந்துரைகளை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்ற தீர்மானத்தை அடிப்படையாக வைத்து இந்த இரண்டு மூன்று நாட்களாக நாம் விவாதத்தை நடத்திக் கொண்டு வருகிறோம்.

இந்த விவாதத்திலே கட்சித் தலைவர்களும் பல கட்சி உறுப்பினர்களும் தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அதில் பல பேர் நிறையப் புத்தகங்களிலிருந்து எடுத்துக் காட்டுக்களை யெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி, செண்டர் ஸ்டேட் ரிலேஷன்ஷிப் எப்படி இருக்க வேண்டும்

544 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்டர் குழுவின பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. கோவை செழியன்] [1974 ஏப்ரல் 19]

என்ற விளக்கங்களை தந்து கொண்டிருந்தார்கள். எந்தெந்த அதி
காரங்கள் மத்திய அரசிடமிருந்து மாநில அரசுக்கு வர வேண்டும் என்று
ஒவ்வொன்றாக எடுத்துக்காட்டி இவை இவை எல்லாம் மத்திய அரசி
டமிருந்து மாநில அரசுக்கு வர வேண்டும் என்று விளக்கிப் பேசினார்கள்.

ஆனால் என்னைப் பொறுத்தவரையில், இந்த விவாதங்கள், விளக்கங்
களை எல்லாம் சட்டமன்றத்தில் உட்கார்ந்து விவாதிக்க வேண்டியது அவசி
சியந்தானா என்பதுதான் என் கேள்வியாகும். ஏனென்று கேட்டால்,
மாநில அரசாங்கங்களுக்கு அதிகாரங்கள் தேவை என்பதில்
யாரும் மாறுபாடு கொண்டிருக்கமாட்டார்கள். அதிகாரம் தேவை தான்.
ஆனால் என்னென்ன அதிகாரங்கள் தேவை என்பதை எல்லாம் அதி
காரம் தேவை என்பதை மத்திய அரசு ஒத்துக்கொண்டதற்குப் பின்னால்
ரொண்டட் டேபிள் டிஸ்கஷன் அதாவது மேஜை முன்னால் உட்கார்ந்து
கொண்டு விவாதிக்க வேண்டியதை இந்த மன்றத்தில் நாம் உட்கார்ந்து
விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

உண்மையாகவே இந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்ற
எண்ணம் ஆளும் கட்சிக்கு இருக்குமேயானால் என்ன செய்திருக்க வேண்
டும்? மாநிலங்களுக்கு அதிகாரம் தேவை. தமிழ் நாட்டுக்கு மட்டுமல்ல
இந்தியாவிலிருக்கின்ற எல்லா மாநிலங்களுக்கும் அதிகாரம் தேவை. அதற்
காக அவர்களுக்கும் சேர்த்து வக்காலத்து வாங்கிக் கொண்டு இங்கே கொண்டு
வரலாம். அப்படி இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்ப்பில்லாமல் ஏகோ
பித்துக்கூட நிறைவேற்றியிருக்க முடியும். எப்படி? இங்கிருக்கிற கட்சித்
தலைவர்களையெல்லாம் அழைத்து வைத்து நாம் இந்த மாதிரி ஒரு தீர்மானம்
கொண்டுவருகிறோம், மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் தேவை
என்பதை ஒரே வாசகத்தில் போட்டு இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு
வந்து அதற்குப் பிறகு மத்திய அரசு என்னென்ன அதிகாரங்கள்
உங்களுக்குத் தேவை என்று சொல்கிறார்கள்.....

திரு. க. மு. இராசகோபால் : கட்சித் தலைவர்களை யெல்லாம்
அழைத்து, கலந்து முடிவு எடுக்கலாம் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்
களுடைய கட்சித் தலைவர் இந்த மன்றத்திற்கே வரவில்லை. யாரைக்
கூப்பிட்டு இந்த முடிவை எடுக்க முடியும்?

திரு கு. பெரியசாமி : தமிழ்நாட்டுக்கு மட்டும் இந்த மாநில சுயாட்சி
வேண்டுமென்று கோரவில்லை அனைத்து மாநிலங்களுக்காகவும்தான் கோரு,
கிறோம் நாம்.

திரு கோவை செழியன் : கட்சித் தலைவர்களை அழைத்துப் பேச
வேண்டும் என்று சொன்னால் இந்தக் கட்சியில் இருக்கிற உறுப்பினர்
யாருமே அங்கு அந்த விவாதத்தில் உட்காரும்போது தலைவராக ஆகிவிடு
கிறார்கள். இடத்தை நேரத்தைப்பொறுத்தது, இவர்தான் வரவேண்டும் என்
பது இல்லை. எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்த வரையில் நாங்கள் எல்லோருமே

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள் 545
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 19] [திரு. கோவை செழியன்]

பேசுவதற்குத் தகுதி படைத்திருக்கிறோம். அந்த அளவிற்கு தயாராக தகுதியோடு வந்திருக்கிறோம் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆகவே, இந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்குமேயானால் ஒரே ஒரு வரியில், தீர்மானத்தைப் போட்டிருக்கலாம். மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் தேவை என்று ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பார்களேயானால் முழுமனதோடு நாங்கள் அதை ஆதரிக்கத் தயாராயிருக்கிறோம். ஆனால் புதிதாக மாநில சுய. டிசி என்ற இந்த வாசகத்தைப் போட்டு ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருகிறபோது மாநில சுயாட்சித் தீர்மானம் என்றாவது விட்டிருந்திருக்கலாம். ராஜமன்னார் கமிட்டி என்னென்ன பரிந்துரைகளைச் செய்திருக்கிறது அவைகள் அனைத்தும் தேவை என்பதையும் வேறு போட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி வருகிறபோது தான்தொவையை எல்லாம் உட்கார்ந்து விவாதிக்க வேண்டிய பிரச்சினைகளை இங்கேதாம் கொண்டுவருவது எந்த விதத்தில் சரியாக இருக்கும் என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

நான் ஒன்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பொதுவாக அரசியல் கட்சிகளுக்கு கொள்கைகள் வகுத்துத் தரக் கூடிய பொறுப்பை உலகத்திலே எந்தக் கட்சியும் நீதிபதிகளிடத்தில் கொடுக்கவில்லை. ஆனால் இங்கே ஒரு பிரதாபகரமான நிலை. நீதிபதிகளையும் மற்றவர்களையும் அழைத்து வந்து எங்கள் கொள்கைகளை வகுத்துத் தரங்கள் என்று சொல்வது, இது எந்த விதத்திலும் சாலச் சிறந்ததாகாது.

மாநிலங்களுக்கு அதிகாரம் தரலாம், தர வேண்டும் என்று நாம் கேட்டு மத்திய அரசு என்னென்ன அதிகாரங்கள் உங்களுக்கு வேண்டும் என்று சொல்கிறபோது அப்போது வேண்டுமென்றால் சட்ட நிபுணர்களை அழைத்து வைத்துக் கொண்டு நாம் விவாதித்து ஒரு முடிவிற்கு வர வேண்டுமே தவிர, எடுத்த எடுப்பிலேயே அப்படிப்பட்ட சட்ட நிபுணர்களின் பரிந்துரைகளை வைத்துப் பேசுவது விவேகமாக இருக்காது.

எங்களைப் பொறுத்த வரையில் இந்தத் தீர்மானமே எதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், எங்களுடைய கட்சி சார்பில் பேசிய உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டது மாதிரி இன்று நாட்டில் நிலவி வருகிற நிலைமையைத் திசை திருப்புவதற்காக முதல்வர் அவர்களின் சாமர்த்தியமாக இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று தான் நான் சொல்வேன் இந்த ரிப்போர்ட் எப்போது சமர்ப்பிக்கப்பட்டது; எவ்வளவு காலமாகிவிட்டது என்று இந்த மன்றத்தில் பலர் கேட்டார்கள். ராஜமன்னார் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டை விவாதிக்கவில்லையே என்று சென்ற அண்டும் கேட்டார்கள் இதற்கு முன்னால் இதைப்பற்றிப் பேசவில்லை. ஆனால் இன்றைக்கு திடீர் என்று கொண்டு வருவதற்கு என்ன காரணம் என்றால், நாட்டிலே உருவாகியுள்ள அரசியல் நிலைமையைத் திசை திருப்புவதற்காகத்தான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள்.

546 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. கோவை செழியன்] [1974 ஏப்ரல் 19]

என்ன சொல்வார்கள்? இந்தத் தீர்மானத்தை நாங்கள் கொண்டு வந்தோம், அண்ணாவினுடைய கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகக்காரர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை, பாருங்கள் என்று நாட்டு மக்களிடத்தில் காட்டு வதற்காக நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சாமர்த்தியமாகத்தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய திறமையை நான் என்றைக்கும் பாராட்டுகிறேன். அவர்கள் சமயம் வருகிறபோது, சூழ்நிலை தனக்கு ஒத்துவராதபோது திசை திருப்பி இப்படி ஏதாவது ஒன்றைச் செய்யும் வல்லமை மிக்க ராஜ தந்திரி.

அவர்கள் ஏற்கெனவே பல நிலைமகளில் அப்படிச் செய்திருக்கிறார்கள். அதில் ஒன்று தான் இது, நாட்டுமக்கள் எல்லாம் கொந்தளித்து எழுகிற இந்த நேரத்தில் எங்கே நாட்டில் புரட்சி வெடித்துவிடுமோ என்ற நிலை வந்ததற்குப் பின்னால் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து எங்களிடம் அதிகாரம் இல்லை, மத்திய அரசினிடத்தில்தான் எல்லா அதிகாரங்களும் இருக்கின்றன, ஆகவே எங்களால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை என்று கையைவிட்பதற்காக இந்தத்தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

அதிகாரம் இல்லாத காரணத்தால் தான் தமிழ்நாட்டில் இந்த அளவு விலைவாசிகள் ஏறிவிட்டன, தமிழ்நாட்டில் ஆட்சியாளர்களால் கட்டுப்படுத்த முடியாத ஒரு கொந்தளிப்பான நிலை உருவாகி இருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்வதற்குத்தான் இந்தத் தீர்மானத்தை இன்றைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

நாங்கள் இதை ஆதரிக்கிறோம் என்று வைத்துக் கொண்டால், எதிர்க் கட்சிக்காரர்களாக இருக்கிறவர்கள் ஆதரிக்கிறோம் என்று சொன்னால், பாருங்கள், எங்களிடம் அதிகாரம் இல்லை என்பதை அவர்களே ஒத்துக் கொண்டு விட்டார்கள், ஆகவே எங்களால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது, உங்கள் போராட்டத்தை மத்திய அரசுக்கு எதிராகக் கிளப்புங்கள் என்று சொல்லித் தப்பித்துக் கொள்ளும் முறையில்தான் இது அமைந்திருக்கிறதே தவிர வேறு அல்ல. உண்மையாக எந்தெந்த அதிகாரங்கள் தேவை, எந்தெந்த அதிகாரங்கள் தேவை இல்லை என்பதைப் பற்றி பின்னால் குறிப்பிடுகிறேன்.

முற்பகல் 10-30.

என்னைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு சின்னக் காரியத்தை இங்கே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கே பேசிய நம்முடைய நாவலர் அவர்கள் விளக்கமாகப் பழைய இன்டியன் ஹிஸ்ட்ரியை எடுத்து ஒவ்வொன்றாகப் படித்தார்கள். மாண்டேகு-செம்ஸ் போர்டு முடிவுகளில் இருந்து சிம்லா ஒப்பந்தம் வரை எல்லாவற்றையும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதிக அதிகாரம் இல்லாத காரணத்தாலே தான் எதுவும் செய்ய முடியவில்லை என்று சொல்லும் நாவலர் அவர்கள், இருக்கிற அதிகாரத்தை வைத்து என்ன செய்தார்கள்?

மாநில சபாட்சி பற்றியும் இராஜமன்ரை குழுவின் பரிந்துரைகள் 517
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 19] [திரு. கோவை செழியன்]

கல்வித் துறையைச் சீர்திருத்த வேண்டுமென்று சொன்னால், அவர் என்ன சொல்கிறார்? சக்லா கமிட்டி பரிந்துரை வரட்டும் என்று சொல்கிறார். ஏன் அதை நாம் எதிர் பார்க்க வேண்டும்? சக்லா கமிட்டி மத்திய அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்டது. நம்முடைய தமிழகத் தைப் பொறுத்தவரையிலும் கல்வி முறை எப்படியிருக்க வேண்டுமென்று நாமே நிர்ணயித்திருக்கலாம். ஏன் அதை செய்யக் கூடாது? ஏன் நாம் அந்தக் கமிட்டியின் பரிந்துரையை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு இருக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : சக்லா கமிட்டி அறிகையை நாம் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பதற்குக் காரணம், அதன் மூலம் ஏற்படும் செலவு 2½ கோடி, 3 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வரும். அதை யு.ஜி.சி. தான் தர வேண்டியிருக்கிறது. அந்தக் கமிட்டி சொல்கிற பரிந்துரையை நிறைவேற்ற அவர்கள் பணம் தந்தால் தான் நாம் அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வர முடியும். அதனால் தான் சக்லா கமிட்டி ரிப்போர்ட்டை எதிர்பார்க்கிறேன் என்று சொன்னேன்.

திரு. கோவை செழியன் : சக்லா கமிட்டி பரிந்துரையால் நமக்கு அதிகமாகப் பணம் வருகிறது என்று சொன்னால் அதை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளலாம். ஆனால் இப்போது நாம் வைத்திருக்கும் பணத்தைக் கொண்டு பல மாற்றங்களைக் கல்வித் துறையில் செய்யலாமே, அதை ஏன் செய்யாமல் இருக்கிறீர்கள் என்பது தான் என்னுடைய குற்றச் சாட்டாகும்.

மாநிலங்களுக்கு இருக்கிற அதிகாரத்தை வைத்துக் கொண்டு பல காரியங்களைச் செய்வதற்கு நம்முடைய அரசு தவறிவிட்டது என்பது என்னுடைய வாதம்.

உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன், நூல் நமக்கு வேண்டுமென்றால் மத்திய அரசாங்கத்தின் அனுமதியைப் பெற்றுத்தான் நாம் பெற வேண்டியிருக்கிறது, நமக்கு அந்த அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்கிறோம். ஆனால் அதே நேரத்தில் கேரளாவில் இருக்கும் அச்சுதமேனன் அவர்கள் டி.ஐ.ஆர்.இன்கீப் ஒரு உத்தரவைப் போட்டு அலைகளிலே உற்பத்தியாகும் நூல்களை எல்லாம் மாநிலத்துக்க் வெளியே போகக் கூடாது கோவாபேரடிச் சொண்ட்டிகள் மூலம் விற்பனைக்குத் தந்து விட வேண்டுமென்று ஒரு உத்தரவைப் போட்டார்கள். போட்டுவிட்டு, அவர் கோவைக்கு வந்த போது தென்னிந்திய மில் சொந்தக்காரர்கள் அவருடைய கையையும் காலையும் பிடித்துக் கொண்டு, அதைப் புனர் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அதேபோல் மாராட்டியத்தில் என்ன நடைபெற்று இருக்கிறது? அங்கே விலைவாசி ஏறிவிட்டது என்று தெரிந்தவுடனே பாதுகாப்புச் சட்டத்தை வைத்துக் கொண்டு நாயக் அவர்கள் விலையைக் குறைக்கும்படி ஒரு உத்தரவைப் போட்டார்கள். அப்படியெல்லாம் நிலைமைகள் இருக்கிற

548 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னர் குழுவின பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. கோவை செழியன்]

[1974 டிசம்பர் 19]

போது, நீங்கள் இருக்கிற அதிகாரத்தை வைத்துக் கொண்டு என்ன செய்தீர்கள்? அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்பதை ஒப்புக் கொள்கிறேன். எந்தெந்த இடங்களில் நமக்குத் தட்டுப்பாடு வருகிறதோ, அந்தந்த இடங்களில் நமக்கு மத்திய அரசாங்கம்.....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, இருக்கின்ற அதிகாரங்களை வைத்துக் கொண்டு என்ன செய்தீர்கள் என்று கேட்கிற வாதம், உள்ளபடியே வரவு-செலவுத் திட்டம் போன்ற விவாதங்களிலே நிசுபத்திப்பட வேண்டிய வாதம். நம்முடைய திரு. செழியன் வாதத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, இருக்கின்ற அதிகாரங்களை நாம் செயல்படுத்தவில்லை என்று வாதத்திற்காக ஒப்புக்கொண்டாலும், இருக்கிற அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்துகிற ஒரு அட்சி வந்தால், அவர்கள் மேலும் அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்று கேட்பார்களா இல்லையா என்பதை விளக்க வேண்டுகிறேன்.

திரு. கோவை செழியன் : போட்ட முடிச்சை அவிழ்க்க முடியா விட்டால் அதற்காக கத்தரிக் கோல் தேட வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நான் எப்போதும் கத்தரிக் கோல் தேடுவது இல்லை. அப்படிப்பட்ட கூட்டங்களில் போய் அந்த வேலையைச் செய்வதும் அல்ல.

திரு. கோவை செழியன் : நான் எழுப்பிய பிரச்சினை வேறு. எங்கோ திசை திருப்புகிறார். கேட்ட கேள்விக்கு நேரடியாக சரியான பதில் வரவில்லை. வேறு எங்கோ திசை திருப்புகிறார்கள். அதிக அதிகாரம் தேவை என்பதை நான் முதலிலேயே சொல்லியிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : திசை திருப்புவதாகச் சொல்லி விட்டு, வேறு இடத்திற்கு, வேறு சப்ஜெக்ட்டுக்குப் போய் விடக் கூடாது. இருக்கிற அதிகாரத்தை வைத்து என்ன செய்தீர்கள் என்று வரவு செலவுத் திட்டம், வேறு சில மானியங்கள் வருகிறபோது, இருக்கிற அதிகாரத்தை வைத்துக் கொண்டு என்ன செய்தீர்கள் என்று கேட்கும் உரிமை திரு. கோவை செழியனுக்கு, எதிர் கட்சியினருக்கு இருக்கிறது. திறமை இருக்கிறது.

ஆனால் நான் கேட்பது, வேறு ஒரு அட்சி, இருக்கிற அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி விட்டு, மேலும் அதிகாரங்கள் இந்த அரசுக்கு, இந்த மன்றத்திற்குத் தேவை, ஸ்டேட் ஆடானயி தேவை என்று கேட்பது சரியா அல்லவா என்பது என் கேள்வி.

1974 ஏப்ரல் 19]

திரு. கோவை செழியன் : மறுபடியும் நான் சொல்கிறேன். நம் முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள், இருக்கின்ற அதிகாரத்தை வைத்து என்ன செய்தீர்கள், இன்ன காரியங்களை என் செய்ய முடியவில்லை என்பதைப் பொது விவாதத்தில் பேசவேண்டும், இப்போது பேசக் கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். இதிலே தான் பேச வேண்டும். இந்தத் தீர்மானம் ஒரு 'எக்ஸ்டிரா-ஆர்டினரி சிட்சுவேஷன்'. இது வேறு எந்த மன்றத்திலும் வரவில்லை, நம்முடைய மன்றத்திலே தான் வந்திருக்கிறது. இங்கே தான் கேட்க முடியுமே தவிர, பட்ஜெட் விவாதத்தில் சில பேருக்குப் பேச வாய்ப்புக் கிடைக்காமல் கூடப் போய் விடுகிறது. பேசவேண்டிய நேரம் இருக்கிற அதிகாரத்தை வைத்து, மற்றவர்கள் இன்ன காரியங்களைச் செய்து இருக்கிறார்கள், நீங்கள் என் செய்யவில்லை என்பதை இந்தத் தீர்மானத்திலே கேட்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். அதற்குப் பதில் நீங்கள் நாளைக்குச் சொல்லித் தீர வேண்டும்.

இருக்கிற அதிகாரத்தை ஒழுங்காகப் பயன்படுத்தி இன்னின்ன காரியங்களை எங்களால் செய்ய முடியவில்லை, இன்னின்ன காரியங்களைச் செய்வதற்கு இவையிவை தடையாக இருக்கின்றன என்று அவர்கள் சொல்லட்டும். அதிகாரங்கள் தேவை என்று நான் முதலிலேயே சொன்னேன்.

மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் தேவை என்று ஒரு வரித் தீர்மானம் கொண்டு வந்திருந்தால் மத்திய அரசும் அதை ஏற்றுக் கொட்டிருக்கும், என்ன அதிகாரங்கள் தேவை என்று கேட்டிருக்கும். அதற்குப் பதிலாக நாமே ஒரு லிஸ்டைப் போட்டு வைத்துக் கொண்டு, இன்னின்ன அதிகாரம் தேவை என்று நாமே முடிவு எடுத்து மத்திய அரசுக்குச் சொல்வது எப்படி விவேகம் என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அதிக அதிகாரம் தேவை என்று கேட்போம்.

இப்போது கூட உங்கள் கருத்தை மாற்றிக் கொள்ளங்கள், மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் தேவை என்று ஒரு வரித் தீர்மானம் கொண்டு வாருங்கள். நாங்கள் முழு மனதோடு ஏற்றுக் கொள்கிறோம். அதற்காக எத்தகைய போராட்டத்திலும் உங்களோடு சேர்ந்து நிற்கத் தயாராக இருக்கிறோம். இடையில் உட்காருவதற்கு முன்பே, சாப்பாட்டைப் பற்றி முடிவு எடுத்துட்டு, எனக்குச் சாப்பாடு வேண்டும், பாயசம் வேண்டாம், அது வேண்டும், இது வேண்டாம் என்று சொல்வதுபோல், என்ன அதிகாரம் தேவை என்று மத்திய அரசாங்கம் கேட்பதற்கு முன்பே ஒதுக்கீட்டை இங்கே நாம் போட்டு வைத்து இருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் ம. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, இப்போது எல்லாம் இல்லாமலே உட்காருவதற்கு முன்பே, மெனு காட்டு என்று ஒரு பட்டியல் வைத்து விடுகிறார்கள்.

மாநில சபாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[1974 ஏப்ரல் 19]

திரு. கோவை செழியன் : ஏற்றுக் கொள்கிறேன்., இலையில் உட்காருவதற்கு முன்பே மெனு கார்டு கொடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இலையில் உட்காருவதற்கு உங்களை அழைக்கவே இல்லையே? அதற்குப் பின்னாலே தான், மெனுவைப் பார்க்க வேண்டும். பந்தியில் உட்கார அழைக்க வில்லை, பந்திக்கு அழைக்காதபோது மெனு எங்கே வருகிறது? ஆகவே தான் இப்போது அதிகாரங்கள் என்ன இருக்கின்றன, என்னென்ன அதிகாரங்கள் தேவை என்பதை டேபிளில் உட்கார்ந்து நாம் விவாதிக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறேன்.

நான் இன்னும் சொல்கிறேன், கோலக்நாத் கேஸ் தீர்ப்பளிக்கப்பட்ட பின்பு, ஆர்டிகிள் 24-க்கு பாராளுமன்றத்தில் திருத்தம் வருகிறபோது, ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து நம்முடைய அனுமதியைப் பெற்று இருக்கிறார்கள். அதிலே எப்படி யென்றால், இனிமேல் “பன்ட்மென்ட்ஸ்-ரைட்ஸ்” பற்றி எந்த விதமான ஒரு முடிவையும் பாராளுமன்றம் செய்யக் கொள்ளலாம் என்பதாகும். அந்த அதிகாரம் பாராளுமன்றத்திற்கு வருகிறது. அந்த அதிகாரத்தைப் பாராளுமன்றத்தில் பெறுவதற்காக தீர்மானம் நிறைவேற்றியபோது, “சுவராஜ்யா” பத்திரிகையில் எழுதினார்கள்.

‘The D.M.K. has missed the bus.’

அன்றைக்கு அந்தத் தீர்மானம் பாராளுமன்றத்தில் வந்தபோது தி.மு.க. உறுப்பினர்கள் என்ன செய்தார்கள். மாநிலங்களைக் கேட்டுக் கொண்டு தான் அந்தத் திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்று அன்றைக்கு என் கேட்க வில்லை? அன்றைக்கு பஸ்ஸை விட்டு விட்டு இன்று பஸ்ஸுக்காக ஏங்கிக் காத்துக்கொண்டு இருக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது.

ஆகவேதான், என்ன அதிகாரங்கள் தேவை இல்லை, என்னென்ன அதிகாரங்கள் தேவை என்பதை யெல்லாம் டேபிளில் உட்கார்ந்து கொண்டு முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறேன். அதற்காக தயவு செய்து தீர்மானத்தை மாற்றிக்கொள்ளுங்கள். நாங்கள் எல்லாம் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்களோ என்னவோ தெரிய வில்லை. அவர்களும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். ஆக, அதிக அதிகாரங்கள் தேவை என்ற அடிப்படையில் தீர்மானம் வரவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

உலகத்தில் இருக்கும் “பெடரல்-செட்டப்” எப்படி விளங்குகிறது என்பதைப் பற்றி நாவலர் அவர்கள் சொன்னார்கள். பெடரல் செட்டப் எந்த நாட்டில் இருக்கிறது? ஸ்டேட்ஸ்க்கு என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். சோவியத் ரஷ்யா பற்றிக்கூட சொன்னார்கள். சோவியத்

மாநில உயரட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள் 551
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 19] [திரு. கோவை செழியன்]

ரஷ்யாவிலே தனிக்குடியரசு இருக்கிறது என்று சொன்னாலும்கூட, சோவியத் அரசாங்கத்தின் பிளானிங் அனைத்தும் மத்திய கூட்டாட்சியின் தலைமையில் செய்கிறார்கள். ஒரே கட்சியின் ஆட்சி. அந்தக் கட்சி என்ன தீர்மானம் போடுகிறதோ அதை எல்லா அரசுகளும் முழுமையாக நிறைவேற்ற வேண்டும். ஆகவேதான் மாநிலங்களுக்கு அதிகாரம் என்று கொடுத்து இருக்கிறார்கள்.

நான் இதைச் சொல்வதற்காக மத்திய அரசு பெரல் உமைப்பெல்லாம் போய், யூனிடரி கவர்ன்மெண்ட் வர வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. வாதத்திற்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேன். நம்முடைய பண்டித் ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள்—பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, உங்களுடைய அனுமதியோடு படிக்கிறேன்—சோவியத் ரஷ்யா என்ற தலைப்பில் அவர் எழுதிய புத்தகத்தில் :

“ The supreme authority is the Union Congress ”

என்று சொல்லி அதற்குப் பின்னால் விளக்கம் சொல்லும்பொழுது, சுப்ரீம் அதாரிட்டி காங்கிரஸ் தான். கம்யூனிஸ்ட் என்ற ஒரு கட்சி இருக்கிறது, அந்தக் கட்சி அடிப்படையில் காங்கிரஸ் எடுக்கிற முடிவு அங்கே வருகிறது.

அடுத்தாற்போல் அமெரிக்கன் ஸ்டேட்டைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அமெரிக்கன் ஸ்டேட்டில் பெடர்ல் என்ற வாசகம் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நடைமுறையில் எப்படி நடைபெற்று வருகிறது. மாண்புமிகு சுப்பிரமணியம் அவர்கள் குறிப்பிட்டது மாதிரி தலைமைச் மாநிலங்கள் மேல் நடவடிக்கை எடுக்கலாம். அங்கே ஒரு மாநிலத்தில் அவர்களுடைய மாநிலத்திற்கு உள்ள அதிகாரத்தை வைத்துக் கொண்டு நீக்ரோக்களை சில பள்ளிகளில் அனுமதிக்கக் கூடாது என்று தீர்மானம் போட்டார்கள். போட்டுவிட்ட பிறகு மத்திய அரசினுடைய உத்தரவை மதிக்காமல் அங்கு இருக்கிற கவர்னர் நடந்துகொண்டார். உடனே அமெரிக்கன் கவர்ன்மெண்ட் ராணுவத்தை அனுப்பியது. ராணுவத்தை அனுப்பி, நீங்கள் எடுத்துத் தீரவேண்டும் என்று சொல்லியது.

அடுத்தாற்போல் சுவிட்ஜர்லாண்டைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். சுவிட்ஜர்லாண்டில் இருக்கிற மாதிரி நாம் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் சுவிட்ஜர்லாண்டில் “ரைட் டீரிகால்” இருக்கிறது. அதாவது மந்திரி ஒருவர் அல்லது சட்டமன்ற உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒருவர் பின்சரியாக இயங்கவில்லை என்றால் அவரைத் திருப்பி அழைக்க முடியும். அது மட்டுமல்ல, பெரிய திட்டங்கள், தீர்மானங்கள் எல்லாம் மக்களிடம் வோட்டு எடுத்துத்தான் நிறைவேற்றுகிறார்கள். குடிமக்களுடைய வோட்டுப் போட்டுத் தான் பெரிய மாற்றங்களை அங்கே செய்கிறார்கள். ரெப்ரெண்டம் எடுக்கிறார்கள். அதற்கு நீங்கள் தயாரா? அப்படித் தயார் என்றால், முன்வரிசையில் நீங்கள் யாரும் உட்கார்ந்திருக்க முடியாது. “ரைட் டீரிகால்” நாட்டு மக்களுக்குக்கொடுத்திருந்தால் இன்றைக்கு இந்த ஆட்சி இருக்காது. மற்ற நாடுகளைப்பற்றி நாம் எடுத்துச் சொல்கிறபொழுது சாதக பாதகங்களை நாம் எடுத்துப்பேசவேண்டும்.

552 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்ருர் குழுவின பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[1974 ஏப்ரல் 19]

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தலைவர் அவர்களே, “ரைட் ரிசால்ட்” பற்றி கோவை செழியன் அவர்கள் சொன்னார்கள். எந்த நாட்டில் “ரைட் ரிசால்ட்” என்பதைப் பயன்படுத்தி எந்த உறுப்பினரையாவது பின் லாங்கியிருக்கிறீர்களா என்பதை உதாரணத்தோடு சொல்ல முடியுமா?

திரு கோவை செழியன் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பொலிடிக்கல் சயன்ஸை நல்ல முறையில் படித்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். “கான்ஸ்டிடியூஷன் ஆஃப் ஸ்விட்ஜர்லாண்ட்”....

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : கான்ஸ்டிடியூஷன் இருக்கிறது நான் கேட்டது, இந்த “ரைட் ரிசால்ட்” என்பதைப் பயன்படுத்தி எந்த உறுப்பினரையாவது எந்த நாட்டிலாவது திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறீர்களா?

திரு. கோவை செழியன் : அவரே சொல்லி மாட்டிக் கொண்டிருக்கிறார். ஸ்விட்ஜர்லாண்ட் நாட்டில் இந்த “ரைட் ரிசால்ட்” இருக்கிறது. அங்கே இருக்கிற அமைச்சர்கள் தப்பச் செய்யவில்லை. அதனால் “ரைட் ரிசால்ட்” என்பதைப் பயன்படுத்தவில்லை. அவர்கள் தப்பு செய்திருந்தால் நிச்சயம் பயன்படுத்தியிருப்பார்கள். அவர்கள் அங்கே நாயையமாக நடந்து கொள்கிறார்கள், யோக்கியதையுடன் நடந்து கொள்கிறார்கள். மக்கள் குறை சொல்கிற வகையில் அவர்கள் அங்கே இயங்கவில்லை. எனவே ஏன் திருப்பி அழைக்க வேண்டும்? கத்தி இருக்கிறது என்ற காரணத்தினால் யாரையாவது வெட்டிவிடுவது என்பது முடியுமா? கத்தி கொடுத்திருக்கிறார்கள் பாதுகாப்புக்காக. சுடலாமா? (சிரிப்பு). மன்னிக்கவும். துப்பாக்கி (சிரிப்பு).

இரண்டாவதாக, இந்த மாநில சுயாட்சி என்பது... (குறுக்கீடு) (திரு. செ. கந்தப்பன் எழுந்திருத்தார்) எனக்குக் கொஞ்சம் நேரத்தைக் கூட ஒதுக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் நான் உட்காரமாட்டேன்.

திரு. செ. கந்தப்பன் : அமெரிக்க நீக்ரோ பிரச்னையைப் பற்றிப் பேசும்பொழுது ஒரு மாநிலத்தில் எடுக்கப்பட்ட முடிவுக்கு எதிராக மத்திய அரசின் ராணுவம் சென்றது என்ற ஒரு தகவலைத் தந்தார்கள். மாநிலத்தில் இருக்கிற சட்டமன்றத்திற்கு எதிராக மத்தியில் இருக்கிற செனட்டோ அல்லது காங்கிரஸோ ராணுவத்தை அனுப்பவில்லை. நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை அந்த மாநிலம் அமால் படுத்தவில்லை என்பதற்காக எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கையாகும் அது.

திரு. கோவை செழியன் : நீதிமன்றத்திற்கு அங்கே அவ்வளவு அதிகாரம் இருக்கிறது. இங்கே நம்முடைய உயர் நீதிமன்றத்தில் எடுக்கப்படுகின்ற முடிவுகள் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போக முடியாது என்ற நிலையை மீங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள்.

மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்ஷர் குழுவினர் பரிந்துரைகள் 553
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 19]

திரு. செ. கந்தப்பன் : சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் பதிலாக ஹைகோர்ட் இருக்கிறது. நீதிமன்றத்திற்கு அதிகாரம் இல்லை என்று நாங்கள் சொல்ல வில்லை.

திரு. கோவை செழியன் : ஒரு ஸ்டேட்டில் தன்னுடைய அதிகாரத்தை, தீர்மானத்தை நிறைவேற்ற முடியவில்லை என்ற நிலை வருகிற பொழுது அங்கே இருக்கிற மத்திய அரசு சுப்ரீம் நீதிமன்றத்தில் விண்ணப்பித்து ராணுவத்தை அனுப்புகிறார்கள். அந்த அளவுக்கு அதிகாரம் அங்கே கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. மாநிலத்தின் அதிகாரம் அங்கே கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

இங்கே நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்? ஹைகோர்ட்டில் இருக்கிற ஜட்ஜ்களை யெல்லாம் நாங்கள் தான் போடுவோம், இங்கே இருக்கிற கவர்னர் தேவையில்லை என்று சொல்கிறீர்கள். கொஞ்சம் கற்பனைசெய்து பார்க்க வேண்டும். இங்கே இருக்கிற ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ்களை நீங்கள் தான் போடவேண்டும். கவர்னர் தேவையில்லை என்றால், இந்த நாடு என்ன ஆவது?

இப்பொழுது இருக்கிற அதிகாரத்தை வைத்துக் கொண்டே இந்த நாட்டில் எதிர்க்கட்சியிலிருப்பவர்கள் என்ன கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்? நீங்கள் என்ன கொடுமையைச் செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்? கோவை எலெக்ஷனில் எங்களுடைய கட்சிக்கு வேலை செய்த ஒருவரை பி-1 ஸ்டேஷனில் ஒரு போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் பிடித்துக் கொண்டு போய் தி.மு.க.-வுக்கு வேலை செய் என்று உதைத்திருக்கிறார்கள். இருக்கிற அதிகாரத்தை வைத்துக் கொண்டே இப்படிச் செய்கிறீர்கள்.

என்னுடைய தொகுதியிலே ஒரு சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர் இருந்துகொண்டு பண்ணைக்கூடாத அக்கிரமங்களை யெல்லாம் செய்துகொண்டிருக்கிறார். நான் சொல்வது எதையும் கேட்பதில்லை. இந்த அதிகாரத்தை வைத்துக் கொண்டு இதைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். (சிரிப்பு). இவ்வளவு பெரிய பிரச்சினையைப்பற்றி பேசுகிற பொழுது இதை யெல்லாம் சொல்ல வேண்டிய நிலை வருகிறது. நான் சொல்கிற நியாயத்தைக் கூட அவர் கேட்கமாட்டேன் என்கிறார். வேறு எதைச் சொல்வோன்?

அரிசனக் குடிசையில் தீ வைத்துவிட்டார்கள். அதைப் போய் விசாரி யுங்கள் என்று சொன்னால், மேலிடத்திலிருந்து உத்தரவு வரவேண்டும் என்று இன்ஸ்பெக்டர் சொல்கிறார். அவரைக் கூப்பிட்டுக் யாராவது கேட்டீர்களா? நானும் ஒரு வாரமாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன். அந்த சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர் அக்கிரமம் செய்து கொண்டிருக்கிறார். யாராவது அவரைக் கூப்பிட்டு கேட்டீர்களா? அரிசனக் குடிசைக்குத் தீவைத்துவிட்டார்கள். உங்களுக்கு இப்பொழுது இருக்கிற அதிகாரத்தையே துஷ்பிரயோகம் செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

*

*

*

*

*மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

554 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அலுவல்துறைக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[1974 ஏப்ரல் 19]

MR. DEPUTY SPEAKER: Reference to the High Court Judge may be avoided.

THIRU RAMA ARANGANNAL: It may be expunged.

MR. DEPUTY SPEAKER: All the references made by the hon. Member about the High Court Judges is expunged.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, may I submit one thing? I am not questioning the ruling that is given. It is only the conduct of the judge that should not be discussed. We are not here discussing about the conduct of a particular judge and I do not think there would be anything inappropriate in what the hon. Member has stated because so far as the judiciary is concerned that is one of the matters recommended by the Rajamannar Committee. So, we would be justified in making our observations just to support our argument.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: ஜட்ஜைப் பொறுத்த வரையில் அவர்கள் நேர்மையாக இருப்பவர்கள் என்ற நம்பிக்கை நமக்கு வேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்கிறோம் அப்படி இருக்கும் பொழுது * * * என்று இருக்கும் நிலையில் அவர்கள் அப்படிப் பேசுவது தவறு என்று சொல்வதில் என்ன தடை இருக்க முடியும்.

He is not referring to the conduct of the judge.

ஜட்ஜ்களாக வந்த பிறகு கண்டிப்பாக "They must be above board" என்று கூறுகிற பொழுது, அவர்கள் இம்மாதிரி செய்கிறார்கள். அப்படிச் செய்வது தடுக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்வதிலே என்ன தடை இருக்க முடியும்?

MR. DEPUTY SPEAKER: In our rules no distinction is made between the conduct of a judge and the discharge of his duties. Our rules relate to the general conduct of the judge and therefore he should not make any reference to the conduct of the judge here.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, may I bring to the notice of the House the provisions of Article 211 of the Constitution? Article 211 says—

'No discussion shall take place in the Legislature of a State with respect to the conduct of any Judge of the Supreme Court or of a High Court in the discharge of his duties.'

மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள் 56-ம்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 19]

[Thiru R. Ponnappa Nadar.]

So, we can discuss about other matters. Policy matters can be discussed and there is nothing wrong in it. So, if such an interpretation is being given, it would infringe upon the rights of the Members. So far as we are concerned, we are supreme and whatever is said in this House cannot be challenged in the Court also.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அவர் சொன்ன விளக்கம் பேசப்பட்ட கருத்தை ஒட்டி தரப்பட்ட விளக்கம் அல்ல, பொதுவான கருத்தைத் தான் விதி முறைப்படி திரு. பொன்னப்ப நாடார் சொல்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே பேசப்பட்ட வாசகம் நீதிபதி பொறுப்பிலுள்ளவர்கள். * * * * * எனவே * * * * * என்ற சொற்றொடர் அந்தக் கருத்துக்கு இடம் தருகிறது. சட்டமன்றம் எவ்வளவு சுபீர்மாக இருந்தாலும், அதற்குச் சமமாக உள்ள இன்னொரு மன்றத்தில் உள்ளவர்களுடைய தகுதியைக் குறைப்படுத்துச் சொல்வதற்கு இந்த அவையிலே இடம் தரக்கூடாது.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, may I once again say that the discharge of his duty is the discharge of his judicial function. If he goes to the Hon. Minister's house for attending a social function, it does not infringe the rules. If he meets friends that is another matter. So far as these matters are concerned, the hon. Member can say that such and such things are happening. Justice should not only be done but it should appear to be done. It is for this purpose that judges are prohibited from meeting politicians and other persons. That is the reason why the Constitution has specifically made a provision that the conduct of the judge in the discharge of his judicial function should not be criticised.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : * * * * * ஆகவே அப்படி நீதிபதிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்ட வார்த்தைகளை அவைக் குறிப்பிலிருந்து எடுத்துவிட வேண்டும்; குறிப்பில் இடம் பெறக்கூடாது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சார், ஏற்கனவே இந்த அவையில் அதுபற்றிய மானியம் வந்தபோது நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறேன். அப்போது சில ஐட்டிகளின் நடத்தைப் பற்றியும் குறிப்

*மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பட்டது.

556 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னர் குழுவின பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1974 ஏப்ரல் 19]

பிட்டிருக்கிறேன். பொதுவாக, அவர்களுடைய பணிகளில் ஏற்படுகின்ற சில குறைபாடுகளைப் பற்றி நாம் சொல்கிறோம். அப்படிச் சொல்வதில் தவறு இல்லை. நமக்குத் தெரியும். இங்கே சில ஜட்ஜ்கள் சம்மன் அனுப்பி, வா என்று அழைத்தால் கூட, முடியாது என்று சொல்ல நமக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. டெபுடி ஸ்பீக்கருக்கு சம்மன் அனுப்பி அழைத்த போது, போகக் கூடாது என்று நாம் சொல்லியிருக்கிறோம். அதில் தவறு கிடையாது.

ஆனால், ஜட்ஜ்களுடைய ஜூரிஸ்டிக்ஷனில் உள்ள விஷயங்களைப் பற்றி நாம் ஏதாவது விமர்சனம் செய்வதாக இருந்தால் அது தவறாகும். அப்படி நாம் சொல்லக் கூடாது மற்ற பொதுவான விஷயங்களைச் சொல்லலாம்.

திரு. துரை முருகன் : * * *

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நண்பர் துரை முருகன் அவர்கள் விளக்கத்திற்குத் தருகின்ற விளக்கமும் விபரீதத்தில் போய், முடிகிறது. ஆகவே, இந்த விவாதத்தில் இதுவரையில் நடந்தவைகளை அவை நடவடிக்கைக் குறிப்பில் இருந்து எடுத்துவிட வேண்டுமென்று துணைத் தலைவரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீதிபதிகள் பற்றி இது வரையில் சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்க உத்தரவிடுகிறேன். அதற்கு முக்கியமான காரணம், நீதிபதிகளைப் பதவியிலிருந்து நீக்க வேண்டுமென்றால் பார்லிமெண்டிலே தீர்மானம் போட்டு நீக்குவதற்குத் தான் அதிகாரம் இருக்கிறது. அதைப்பற்றிப் பேச நமக்கு அதிகாரம் இல்லை. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட விஷயங்கள் நம்முடைய நடவடிக்கைக் குறிப்பில் இடம் பெறக் கூடாது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சார், ஜூடிஷியல் நிர்வாகம் சரியாக நடைபெறவில்லை என்று சொல்வதற்கு அதிகாரம் உண்டு. ஆனால் அவர்கள் வழங்குகின்ற தீர்ப்புச் சரியா, தவறு என்பதைப் பற்றி விமரிசிப்பதற்கு நமக்கு அதிகாரம் இல்லை. அந்த மானியத்தின் போதும் பல விவரங்களைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். இன்றைக்கு ஜட்ஜுகள் இச்சைப்படி பணியாற்ற சில இடையூறுகள் இருக்கின்றன. அந்த முறையில் நான் சொல்லியிருக்கிறேன். அதைத்தான் அவர்கள் வேறு முறையில் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு நீதிபதிகள் விருப்பம்போல் பணியாற்ற முடியவில்லை ; அந்த அளவுக்குத் தலையிடுகிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராலுமன்ஞர் குழுவின் பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

557

1974 ஏப்ரல் 19]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : திரு. கே. டி. கே. அவர்கள்
நீதிபதிகள் நல்ல முறையில் செயலாற்ற முடியாத படி இடையூறுகள்
இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்லலாம். திரு.
செழியன் அவர்கள். * * * * *
அப்படிச் சொல்வது சரியல்ல.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : * * * * *
என்று சொன்னால் அவர்களைப் பற்றி மக்களுக்கு என்ன யோசனை
வரும்?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீதிபதிகளைப் பற்றி இங்கே
குறிப்பிட்ட கருத்துக்கள் சரியல்ல என்று சொல்லியாகி விட்டது. அதைப்
பற்றித் திரும்பத் திரும்பச் சொல்ல வேண்டுமென்றல்ல. தீர்ப்பு சொன்ன
பிறகு மீண்டும் அதைப் பற்றிப் பேச வேண்டாம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இப்படிச் செய்தால் நாங்கள் எல்லாம்
பேச முடியாமல் போய்விடும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அரசியல் அமைப்புச்
சட்டப்படி நீதிபதிகளைப் பற்றி நாம் பேச முடியாது; நமக்கு அதிகாரம்
இல்லை. அதனால் நாம் ஏன் அவர்களைப் பற்றிப் பேச வேண்டும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அவர்கள் இச்சைப்படி வேலை
செய்ய முடியவில்லை என்று சோன்னால் அவர்கள் மீது எப்படி நம்பிக்கை
இருக்கும் என்று ஏன் கேட்கக் கூடாது? ஏதாவது வழக்கில் தவறான
தீர்ப்பைக் கொடுத்தார்கள் என்று சொல்வது தவறு. அப்படிச் சொல்லா
மல் மற்ற விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு உரிமை இருக்கிறது.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : May I ask one clarification?
Am I to understand whether the speech of Mr. Durai Murugan
has been expunged or points of orders that have been raised or
points of clarifications that have been raised—all these also have
been expunged?

MR. DEPUTY SPEAKER : If the leader of the opposition so
desires, we will sit and discuss about retaining certain portions
and expunging certain portions. We will reserve our ruling.

Meanwhile, I request the Press not to publish any of the
proceedings.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

558 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், திராவிடமன்றக் குழுவின் பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[1974 ஏப்ரல் 19]

திரு. கோவை செழியன் : துணைத் தலைவரவர்களே, இங்கே அதிகாரம் எப்படி வருகிறது என்று பார்த்தீர்களா? தங்கள் விருப்பப்படி செய்ய முடிகிறதா? இல்லையே. முதலமைச்சரவர்கள் நான் பேசிய வாசகத்தை எடுத்துவிட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நீங்கள் எடுத்து விட்டீர்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : துணைத் தலைவரவர்களே, நண்பர் செழியன் அவர்கள் பேசும்போது, தாங்களே தலையிட்டு நடவடிக்கை குறிப்பிலிருந்து எடுத்துவிட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை.

திரு. கோவை செழியன் : முதலமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள், அதன் பிறகு தான் நீங்கள் நீக்கியிருக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இப்போதே எப்படி அவதூறு கூறுகிறார் என்பதைப் பார்த்தீர்களா?

திரு. கோவை செழியன் : இப்போது நம்முடைய கண் முன்னாலே நடந்தது. அதையே மறுக்கிறார்கள். நாளை எவ்வாறு கமிஷன் வந்தால் எப்படி இருக்கும் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள்.

நான் பேசும்போது தனித்தனியாக எந்த நீதிபதியின் நடவடிக்கை பற்றியும் பேசவில்லை. பொதுவாக ஜடஜுகளை நியமிக்கின்ற அதிகாரம் மாநில அரசுக்கு இருக்குமானால், அந்த ஜட்ஜ் போஸ்டை வாங்குவதற்கு முன்னாலே சுற்றுவார்கள். ஜட்ஜ் போஸ்ட் வாங்கிய பின்னால் இப்படி அடிக்கடி.....

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அந்தக் கருத்தைக் கொஞ்சம் விளக்கினால் நல்லது. மாநில அரசு உயர் நீதிமன்றத்திற்கு நீதிபதிகளை நியமிப்பதால் இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை வரும் என்று சொல்கிறார்கள். அதில் கருத்து வேறுபாடு இல்லை. அதே முறையில் மத்திய அரசு உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு நீதிபதிகளை நியமிப்பது செய்கிறார்களே.

அது மட்டுமல்ல, இந்த உயர் நீதிமன்றத்திற்கு இறுதியாக நீதிபதிகளை நியமிக்கும் உத்தரவை அவர்கள்தான் போடுகிறார்கள். ஆவே, அந்தக் கருத்து தவறு என்பதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அப்படியானால் இரண்டுக்கும் பொதுவான ஒரு கருத்தை முடிவாகச் சொல்ல வேண்டும். அது என்ன கருத்து என்பதை எல்லோரும் சேர்ந்து முடிவு செய்யலாம்.

திரு. கோவை செழியன் : அமைச்சரவர்கள் கொஞ்சம் “லேட்டாக” வந்திருக்கிறார்கள். நான் ஆரம்பத்திலேயே எல்லாவற்றையும் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். ஒரு புதிய முறை வேண்டும். அரசியல்

1974 ஏப்ரல் 19]

[கோவை செழியன்]

சட்டத்தை மாற்ற வேண்டும் என்பதற்குப் பதிலாக புது அரசியல் சட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும். இந்த விவரங்களைப் பற்றி பின்னால் தெளிவாகச் சொல்லப் போகிறேன். மாநில அரசாக இருந்தாலும், மத்திய அரசாக இருந்தாலும் நீதிபதிகளைப் போடுகின்ற அதிகாரத்தைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு இருக்கும்போது, அவர்களுக்குச் சாதகமாகத் தான் இருப்பார்கள்.

உதாரணமாகச் சொல்கிறேன். துணைத் தலைவர் அவர்களே உங்களைப் பற்றி முதலமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டுப்போது நன்றி உணர்வோடு நடந்து கொள்வார்கள் என்று சொன்னார்கள். உங்களைத் துணைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுத்து விட்டு, நன்றி உணர்வோடு நடந்து கொள்வார்கள் என்று சொன்னால் அதற்கு என்ன பொருள்?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நன்றி உணர்வு மிக்கவர்ப்பு என்று தான் அவர்கள் சொன்னார்கள்; நன்றி உணர்வோடு நடந்து கொள்வார்கள் என்று அவர்கள் சொல்லவில்லை.

திரு. கோவை செழியன் : அந்த மாதிரி அவர்கள் ஏன் சொல்ல வேண்டும்?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நான் நடக்க வேண்டியவைகளைச் சொல்லவில்லை; நடந்தவைகளைச் சொன்னேன்.

திரு. கோவை செழியன் : அதற்குப் பரிசு பல இடங்களில் கிடைத்திருக்கிறது. நான் சிலவற்றைப் பேச வேண்டாமென்று நினைத்திருந்தேன். இப்போது அதை யெல்லாம் பேச வைத்துவிட்டார்கள். இப்போது இருக்கின்ற அதிகாரங்களை எந்த அளவுக்கு பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். நான் சிலவற்றைத் தான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். இங்கே இப்போது என்னென்ன தவறுகள் நடைபெறுகின்றன என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அதைத் தடுக்க முடியவில்லை. முதலமைச்சர் உத்தரவு போடுகிறார்கள் என்றால் பரவாயில்லை. முதலமைச்சருடைய . . அதாவது செயலாளர் மிரட்டினால் நாங்கள் எப்படித் தாங்கிக் கொள்ள முடியும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் 40, 45 நிமிடங்களுக்கு மேல் பேசி விட்டீர்கள். இன்னும் 5 நிமிடங்களில் முடித்து விடுங்கள். அதோடு அவையில் இல்லாத அதிகாரிகளைப் பற்றி இங்கே சொல்லக் கூடாது. உங்களுடைய குற்றச்சாட்டுக்கு அவர்கள் இங்கே பதில் சொல்ல முடியாது. ஆகையால் அவர்களைப் பற்றிப் பேச வேண்டாம்.

560- மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[1974 ஏப்ரல் 19]

[முற்பகல் 11-00]

திரு. கோவை செழியன் : அதனால் அதிகாரம் நமக்குத் தேவை என்று சொல்லுகிற நேரத்தில், நம்மிடத்திலே இருக்கின்ற அதிகாரங்களால் பல நேரங்களில் இடைஞ்சல் தருகிறது.

நேற்று ஒரு மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர் சொன்னார், இங்கே இருந்து ஒரு ரோடு போட வேண்டுமென்றால், மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய அதிகாரத்தின்கீழிருக்கிறது. ரோட்டிற்குக் கீழ் ஒரு குழாய் கொண்டு போக வேண்டுமானால், டெல்லிக்கு லெட்டர் எழுத வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். முனிசிபாலிட்டியில் இருக்கின்ற ஒருவன் பி. டப்ளியூ.டி. ரோட்டை வெட்டி குழாய் போட வேண்டுமென்றால் மெட்ராஸுக்கு எழுதி, 3 மாதமானாலும் கூட பதில் வருவதில்லை. பெரிய நாட்டில் இப்படி நடப்பது இயற்கை. இதைப் பெரிய குற்றமாக எடுத்துச் சொல்லி வாதிடுவது சரியில்லை.

மாநில சுயாட்சி என்பது அண்ணாவின் கொள்கையல்ல. மாநில சுயாட்சி என்பது நம் முதலமைச்சர் அவர்களாலே உருவாக்கப்பட்ட வாசகமே தவிர, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மாநிலத்திற்கு அதிகாரங்கள் தேவை என்று சொன்னாரே தவிர, இதைச் சொல்ல வில்லை. அவர்களுடைய கருத்திலேயே அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்பது இருக்கின்றன. தேர்தல் அறிக்கையிலே அண்ணா அவர்கள் 8-வது பக்கத்தில் உங்களுடைய அனுமதியோடு படிக்கிறேன்—“மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் தரப்பட்டு உண்மையான கூட்டாட்சி முறை மலர், பலமாக வாதிடுவதாக” அவர்கள் எழுதியிருக்கிறார்களே தவிர, மாநில சுயாட்சி என்று சொல்ல வில்லை.

இந்த மாநில சுயாட்சி என்ற வாசகமே எனக்கு ரொம்பப் பரிதாபகரமாக இருக்கிறது. பெரிய கட்சி திராவிட முன்னேற்றக் கழகம். ஒரு காலத்திலே கொடி கட்டிப் பறந்த கட்சி. இதைப் போய் ம.பொ.சி. யிடம் கடன் வாங்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாநில சுயாட்சியை அண்ணா ஒத்துக்கொண்டிருந்தால், அவர்கள் ஒத்துக் கொள்ளத் தயாரா? இல்லா விட்டால் ஒத்துக்கொள்ள மாட்டார்களா?

திரு. கோவை செழியன் : அண்ணா அவர்கள் மாநிலங்களுக்கு அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஏற்றுக் கொள்கிறோம். அட்டானமி என்று ஒரு இடத்தில் இல்லல்லஸ்ட்ரேட் வீக்கிலி நிறுபர் பேட்டி காணும்போது அட்டானமி என்ற வாசகத்தைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு முன்னாலேயும், பின்னாலேயும் படித்தால், அவர் சொல்லுகின்ற வாசகம் வேறு, நீங்கள் சொல்லுகின்ற மாநில சுயாட்சி என்பது அந்தப் பிரிவினை போல்தான் தோன்றுகிறது.

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள் 561
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 19]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாநில சுயாட்சி என்ற
வார்த்தையை அண்ணு பயன்படுத்தியிருந்தால், அப்போதாவது ஒப்புக்
கொள்வீர்களா ?

திரு. கோவை செழியன் : அட்டானமி என்ற வாசகம் மாநில சுயாட்சி
என்று மொழி பெயர்ப்பாகக் கூட இருக்கலாம். அண்ணு அவர்கள் ஒரு
இடத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு முன்னாலும், பின்னாலும்
பல கருத்துக்களைச் சொல்லி அட்டானமி என்று சொன்னார்கள். அது
நீங்கள் குறிப்பிடுவதற்கும், அவர் குறிப்பிடுவதற்கும் மாறுபட்டுக்
கொண்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே,
அண்ணு அவர்கள் கூட்டாட்சி என்று ஒத்துக் கொண்டு பேசியிருக்கிறார்கள்
என்று படித்துக் காட்டினார்கள். கூட்டாட்சி என்றாலே மாநில சுயாட்சி
என்றால் தான் கூட்டாட்சி அமைய முடியும் என்ற கருத்தின்படி,
முழு செல்ப் அட்டானமி இல்லாமல் கூட்டாட்சி இல்லை. பெடரேஷன்
என்றால் மாநில சுயாட்சி வர வேண்டும். அந்தக் கூட்டாட்சி
என்பதிலே மாநில சுயாட்சி இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்
அவர்கள் அறிவார்களா ?

திரு. கோவை செழியன் : இந்திய பெடரேஷன் என்பதைக்
கான்ஸ்டிடியூஷன் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறதே. இந்தியா தட் ஈஸ் பாரத்,
ஷேல்பி யூனியன் ஆப் ஸ்டேட்ஸ் பெடரேஷன் என்று தானே அர்த்தம்.
யூனிட்டரி பாரம் ஆப் கவர்ன் மெண்ட் என்கின்ற.....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நான் கேட்பது அண்ணு அவர்க
கள் மாநில சுயாட்சியை ஒத்துக் கொண்டிருந்தால், நீங்கள் ஒப்புக்
கொள்கிறீர்களா ?

திரு. கோவை செழியன் : எந்த அடிப்படையில் அண்ணு அவர்கள்
சொல்லியிருக்கிறார்களோ, அதை ஒப்புக் கொள்கிறோம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : எந்த அடிப்படையில் என்பதை
நான் நாளை விளக்கிச் சொல்லுகிறேன்.

திரு. கோவை செழியன் : அண்ணு அவர்கள் சொன்னது எதையும்
இப்பொழுது கொண்டு வரவில்லை. அண்ணு அவர்கள் மாநிலங்களுக்கு
அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்று சொன்னால், ம. பொ. கி. யிடம்
அந்த வார்த்தையைக் கடன் வாங்கினோம்.

562 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவினர் பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. கோவை செழியன்]

[1974 ஏப்ரல் 19]

அடுத்தபடியாக இன்னொன்று. இதே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய கொள்கை சட்ட திட்டத்திலே தெளிவாக இருக்கிறது. பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, உங்களுடைய அனுமதியோடு நான் அதைப் படிக்கின்றேன். “குறிக்கோள் என்னும் தலைப்பில் தமிழகம், ஆந்திரம், கர்நாடகம், கேரளம் ஆகிய நான்கு மொழிவழி மாநிலங்கள் தன்னாட்சி உரிமை பெற்ற திராவிட சமதர்ம கூட்டாட்சிக்காகப் பாடுபடுவது. 1962க்குப் பின்னாலே கூட, சட்ட திட்டத்தில் தமிழகம், ஆந்திரம், கேரளம், கர்நாடகம் ஆகிய நான்கு மொழிவழி மாநிலங்கள் இந்தியப் பேரரசில் இருக்கின்ற அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்குள், இயன்ற அளவுக்கு கூடுதலான அதிகாரம் பெற்று திராவிட கூட்டு அமைப்புக்குப் பாடுபடுவது” என்றார்.

இதைச் சொன்னபோது பலபேர் கேட்டார்கள், திராவிடம் என்று சொல்லுகிறீர்களே, தமிழ் நாடு என்று ஏன் சொல்லக் கூடாது என்று அண்ணா அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். திராவிடம் என்பது “பண்டைய தமிழ்நாடு” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு என்ன?

ஆதித்தனாரை மந்திரி சபையில் சேர்த்துக் கொண்டார்கள். அவர் ஆரம்பித்த “நாம் தமிழர் கட்சி”யையும் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது எப்படி நியாயமாகும்? இது அண்ணா அவர்கள் கருத்துக்கு மாறாக வேறு பல கருத்துக்களை நாம் தேடிக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அது தவறு என்பது தான், மாறுபாடான கருத்துக்களை விலக்க வேண்டுமென்பதுதான் எங்களுடைய கருத்தாகும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஆதித்தனாரை கட்சியில் சேர்த்துக் கொண்டது தவறு, மந்திரியாக சேர்த்துக் கொண்டது தவறு? கட்சியில் சேர்த்துக் கொண்டது தவறு என்றால் அந்தத் தவற்றை அண்ணாவே செய்தார்.

திரு. கோவை செழியன் : திசை திருப்புகிறார்கள். பிரஸ் நிருபர்கள் எமாந்துவிடக் கூடாது. அண்ணா அவர்கள் ஆதித்தனாரை கட்சியில் சேர்த்துக் கொண்டார். நீங்கள் அவரை அமைச்சரவையில் சேர்த்துக் கொண்டீர்கள். பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அண்ணா அவர்கள் அவர் கட்சியை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. இதுதான் எங்கள் குற்றச் சாட்டு, மந்திரி சபையில் நீண்ட நாள் இருக்கட்டும். வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் அவர் கொள்கையை அண்ணா அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்பது நம் கருத்து.

ஒரு சின்ன அட்டானமஸ் போர்டு என்று சொல்லுகின்ற ஒரு சின்ன நிர்வாகத்திற்குக் கொஞ்சம் அதிகாரம் கொடுத்தால், அவர்கள் நடக்கின்ற நடப்பு தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை.

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள் 563
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 19]

[திரு. கோவை செழியன்]

கோயம்பத்தூர் பல்கலைக் கழகத்தில் ஒரு வைஸ் சான்ஸலர் இருக்கிறார். அவர் போடக் கூடிய உத்தரவை நாம் நம்ப முடியாது. பகல் நேரத்தில் யாராவது லீட்டுமுன் குப்பை கூட்டினால் குப்பையில் உள்ள இலையின் சலசலப்புச்சத்தம் கேட்டால் தூக்கம் கெடுகிறது என்று வேலைக்காரனை சஸ்பெண்டு செய்கிறேன் என்று அவர் மனைவி சொல்லுகின்ற அளவுக்கு அதிகாரம். அவ்வளவு அதிகாரம் அவருக்கு இருக்கிற தென்றால் ஒரு பெரிய நாட்டினிடத்தில் இங்கே சுயாட்சி என்ற பெயரில், தன்னிச்சையாக, சர்வாதிகாரமாக நடைமுறைக்குக் கொண்டு வர வேண்டிய பல சட்டங்கள் கொண்டு வரப்படு மானால் நாடு என்ன ஆகுமோ? நான் விளக்கமாக இதைப் பேச தலைவர் அனுமதி இல்லாத காரணத்தினால் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அரசியல் சட்டத்தில் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் தேவை என்பதற்காக அரசியல் சட்டம் மாற்றப்பட வேண்டுமென்று சொல்வதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். மாற்றப்பட வேண்டுமென்பது மட்டுமல்ல. இன்னும் சொல்லப் போனால் இந்த அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்கியவர்கள் மக்களாலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் அல்லர். அன்றைக்கு ஏதோ பெரிய மனிதர்கள் சில பேர் இந்தச் சட்டத்தை உருவாக்கினார்கள். அதை பாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். இந்த அரசியல் சட்டம் உண்மையான மக்களுடைய ஜனநாயக முறைப்படி ஜனங்களாலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளால் உருவாக்கப்பட்டதல்ல. ஆகவே, புதிய அரசியல் சட்டம் உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

இதைத் தான் நம்முடைய இந்தியப் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள், அதாவது சுப்ரீம் கோர்ட் நீதிபதிகளை நியமிக்கின்றபோது ஏற்பட்ட சர்ச்சையில் குறிப்பிட்டார்கள். அரசியல் சட்டம் என்பது ஒரு வேத நூல் அல்ல. அதை மாற்றலாம். புதிய அரசியல் சட்டம் உருவாக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அந்தப் புதிய அரசியல் சட்டத்தினால் பாட்டாளி மக்களுக்கும், இந்த நாட்டிலிருக்கின்ற வர்க்கத்திற்கும் நல்ல உயர்வு உழைக்கின்ற தருகின்ற வகையில் மாநிலங்களுக்கு அதிகாரம் தருகின்ற வகையில் ஒரு புதிய அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்று நீங்கள் சொன்னால் அதை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறோம்.

ஆக, இன்றைக்கு இருக்கின்ற பிரச்னை எல்லாம் மாநில சுயாட்சி என்ற பெயரில் நீங்கள் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய இந்தத் தீர்மானம் நாட்டு மக்கள் சந்தேகத்தின் அடிப்படையில் இருக்கிறது. நாட்டு மக்கள் உங்களை நம்புவதற்கு மறுக்கிறார்கள். நீங்கள் நாட்டு மக்களாலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டாலும், நாட்டு மக்களுடைய ஆதரவு போய்விட்ட காரணத்தினாலே, இங்கே நாம் உட்கார்ந்து கொண்டு இந்தத் தீர்மானத்தை போட்டிருக்கிறோம்.

564 மாநில சபாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னர் குழுவின் பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. கோவை செழியன்] [1974 ஏப்ரல் 19]

இந்தத் தீர்மானம் நிச்சயமாக நிறைவேறும், உங்களுக்கு பலம் இருக்கிறது. ஆனால் டெல்லியில் இருப்பவர்கள் கேட்பார்கள், நீங்கள் போட்டிருக்கிற இந்தத் தீர்மானத்தை இந்த நாட்டு மக்கள் ஆதரிக்கிறார்களா என்று. உங்களுக்குப் பின்னால் இருக்கின்ற நாட்டு மக்கள் இந்தத் தீர்மானத்திற்கு ஆதரவாக வருவார்களா என்று கேட்டால் நிச்சயமாக இல்லை என்று பதில் சொல்ல முடியும். உங்களுக்குப் பின்னால் நாட்டு மக்கள் இல்லை. நாட்டு மக்கள் உங்களை நம்புவதற்குத் தயாராக இல்லை. ஆகவே இதைத் திசை திருப்புவதற்காக, மத்திய அரசாங்கத்தை மிரட்டுவதற்காக நீங்கள் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள் என்று சொல்லி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. கு. பெரியசாமி: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், நாங்கள் விண்ணப்ப மனுக்கள் கொடுத்தோம். இந்த மாநில சபாட்சி என்பது பற்றி எப்போதோ வருஷத்திற்கு ஒரு முறை பேசப் போகிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இதை கட்சிக் கொறடாவிடம் சொல்லி முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

THIRU PALANIVEL RAJAN: Mr. Deputy Speaker, Sir, I consider it a privilege to participate in this discussion and support the Resolution moved by the Hon. Chief Minister requesting the Central Government to accept the views of the Government of Tamil Nadu on State Autonomy based on the recommendations of the Rajamannar Committee and proceed immediately to amend the Constitution for the same purpose.

Sir, we are today discussing a subject of national and vital importance and the outcome of it may be the turning point in the Constitutional history of our country. Much has been said about our Constitution. Experts are divided on the point, whether this is a Unitary Constitution or a Federal Constitution. To my mind, all these controversies and discussions about the nature of our Constitution are academic, because in practice this Constitution has become a unitary Constitution many years back.

A Federal Constitution is described as a Constitutional system under which the people of a given territory are subject to the control not of one Government but of a number of Governments each supreme in a sphere of its own.

1974 ஏப்ரல் 19]

[Thiru Palanivel Rajan]

Among the component units of a Federation, there is generally found a mixed sentiment which colours their attitude towards all constitutional questions and makes its influence felt in the organization of almost every Government institution. There is in them a distrust of unlimited authority being exercised by the Central Government and an ever present fear that it would encroach on their Independence unless adequate safeguards are provided against such a possibility.

A democratic Constitution envisages a minimum of two-party rule. But for the last 25 years, the Centre and almost all the States in this country have been dominated by one party and the dangers of a one-party rule in a democratic Constitution are too well-known. Now I may quote a very eminent authority, Thiru Asoke Chanda Retired Auditor-General and Chairman of the Third Finance Commission who has observed—

“One-party Government both at the Centre and the States has facilitated and even encouraged Parliament to consider itself as the apex of a legislative and executive pyramid. The Prime Minister and other Ministers have not hesitated to take an indirect and sometimes even a direct hand in settling and deciding issues which are constitutionally the responsibility of the States. The limited sovereignty of the States is thus being surrendered by usage and sufferance and it would be difficult for a State later to reassert or regain its constitutional authority. It may be claimed that the ‘advice’ tendered by the Union Ministers is in their capacity as members of the Congress High Command and that there has thus been no infraction of the sovereignty of the States. This sophistry will hardly delude many. . . .”

Sir, there are many people who would say that there is no need to change this Constitution, because we have been functioning for 25 years under this Constitution. But I would submit that if we have survived for 25 years under this Constitution, it is not because of the Constitution but in spite of it.

Sir I would say that we have our existence as a Nation to one great individual, the late lamented Prime Minister, who for 18 years ruled this country as the undisputed leader. Even though

566 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள்.
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[Thiru Palanivel Rajan]

[1974 ஏப்ரல் 19]

the people would have readily made him a dictator, he was always a democrat at heart. He tried to maintain the best democratic traditions of the Parliamentary Government.

But with his demise, all semblances of democracy seem to have disappeared in this country. We are grateful to his illustrious daughter, the present Prime Minister, for having served the country in many of the crises. We even accept that she is above narrow sectarian and provincial interests and she is an Indian first and last.

But we see to-day some totalitarian and dictatorial trends have crept into the Congress Party which have ruined the very political fabric of our country. Normally, it may not be relevant to discuss the internal matter of a political party but the Party has dominated this country for such a long time that the very fundamental rights of not only the elected Members of the Parliament but also the elected Members of State Legislature are affected. We have seen this dictatorial trend very much in the past few years.

Members of the Parliament belonging to the Congress Party are being imposed as Chief Ministers of States even though they are not elected to the State Assemblies. As a matter of fact, it has now become an accepted practice that even a democratically elected leader of the Congress Legislature Party cannot continue in office if he does not have the good wishes of the High Command.

Now I would refer to the statement made by the ex-Chief Minister of Gujarat, Thiru Chimanbhai Patel, who after resigning as Chief Minister of Gujarat, accused the Centre of being responsible for all the anarchy in the State. He stated that because he had become Chief Minister against the wishes of the High Command, essential foodstuffs were not rushed to the State in time. He also made the accusation that as soon as he resigned, foodstuffs started coming to Gujarat. This is the state of affairs.

As a matter of fact, these Chief Ministers who were imposed on the States completely forget their Constitutional responsibilities and spend all their time surviving in office rather than serving the

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள் 567
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 19] [Thiru Palanivel Rajan]

people. They took their oath of office for serving the people but they dare not offend their masters at Delhi.

Sir, with your permission I would quote the statement of Thiru Ashok Mehta, Congress (O) Leader. It is stated—

Mr. Ashok Mehta, who was addressing a press conference was critical of the Centre's attitude towards some States and said in most of the States "the Chief Ministers have been reduced to office-boys" and discipline had broken down. He wanted an end to this practice which he termed as "destruction of political personality of the State". We should have a parallel personality of the Central Government and that of the State Government. . .

So, my submission is that the question of Centre-State relations has lost all its importance in this country because most of the States are dominated by the Congress Party. Even Chief Ministers are imposed and they are not elected representatives of the Assembly. They forget their obligations. They forget their oath of office. They spend all their time surviving for power.

I am referring to the fact that in Madhya Pradesh, the Chief Minister was a Member of Parliament imposed on the State by the Congress High Command. To-day a very big group of dissident legislators wanted the Chief Minister to be removed from his office. They have been making repeated representations to their leaders and the first and foremost charge against the Chief Minister is that his permanent stay is in New Delhi and that he is temporarily camping in the State Headquarters, and that he is not available for the people of the State.

This is the state of affairs in the Indian States to-day and there is no question of saying that the Constitution is a Federal Constitution and that the States have got sufficient powers.

As a matter of fact, I may say that in all the States where these leaders have been imposed, they find it very difficult to remain in office and there is permanent and perennial squabbling and in-fighting in the ruling party leading to gross indiscipline in their ranks. This indiscipline has now spread to Bihar where recently certain things have happened . . .

568 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள்
 மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
 மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
 திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[1974 ஏப்ரல் 9]

THIRU K. T. K. TANGAMANI: Sir, the hon. Member has been telling us that some of the Chief Ministers have been imposed from above. It conforms to facts but the Constitution provides that once a Chief Minister who is not a Member of the House is imposed on the Legislature, he will have to seek election within six months. Even Chief Ministers have been elected like this . . .

THIRU PALANIVEL RAJAN: I am not saying that Constitution has failed. But I am trying to make out that because they have no faith in popular mandate and rule, they spend all their time for surviving in office, in thinking of how to have majority and how to get it.

This indiscipline in the party, because that party is spread throughout the country, that indiscipline has spread to the people. We have seen what has happened in Gujarat and Bihar. Have we witnessed such incidents at any other time? Have we seen in a legislature at any time the marshal of the House assaulting the Ministers and Legislators? This is what has happened in the State of Bihar. There, the Chairman of the Legislative Council, who is supposed to have resigned his political membership on becoming Chairman and after assuming that office, is invited to be the leader of the Congress Legislature Party even before he has resigned his Chairmanship of the Legislative Council.

That is why 'Hindu', a most conservative and pro-Congress paper has chosen to describe Mr. Abdul Gaffoor, after he assumed his office, thus . . .

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: I may tell for the information of the hon. Member that even though one who is not a member of the House is chosen as Chief Minister, there is a constitutional provision that he must get himself elected to the Lower House or Upper House within 6 months. These are internal matters of our party as to who is to be chosen as leader.

THIRU PALANIVEL RAJAN: I can understand it but Thiru Tangamani has expressed it more eloquently than the lady

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள் 569
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 19]

[Thiru Palanivel Rajan]

Member. I have made one reservation. I have said earlier in my speech that even though it is a party matter, because that political party has been in power in Centre and States all these 25 years, the indiscipline spreads from Centre to States. What I say is that indiscipline when it spreads to the people may bring disaster to the Nation. It has become the malady and disease of the Nation. That is my argument. The hon. Lady Member may say her views when she gets an opportunity to do so

It has come to such a position. I was referring to Abdul Gaffoor. Such a conservative paper like 'Hindu' has said that Abdul Gaffoor is a garrulous personality which the Bihar Congress Legislature Party has chosen as its leader for political considerations.

The present position seems to be that even a democratically elected leader of a congress legislature party cannot survive if he does not have the blessings of the powers in New Delhi. So much so, the States have become branch units of the Centre, with the head office being at New Delhi and the States becoming branch offices. What the head office says is the dictum and has to be followed by branches, the States. This is the state of affairs in India today.

The political map of India presents a dismal picture. Lawlessness, anarchy, inflation and maladministration have made our country a desert but in this desert there is an oasis, i.e. Tamil Nadu which is a heaven of peace. It would not be an exaggeration if I may say that we live in a heaven of peace in the midst of turmoil, anarchy and lawlessness.

This demand for State Autonomy has been made by our State Chief Minister, who is one of the most efficient Chief Ministers that India has seen. It cannot be denied that the Chief Minister has got an absolutely undisputed mandate to move this demand. He is a popularly elected leader of the party which has had the biggest electoral victory of its kind in the history of a State in India. But still there are some people who suspect anything because it is spoken from our side.

570 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[Thiru Palanivel Rajan]

[1974 ஏப்ரல் 19]

I am surprised that even Mr. Ponnappa Nadar, whom we all respect for his objective approach, should question our bona fides.

The Hon. Chief Minister has made it clear by his speeches that we have given up this demand for separation long ago. We know how we all gathered together as one man at the time of Chinese aggression.

One factor has not been mentioned. Last year when there was scarcity of food in this country, the Chief Minister has done the best national service possible by sending thousands and thousands of tonnes of rice to the other needy States at the risk of incurring displeasure of our own people. The national interest was paramount in his mind. We could have poured in more stocks in market and seen that the price of rice did not at all rise in our State. But we rallied round and in the national interest went to the help of other States which needed rice badly.

I shall refer to Mr. Ponnappa Nadar's allegation that DMK is a separatist party. I would like to bring to his notice the views of the former Chief Minister of Mysore, Thiru Veerendra Patil. He was the Chief Minister and leader of the Congress Party to which Mr. Ponnappa Nadar belongs.

In November 1970 Thiru Veerendra Patil had declared that the general deterioration in Centre-State relations has come to such an extent that the houses and bhavans of States in New Delhi would assume the character before-long of embassies. If this remark had come from the Chief Minister of Tamil Nadu, this Government would have been dismissed. But a man like Veerendra Patil had said this. So nobody takes offence. Likewise an eminent communist leader like Mr. Nambudripad has said:

"The control of the Central Government over the States has increased through the administrative services and the financial provisions. It is because of the slow but increasing intrusion by the Centre into the powers of the States that the difficulty has arisen. It cannot be said that the Centre is not above mischief."

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 19]

[Thiru Palanivel Rajan]

Mr. Nambudripad also said that he for instance was both a Malayalee and an Indian or an Indian as well as a Malayalee. It did not matter which came first.

If our Chief Minister has said that he was Tamilian first and Indian second, most of the newspapers would have made much of it. But I had told you what Mr. Nambudripad had said. Because he has said it, no offence was meant.

The most important reference that I would like to make in this aspect is that of our eminent leader Mr. Chakravarthi Rajagopalachari. I am sorry my friend Dr. Hande, is absent from this House now. I would like to pinpoint the remarks made by Rajaji to Dr. Ambedkar, the father of our Indian Constitution. I would like to say what Dr. Ambedkar has to say.

“ Mr. Rajagopalachari has not expressed himself fully. I used to go to him when he was head of the State (Governor-General) and I was the Law Minister in charge of drafting the Constitution. I went to see Mr. Rajagopalachari one day for my usual interview before the break of the day. In one such interview Mr. Rajagopalachari referred to Centre-State relations and said that the idea of one federation for the whole of India would not work in spite of the Prime Minister. He said that we should have two federations one for North and another for South and a confederation of North and South with equal representation for both federations. These utterances of Mr. Rajagopalachari came to me as a revelation coming as they did from the seniormost of congressmen.”

That is what Dr. Ambedkar had to say. What I say is this. History tells us that what Mr. Rajagopalachari said came true in the case of Pakistan. Dr. Ambedkar feels that Mr. Rajagopalachari's words may become prophetic, regarding his prediction about federation for North and South. But we do not go thus far. We make a distinction.

We say that unity of India will be preserved at all cost but we say that we do not want to be subject to the dictates of masters at

572 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள்.
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[Thiru Palanivel Rajan]

[1974 ஏப்ரல் 19]

Delhi. We do not want any imposition from Delhi. We want to be masters of subjects assigned to us. It is only to prevent intrusion of the Centre that we are demanding this State autonomy.

It would be well-known that Government as a concept of masters has changed and today Government is regarded as the servant of the people. You cannot have good governments in States without decentralisation of power.

If today we in Tamil Nadu are in a better position than others, it is because this Government has felt its impact on the people and has made its presence felt to the common man in the street. Protected water-supply and electricity had been promised to every village and even this basic amenity is a far-off cry to fello-citizens in other States.

[முற்பகல் 11:30.]

Even though we have not achieved some measure of success, we hope to achieve total success because successive State Governments have taken the issue to the people but the Government of India continue to remain in isolated splendour. It is ruling the Government not by direct participation but by indirect participation. Indeed it may be said that the moon is nearer the people of this earth than the Government of India to its loyal subjects . . .

THIRU K. T. K. TANGAMANI: I would like to know from the hon. Member from Theni, whether he is advocating the case for Federation or Confederation?

THIRU PALANIVEL RAJAN: I am not advocating the case of Federation or Confederation but I am expressing my views on the Report of the Rajamannar Committee.

I may also tell my hon. Friend from Madurai that if justice is not done to the South, his prophetic words may come true but we do not want that to happen.

194 ஏப்ரல் 19]

[Thiru Palaniivel Rajan]

So, it is absolutely essential that power must be decentralised. I agree that once the power has been decentralised and brought to the State level, local bodies also should enjoy it. But I am not able to understand the amendment of the hon. Member, Dr. Handa, who is well known for raising his voice and pouring abuses on everybody.

In my opinion, the Chair should have withheld consent to move that amendment. He has stated that the State Government should see that the powers are given to the local bodies. It is totally irrelevant to the discussion before the House because we are discussing the amendment of the Constitution which refers to the powers of the States and the Centre. Powers of local bodies are derived from the State Legislature. So, the amendment of the hon. Member is totally irrelevant and it is illegal. He has also stated that the local bodies run by the Opposition Parties should be given more powers. I am really surprised at this statement. How can there be one set of powers for local bodies run by the Opposition Parties and another set of powers for local bodies run by the Ruling Parties? So, his amendment is totally illegal.

Then, the other reason as to why there should be more powers to the States is that crores and crores of rupees are being spent by the Central Government on departments which are exclusively under the State List of the Constitution. This is a huge and wasteful expenditure incurred by the Centre in maintaining departments which are exclusively State subjects under the Constitution.

In this connection, it would be relevant to quote the remarks of Professor Parkinson, the very famous author of Parkinson's Law and a noted British Economist. At the end of his study tour of this country a few years ago, he remarked that he has never seen anywhere in the world such wasteful expenditure by the superfluous and totally unnecessary duplication of Government departments by both the State and the Centre. He even went to the extent of saying that the income-tax levied by the

374 மாநில கயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னர் குழுவின பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[Thiru Palanivel Rajan]

[1974 ஏப்ரல் 19]

Centre on the citizens of the country should be collected only by the States and the Centre's share remitted to it. It is in the same spirit that our revered leader Dr. Anna said thus—

'I want the Centre to be strong enough to maintain the sovereignty and integrity of India as it is the fashion to call it. I would put it in another way. It is to safeguard the Independence of the country. I am prepared to say that anybody will accept without any remorse or without any reservation that all these powers needed to make the Centre responsible for the safety of this country ought to be with the Centre. But that does not mean that the Centre in order to safeguard India from Pakistanis or the Chinese or the Baluchis, should think of having a Health Department here. In what way does that strengthen the sovereignty and independence of India? Should they have an Education Department there? In what way does that improve the fighting capacity of the military personnel there?'

These are the burning questions to-day. We want more allocation of revenues to the States. The Centre must keep minimum revenue. That is not possible now because the Centre has got more powers. They must have minimum powers which are required to safeguard the integrity and sovereignty of this country, like external affairs, defence, communications, posts and telegraphs. The other powers can be made available to the States for their development works. For these two compelling reasons, we are asking for State Autonomy and our view on State Autonomy is a very legitimate one.

Our critics would say that our demand for State Autonomy is a first step towards separation. But we will say that this is a right step towards a strong and united India. This proposal is based on the recommendations of a High Power Committee which consisted of very eminent persons who do not require the patronage of this Government. They have occupied the highest position in their fields and they have retired from public life. They have done purely honorary service without any reward.

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை

மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்

திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 19]

[Thiru Palanivel Rajan.]

As regards the points raised in the Report of the Committee, no critic has so far answered. The Report is a classic legal document. It is a comparative study of the Government of India Act of 1935 and the Indian Constitution of 1948. The 1935 Act is a very relevant Act because India as a country existed for the first time under the British Rule. India as a country from Kashmir to Cape Comerin came into existence only under foreign rule and there was no India before.

So it is a comparative study of the provisions of the 1935 Act and the 1948 Act of the Constitution. The powers conferred on the States by the 1935 Act are much more than the powers conferred by the 1948 Act.

Now, Sir, the 1935 Government of India Act was an act of the British Empire when the Indian country was a colony under the Crown. If we could get more powers for States when the country was a colony under a foreign power, why should we not get more powers for the States under all allegedly federal constitution of India? This important point to my mind, no critic of the Rajamannar Committee Report has so far met. I shall be grateful if a senior member like Mr. Ponnappa Nadar, with his rich legal and legislative experience, would meet this point regarding Rajamannar Committee Report, viz., whether States should not get as much power as the one given to Provinces under the 1935 Act.

One other submission I would like to make regarding the role of Governor. I am fully aware of the principle that we should not criticise the Governor. I mean no disrespect for any Governor much less to our Governor.

To-day it cannot be denied that Governorship of States in India is reserved for retired politicians of the Congress Party or retired Central Government servants. It is a very unhappy feature that these Governors, whose salaries and establishments are met out of the consolidated fund of the State, should function only as agents of the Centre in their respective States.

576 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[Thiru Palanivel Rajan]

[1974 ஏப்ரல் 19]

I can cite one single instance where the Governor acted upon instructions, not from Prime Minister or President, but from the President of Congress High Command. I can cite the instance of Pondicherry. The elections in Pondicherry were over on 26th and the Anna D.M.K. and C.P.I. together claimed majority to form Government. They made an appeal to the Governor to invite them to form office. But a week passed before he gave any decision. But in the meantime all the newspapers in India came out with news of Dr. Shankardayal Sharma, President of the Ruling Congress having said that the Congress will not try to form Government in Pondicherry but will sit in opposition. Only after that statement, did the Lieutenant-Governor invited the ADMK leader to form Government. I presume, Sir, that Governors take their instructions not from the President of India but from the President of the Congress High Command. When such is the case, why should the post of Governor be there?

THIRU R. PONNAPPA NADAR: It is a party matter. The statement made by Dr. Shankardayal Sharma is not to the Lieutenant-Governor but to the Press. It does not mean that it is an instruction to the Governor. I am sorry if an eminent lawyer like Thiru Palanivel Rajan were to put such a construction about the happenings in Pondicherry. He must speak with restraint.

THIRU PALANIVEL RAJAN: I am very grateful to Thiru Ponnappa Nadar, for whom I have so much respect for his views. I am speaking with utmost restraint. I only say that it is purely circumstantial evidence. I am entitled to claim it. I would have appreciated if the Governor had asked the leader of ADMK and CPI to parade their members before him for ascertaining whether they had majority. But that was not done. A week passed. In the meantime, the statement of Congress President came. Immediately after, the Governor invites the ADMK leader to form Government. With all emphasis at my command and with all my respect for the institution of Governor, can I not claim circumstantial evidence and say that this act of Governor coming as it did after the statement of the Congress President would only

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள் 577
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[Thiru Palanivel Rajan]

1974 ஏப்ரல் 19]

amount to his taking instruction from Congress President. It may be true, as Mr. Ponnappa Nadar says, that the statement of the Congress President was not meant to the Governor but to the Press.

My submission is that Governors are expected to uphold the demands of States. Has any one Governor voiced forth the aspirations of the people of his State, grievances of the people of his State, to the Centre and got redress?

We see annual conferences of Governors going on and I have not seen any Governor saying "these are the demands of my State and they should be met". I hope the hon. Member Mr. Tangamani will agree with me that the office of Governor is totally unnecessary and it should be abolished. I am unable to understand so eminent a lawyer like Mr. Tangamani (he is a barrister at law) saying that Governor's posts may be abolished but Constitution need not be amended.

THIRU K. T. K. TANGAMANI: I conceded that certain amendments may be necessary. But the way in which the resolution is given should be noted. It is an omnibus resolution. If we accept the amendments proposed by the Hon. Chief Minister, then we will have to recast the entire Constitution. If you take the position that the entire Constitution should be recast, if you take that stand, I can understand. That is why in an omnibus resolution like this, we are not in a position to suggest amendments.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Apart from that, your honour (laughter) I am sorry, Mr. Deputy Speaker. The hon. Member was saying that Governors must represent the wishes of the people if the State and no Governor has so far done like that I may pointout that the Mysore Governor did not sit like a doll but he represented the people's wish and got the thing done.

THIRU PALANIVEL RAJAN: I may tell the hon. Lady Member that she may very carefully note that the Mysore Governor belongs to the Ruling Congress Party. My point was that no Governor, belonging to a party other than Congress, has so far vehemently championed the causes of his State.

578 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[Thiru Palanivel Rajan]

[1974 ஏப்ரல் 19]

With great respect to the hon. leader of the Communist Party, I may say that he should not choose not to give amendments to the resolution moved by the Hon. Chief Minister. I think a man of the eminence of Mr. Tangamani would be failing in his duty if he does not give amendments to this resolution. Mr. Tangamani, as leader of a party, is entitled to give amendments that the Constitution should be amended because of the following reasons :—

(a) abolition of Governors' posts and

(b) abolition of Planning Commission, etc., etc.

If he were to give such an amendment, I think the Chief Minister will accept it.

If Mr. Tangamani moves an amendment indicating the points on which the Constitution should be amended, we would accept it.

My point is that there are sufficient grounds, bona fide grounds on which the Constitution of India should be amended.

This Hon. House will adjourn today after some speeches are delivered by some Members. We are going to discuss this matter for five days. What is going to come out of it? In my opinion, nothing is going to come out of it. Our masters at Delhi are not going to listen to us from their ivory towers; surviving from one crisis to another and meeting one crisis after another, they have no time to think about meeting out justice.

We make an appeal to the Prime Minister as she is probably the last Prime Minister who is acceptable to all as an Indian, to do justice to her job and to the illustrious family to which she belongs, to see that the Constitution is amended in response to our request. That is the request we are making to her.

I think our Chief Minister has done the greatest service he can do to the State in his career, by bringing in this resolution before this House. He has lit the flame, the torch of State Autonomy today.

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை

மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்

திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[Thiru Palanivel Rajan]

1974 ஏப்ரல் 19]

By passing this resolution, we have lit the small flame. Even though we shall fail temporarily, ultimately ours shall prevail and our plea for more powers for States will remain. This flame, that has been started by the Hon. Chief Minister, will spread to other States in India and an ultimate solution could be found by giving more powers to the States and making India a sovereign republic wherein the States will have sufficient and equal powers so that we can have an India, which has strong federal Constitution with Centre and States being equal partners. Thank you, Sir. (cheers).

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று ஆளுகின்ற கட்சியின் சார்பாகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் மாநில சுயாட்சித் தீர்மானத்தை எதிர்த்து ஒரு சில கருத்துக்களை என்னுடைய கட்சியின் சார்பாகச் சொல்ல விழைகிறேன்.

இந்திய அரசியல் சட்டத்தின்கீழ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அதிகாரங்கள் போதாது, மாநிலங்கள் சுயாட்சியாக இயங்க வேண்டுமென்பதற்காக இந்திய அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்ற காரணத்திற்காக இராஜமன்னார் குழு ஏற்படுத்தப்பட்டது. எனக்கு முன்னே பேசியவர்கள் எல்லாம், அவர் சிறந்த நிபுணர், பெரிய தேசபக்தர், அனுபவசாலி என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அதை யாரும் இன்று கேள்விக் குறியாக்கவில்லை.

ஆனால் அவர்கள் என்ன வேலை செய்தார்கள்? ஒரு கட்சிக்காரர் வக்கீலிடம் சென்று என் வழக்கு இது, இதை சரியான முறையில் நடத்தித் தரவேண்டுமென்றால் எவ்வளவு திறமையாக கட்சிக்காரருக்கு அந்த வக்கீல் வழக்கை நடத்தித் தருவார்களோ அதேபோல் இந்த அரசு, தான் ஆட்சிக்கு வந்தவுடன், 1967-ல் மாநில சுயாட்சி பற்றிப் பேசினார்கள். 1969-ல் நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தவுடன், இவர்களிடம் எனக்கு இப்படி ஒரு வழக்கு தயார் செய்து தாருங்கள், மாநில சுயாட்சிக்காக என்னென்ன அரசியல் சட்டத் திருத்தங்கள் தேவையோ அவற்றையெல்லாம் எனக்கு தொகுத்துக் கொடுங்கள் என்று கேட்டார்கள். அவர்கள் நல்ல வழக்கறிஞர், நீதிபதியாக இருந்தவர்கள், நம்மை நம்பி வந்திருப்பவர்களுக்கு நியாயம் செய்யவேண்டும் என்ற காரணத்தால் சிறப்பான முறையில் இதைத் தயாரித்துக் கொடுத்தார்களே தவிர.....

திரு. செ. கந்தப்பன் : அவர்கள் சொல்வது இராஜமன்னார் கமிட்டியின் காண்டக்டை ரிப்ளக்ட் செய்வதாக இருக்கிறது. I am making a point பைனான்ஸ் கமிஷன் நாட்டில் போடப்படுவது, மத்திய அரசால் நிறுவப்படுவது பைனான்ஸ் கமிஷன். அந்த பைனான்ஸ் கமிஷன் தலைவராக இராஜமன்னார் அவர்கள் இருந்தபோது அதில் ப்ளானி கமிஷனைக் கண்டித்து எழுதியிருக்கிறார்கள். அவர்கள்.....

மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின்
பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும்
கருத்துக்களை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல்
அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும்
என்பது குறித்து

[1974 ஏப்ரல் 19]

THIRU K. T. K. TANGAMANI: Sir, any person appointed to the Commission is bound by the terms of reference of the Commission. And that is what the hon. Member is referring just now . . .

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: He is bound by the terms of reference.

அதில் காண்டக்ட் என்ன இருக்கிறது? இதைத்தான் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதைச் செய்து கொடுத்தார்கள்.

திரு. துரை முருகன் : பாயின்ட் ஆப் க்ளாரிபிக்கேஷன். அம்மையார் அவர்கள் சொல்கிறார்கள், நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தவுடன் ஒருவரைக் கூப்பிட்டு எங்களுக்காக இப்படிச் செய்து தாருங்கள் என்று கேட்டார்கள். அவர்களும் அப்படிச் செய்து கொடுத்தார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இந்திய அரசியல் சட்டத்திற்குத் தலைவராக இருந்த டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்கள்கூட இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டவர் அல்ல. ஒரு வக்கீலாக இருந்தவரைக் கூப்பிட்டு, பரிஷு காட்டி அவர்களுக்குத் தலைமைப் பதவி கொடுத்தபோது, நாங்கள் என்றென்றைக்கும் டெல்லி பாதுஷாவாக இருக்க, டெல்லியில் இருந்து ஆட்சி புரிகிற வகையில் சட்டத்தை அமைத்துக் கொடுங்கள் என்று கேட்டபடி அவர்கள் அமைத்துக் கொடுத்தார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை நான் பகிரங்கமாகக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: We must act within the framework. You have to act within that. அந்த வகையில் இந்த அறிக்கை தயார் செய்யப்பட்டது.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, she may be allowed to proceed. If any member wants to interrupt, she cannot speak. I appeal once again to the good sense of hon. Members to let her continue and have her say. They may get clarifications when she concludes her speech.

திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம் : அம்மையார் அவர்கள் இராஜமன்னார் அவர்களையும், அந்தக் கமிட்டி உறுப்பினர்களையும், தேசியவாதிகள் என்று எற்றுக்கொள்கிறார்களா அல்லது பிரிவினீனவாதிகள் என்று சொல்ல விரும்புகிறார்களா? என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின்
பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும்
கருத்துக்களை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல்
அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும்
என்பது குறித்து

581

1974 ஏப்ரல் 19]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அவர்கள் தேசியவாதிகளாக இருக்க
லாம் அல்ல என்ன வாதிகளாகவாவது இருக்கலாம். அவர்கள் தேசிய
வாதிகளாக இருந்தார்களா இல்லையா என்பது இப்போது சர்ச்சைக்குரிய
பொருள் அல்ல. இந்த அரசாங்கம் எப்படிக்கேட்டதோ அப்படி அவர்கள்
வழக்கைத் தயாரித்துக் கொடுத்தார்கள். அவ்வளவுதான். என்ன
கேட்டார்கள்? எங்களுக்கு மாநில சுயாட்சி தேவை என்று கேட்டார்கள்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய, நேற்று பேசிய திரு. கந்தப்பன் அவர்கள் கூட
சொன்னார்கள். நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால்கூட இந்த மாநில சுயாட்சி
பற்றி பேசுவது உதயாக இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். நான் கூட
அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நீங்களும் ஆளும்
கட்சியாக அகில இந்திய அடிப்படையில் வர ஒரு வாய்ப்பிருந்தால்
இப்படிப்பட்ட ஒரு சுயாட்சித் தீர்மானம் கொண்டுவருவீர்களா என்று
யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

நீங்கள் யோசிக்க முடியாது. நீங்கள் பிராந்தியக் கட்சி. டெல்லியில்
ஆட்சி பீடத்திற்கு வருவதற்கு ஆசை இல்லாதவர்கள். ஆகவே நீங்கள்
அப்படி யோசிக்க முடியாது என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன்.

இந்த மாநில சுயாட்சி எப்போது எந்த வரலாற்றுக்குப் பின்னால்
அதைக் கேட்கிறார்கள் என்பதை மக்கள் மறந்துவிட முடியாது. இதை
யார் கேட்கிறார்கள், எந்த நேரத்தில் கேட்கிறார்கள், இவர்களுக்குக்
கொடுக்கலாமா என்பதை யோசித்துப் பார்த்துத்தான் ஒரு தீர்மானத்தை
ஆதரிக்கலாமே தவிர, ஏதோ மாநில சுயாட்சி என்று கேட்டவுடன்
பெரிய புரட்சிக்காரர்கள் நாங்கள், ஆகையால் மத்திய அரசை எதிர்த்துப்
போராடுகிறோம், இந்தத் தீக்கனலைப் பரப்ப விட்டிருக்கிறோம், நாட்டில்
தீ கொழுந்துவிட்டு எரிகிறது என்றெல்லாம் பேசி விடுவதில் பயன்
கிடையாது.

உங்களைப் பொறுத்தவரையில் வெள்ளையனே, இந்த நாட்டை விட்டு
வெளியேறாதே என்று தீர்மானம் போட்ட தேசபக்தர்கள். வெள்ளையனே
வெளியேறாதே, நீங்களே இங்கிருந்து ஆட்சி நடத்த வேண்டும் என்று
தீர்மானம் போட்ட தேச பக்தர்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : வெள்ளைக்காரனை வெளியேறக்
கூடாது என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எப்போது தீர்மானம்
போட்டது? எந்தத் தேதியில்? எந்த மாநாட்டில்?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சுயமரியாதை மாநாட்டில் போடப்
பட்டது. அப்போது நீங்கள் எல்லாம் தி. மு. க.—பிறக்கவே இல்லை.

582 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[1974 ஏப்ரல் 19]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பிறக்காதவர்களைக் குற்றஞ்சாட்டி என்ன புண்ணியம்? அப்போது நீங்கள் பிறந்தீர்களா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அப்படியானால் எனக்கு பாட்டி முறை ஆக வேண்டும். அது பரவாயில்லை. ஏதோ அவர்கள் போட்டார்கள் என்றால் ஹியூம் என்ற வெள்ளைக்காரன்தான் காங்கிரஸ் ஆரம்பித்தவன். அதை வைத்துக் கொண்டு பேசுவதா? சில உத்தியோகங்கள் இந்தியர்களுக்கு வேண்டும் என்பதற்காக காங்கிரஸ் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதை வைத்துக்கொண்டு காங்கிரஸ் சரித்திரத்தை ஆராய்வதா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : நீங்கள் அடிக்கடி சொல்வது வழக்கம், நாங்கள் எல்லாம் சுயமரியாதை இயக்கத்திலிருந்து பிறந்தவர்கள் என்று, இன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியை நடத்துகிறவர்கள்.....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : சுயமரியாதை இயக்கம் அப்படி ஒரு தீர்மானத்தைப் போடவில்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சுயமரியாதை மாநாட்டில் அப்படி போடப்பட்டது. வேண்டுமானால் அதைக் கொண்டுவந்து காட்டுகிறேன். வெள்ளையனே இந்த நாட்டை விட்டு வெளியேறுதே, நீதான் ஆள வேண்டும் என்று தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்கள். பின்னர் அடைந்தால், திராவிட நாடு இல்லாவிட்டால் சுகோடு என்று சொல்லிவந்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : ஒரு தகவலைச் சொல்கிறபோது ஆதாரத்தோடு சொன்னால் நன்றாக இருக்கும். அதைவிட முக்கியமானது. ஹியூம் அவர்கள் தலைவராக இருந்து, இருபது ஆண்டுகாலம் வரையில், காங்கிரஸ் கட்சி மாநாட்டின் முதல் தீர்மானம் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்திற்கு விஸ்வாசத் தீர்மானம். இருபது ஆண்டுகள் கழித்துத்தான், அதற்குப் பின்னால் கூட சுயராஜ்யம் என்று சொல்லவில்லை. இடையில் அவர்கள் எங்களுக்கு அதிகாரங்களை பரிமாறித் தருவது என்று தான் கேட்டார்கள். கடைசியில் தான் சுயராஜ்யத் தீர்மானம் வந்தது. எனவே அந்த வரலாற்றை மறந்து விட வேண்டாம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அந்த வரலாறு நாடு பூராவும் தெரியும். நீங்கள் சொல்ல வேண்டாம். எங்கள் கட்சி நோக்கத்தில் இருந்து நாங்கள் சொல்கிறோம். உங்கள் கட்சி நோக்கத்திலிருந்து நீங்கள் சொல்கிறீர்கள்.

திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை : சகோதரி அவர்கள் சுயமரியாதை மாநாட்டில் இங்கு வெள்ளையன் சாஸ்வதமாக இருக்க வேண்டும் என்று

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை

மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்

திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு சி. வி. எம். அண்ணாமலை]

1974 ஏப்ரல் 19]

தீர்மானம் போட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் நான் மிக்க பணிவன்புடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படி ஒரு மாநாட்டில் அம்மையார் அவர்கள் கூறுவதுபோல் ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருந்தால், நிறைவேற்றியதாக ஆதாரம் காட்டினால் நான் என் பதவியைத் துறப்பேன் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சவால் ஒன்றும் வேண்டாம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : க்ளியர் செய்து கொள்ளலாம் நான் கொண்டு வந்து காட்டுகிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : செங்கற்பட்டில் ஒரு மாநாடு, இரண்டாவது ஈரோட்டில் ஒரு மாநாடு, மூன்றாவதாக விருதுநகரில் ஒரு மாநாடு என்று மூன்று மாநாடுகள்தான் சுயமரியாதை மாநாடுகள் நடந்தன. எந்த மாநாட்டிலும் சமூக சீர்திருத்தத் தீர்மானங்கள்தான் பொதுவாக நிறைவேற்றப்பட்டன.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து காட்டும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன். அதைப் பற்றி நீங்கள் ஏன் கவலைப்படுகிறீர்கள்? Either Justice Party or Swayamariyathai Conference.

இவை இரண்டுக்கும் ஒரு வித்தியாசமும் கிடையாது. ஆக, வெள்ளையனை வெளியேறக் கூடாது என்று சொன்னவர்கள், சுதந்திரப் போராட்டத்தில் பங்கு கொள்ளாதவர்கள், சுதந்திர தினத்தை துக்க தினமாகக் கொண்டாடியவர்கள், அடைந்தால் திராவிட நாடு, அடையா விட்டால் சுடுகாடு என்று பிரிவினை பேசியவர்கள் அதற்கான சட்டம், அதாவது பிரிவினை பற்றிப் பேசுவது.....

திரு. கோவை செழியன் : 1947-ல் சுதந்திரம் வந்தபோது சுதந்திர நாள் கொண்டாட வேண்டுமென்று துண்டு அறிக்கை விட்டு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பேசினார்கள். அவர்கள் சுதந்திரத்திற்கு விரோதமாகப் பேசினார்கள் என்று அம்மையார் அவர்கள் சொல்லவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அப்போதுதான் உங்களுக்குள் சண்டை வந்தது. அண்ணாவிற்கும் ஐயாவிற்கும் இடையே.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : 1947-ல் துக்க நாள் என்று கொண்டாடச் சொன்னார் பெரியார். அதற்குப் பிறகு 1957-ல் இருந்து 1967 வரையில் அவரோடு உறவாடிக் கொண்டிருந்தது காங்கிரஸ்.

581 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[1974 ஏப்ரல் 19]

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Sir, a point of clarification. I remember, in 1932 or so, Mr. Srinivasa Ayyangar was sent away from the Congress because he advocated full independence and that was not accepted. Thus, Srinivasa Ayyangar was politically murdered because he wanted full independence for the country.

திருமதி. த. ந. அனந்தநாயகி : கட்சிக்குள்ளே சண்டை வரும். நூறு கருத்துக்கள் வரும், மெஜாரிட்டி சொல்வதைக் கேட்கப் போகிறோம். ஃபுல் ப்ரீடம் என்றிருக்கலாம் அல்லது டொமினியன் ஸ்டேட்டஸ் கேட் டிருக்கலாம். ஆராய்ந்து, மெஜாரிட்டி முடிவிற்கு ஏற்றபடி கொஞ்சம் கொஞ்சமாக, படிப்படியாக வந்து, சுதந்திரப் பேரராட்சத்தில் உடல், பொருள், ஆவி அத்தனையையும் தத்தம் செய்தவர்கள் நாங்கள். இந்த நாட்டிற்கு சுதந்திரத்தை வாங்கிக் கொடுத்தவர்கள் நாங்கள். அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. நீங்களே சரித்திரம் எழுதினாலும் கூட அதை மறந்துவிட முடியாது.

மாநில சுயாட்சி கேட்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அதைக் கேட்கிறவர்கள் பிரிவினையில் வளர்ந்தவர்கள். பிரிவினைபற்றி பேசக் கூடாது என்று சட்டம் வந்ததற்குப் பின்னால் உடனே பிரிவினையைக் கைவிட்டு விட்டு இனிமேல் மக்களிடம் எந்த கோஷத்தை எடுத்துச் சொல்வது என்று யோசித்து மாநில சுயாட்சி என்ற கோஷத்தைக் கையில் வைத்து கொண்டீர்கள்.

(நண்பகல் 12-00)

இதற்கு முன்னால் மதுரையில் நடந்த மாநாட்டில் கூட அடைந்தால் மாநில சுயாட்சி, மறுத்தால் தனி ஆட்சி என்று பேசியவர்கள், உங்கள் பிரிவினை வாதம் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கூட இருந்திருக்கிறது. (குறுக்கீடு). யாரோ பேசினார்கள், உங்கள் கட்சியில் பேசினார்கள். எம்.ஜி. ஆர். பேசட்டும், இல்லையென்றால் கோவை செழியன் பேசட்டும். உங்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக மாநாட்டில் என்ன பேசினார்கள் ? “அடைந்தால் மாநில சுயாட்சி, மறுத்தால் தனி ஆட்சி” என்று பேசினீர்கள் (குறுக்கீடு). அப்போது நான் அதற்கு எதிர்ப்பு கூட தெரிவித்தேன். நீங்கள் அப்போது அவரை கட்சியை விட்டு வெளியேற்றவில்லை. ஆகவே, எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே கூட பிரிவினை பற்றி பேசிக்கொண்டு இருந்தீர்கள் நீங்கள்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : (நெல்லிக்குப்பம்).

*

*

*

*

*மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை

மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்

திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 19

திரு. பெ. சீனிவாசன் : அதை எக்ஸ்பஞ்ச் செய்யவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அது இந்த டிபேட்டுக்கு ரெலவென்டடாக இல்லாத சப்ஜெக்ட். அதை அவர்களே வித்திரா செய்து விடுவார்கள். அதை வித்திரா செய்து கொள்ளுங்கள், ஐயா.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : மிஸ்டர் டெபுடி ஸ்பீக்கர் சார், நான் ஒன்றும் தவறாகச் சொல்லவில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலிருந்து அவரை வெளியேற்றியதாகச் சொன்னார்கள். அவர் வேறு காரணத்திற்காகச் சென்றார்.

* * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அது டிபேட்டுக்கு ரிலவென்ட் இல்லை. அதை வித்திரா செய்யுங்கள்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : டிபேட்டிற்கு ரிலவன்டா இல்லையா என்பது பற்றி அல்ல பிரச்சனை. அது ரிலவென்டாக இருந்தால் மட்டும் பேசலாமா? அதை எக்ஸ்பஞ்ச் செய்ய வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர்கள் இந்த அவையில் உள்ள பிரச்சனை குறித்து பேச வேண்டும். டிபேட்டுக்கு ரிலவென்டாக இருந்தால் மட்டுமே ஒரு விஷயம் குறித்துப் பேசலாம். அந்த விஷயம் டிபேட்டுக்கு ரிலவென்டாக இல்லை. ஆகவே, அதை வித்திரா செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : கனம் சீனிவாசன் அவர்கள் உதவிச் சபாநாயகராக இருந்த நேரத்தில் 30 குற்றச்சாட்டுக்களை அவர் அனுமதி யின் பேரில் பேசி இருக்கிறேன். அப்போது அனுமதித்த அவர் இப்போது எப்படி ஆட்சேபணை செய்ய முடியும்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : சார், அவர் என்னைப் பற்றிச் சொல்லி இருக்கிறார். நான் டெபுடி ஸ்பீக்கராக இருந்த போது திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களை எந்த சக்தி பேச வேண்டுமென்று ஆட்டிப்படைத்ததோ அந்த சக்தி என்னை சும்மா இருக்கச் செய்தது. இது போதுமா. இன்னும் சொல்லவேண்டுமா?

திரு. கோவை செழியன் :

* * *

*மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பட்டது.

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னர் குழுவின பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
கிருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[1974 ஏப்ரல் 19]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அதை ஏன் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்கிறீர்கள். அதை விட்டு விடுங்கள். அவரை வித்திரா செய்யவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறேன். எக்ஸ்பஞ்ச் செய்ய வேண்டிய அவசியம் எதற்கு?

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்): தலைவருக்கு எவ்வளவு பாதுகாப்பு கொடுக்கிறீர்கள் என்று இப்போது தெரிகிறது.

திரு. பெ. சீனிவாசன்: உங்களைப் போல் தலைவரைக் காட்டிக் கொடுக்க எங்களுக்குத் தெரியாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: * * *

என்று கூறியதை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்குகிறேன். இதைப் பத்திரிகைகளும் பிரசுரிக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: இப்படி பிரிவ்னை கோஷத்தில் வளர்ந்து வந்த நீங்கள், உங்கள் ஆட்சியில் “மாநில சுயாட்சி” என்று ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வந்தால் கட்டாயம் அதை அனைவரும் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். யார் அதைக் கொண்டு வருகிறார்கள், அவர்களுடைய பொலிதிகல் ஹிஸ்டரி எப்படி இருக்கிறது என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்த்து நடவடிக்கை எடுக்க முடியும்.

கத்தி கேட்டால் கறி காய் நறுக்கக் கேட்கிறார்களா, கழுத்தை நறுக்கக் கேட்கிறார்களா என்று யோசித்துப் பார்த்துத்தான் கொடுக்க முடியும். ஆயுதம் கேட்பவர்கள் யார், அவர்கள் எப்படி ஆயுதத்தைப் பயன்படுத்துவார்கள் என்பதை சிந்தித்துப் பார்த்துத்தான் கொடுக்க வேண்டும். அந்த ஆயுதம் கேட்பவர்கள் வரலாறு என்ன என்பதையும் பார்க்க வேண்டும்.

இந்த மாநில சுயாட்சி வராததால் தான் உங்களுடைய ஆட்சியில் எல்லா வேலைகளும் ஸ்தம்பித்து இருக்கின்றனவா? நீங்கள் போட்ட திட்டங்கள் முன்னே போகாமல் முட்டுக்கட்டையாகி நிற்கின்றனவா? எதற்காக இப்போது இந்த “மாநில சுயாட்சி” தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள்?

தேர்தல் காலத்தில் எக்கச்சக்கமாக வாக்குறுதி கொடுத்தீர்கள். ஒரு ரூபாய்க்கு 3 படி என்றீர்கள். இப்போது 4 ரூபாய் ஒரு படி அரிசி. ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி போடுகிறேன் என்றீர்கள். அந்தத் திட்டம் வெற்றிகரமாக நடக்கவில்லை. விலைவாசி விஷம் போல் ஏறிக்கொண்டே இருக்கிறது. நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் அதைத் தடுப்போம் என்றீர்கள். தடுக்க முடிந்ததா? நீங்கள் கேட்கிற மாநில சுயாட்சியால் மட்டும் எப்படி விலைவாசி உயர்வைத் தடுத்து நிறுத்த முடியும்?

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

587

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

1974 ஏப்ரல் 19]

இந்தத் தீர்மானத்தில் என்ன கருத்தை நீங்கள் கூறி இருக்கிறீர்கள் நான்கு விவகாரங்களைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். முதலாவதாக லூஸ் பெடரேஷன் அல்லது கான்பெடரேஷன், உள்நாட்டு வெளிநாட்டு விவகாரங்கள், இன்டர்-ஸ்டேட் கம்யூனிகேஷன், டிபன்ஸ் என்று இப்படி பட்டியலைக் கொடுத்து ஒரு கூட்டாட்சி நடத்த வேண்டுமென்று நீங்கள் எதிர்பார்க்கிறீர்கள். அமெரிக்காவின் அடிப்படையில் செய்ய வேண்டுமென்று விரும்புகிறீர்கள். அமெரிக்காவின் நிலைமை வேறு, நம் நிலைமை வேறு. அவைகள், வளர்ந்த மாநிலங்கள் ஒன்றாக இணைந்தன ஆனால் 1947-க்குப் பின்னாலே தான் இந்தியா ஒன்றாக இணைந்து ஒரு நாடாக ஆகியிருக்கிறது. இங்கே வளரும் மாநிலங்கள். மேலும் அங்கே ஒரே மதம், ஒரே இனம், இங்கே பல மதங்கள், பல மொழிகள் பேசும் மக்கள் இருக்கிறார்கள்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : அமெரிக்காவில் கூட அடிமைகளாக இருந்துதான் விடுதலை பெற்றார்கள். விடுதலை பெற்ற பிறகு ஒன்று சேரவில்லை. ஒன்றாக சேர்ந்த பிறகு விடுதலை பெற்றார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : யூனியன் ஆப் ஸ்டேட்ஸ் என்பதற்காகச் சொன்னேன். இன்று இந்திய நாட்டை எடுத்துக் கொண்டால், இங்கே பல மதங்கள், பல பழக்க வழக்கங்கள் இருக்கின்றன. இதனால் எத்தனையோ சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. எனவே ஒரு பலம் வாய்ந்த மத்திய அரசாங்கம், உறுதி வாய்ந்த மத்திய அரசாங்கம், உரிமை படைத்த மத்திய அரசாங்கம் தேவைப்படுகிறது. இல்லையென்றால் இந்தியா சிக்கிச் சிதறுண்டு போய் எப்படி இந்தியா குறுநில மன்னர்கள் இருந்த நேரத்தில் முன்பு இருந்ததோ அந்த நிலைமைக்குப் போய் விடும். அதை நாடு இன்றுள்ள நிலையில் ஏற்றுக்கொள்ளாது.

நீங்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தங்கள் என்ன? இந்தத் திருத்தங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு, மாநில சுயாட்சி வந்தால்தான் அந்தக் காரியங்களைச் செய்யமுடியுமா? மத்திய அரசாங்கம் மாநில அரசாங்கங்களுக்கு எத்தகைய டைரக்ஷனும் கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்கிறீர்கள். அந்த டைரக்ஷன் எந்த அடிப்படையில் கொடுக்கலாம் என்பதற்கு அரசியல் சட்டத்தில் திட்டவட்டமாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். பாராளுமன்றத்தில் ஒரு சட்டம் வந்து அந்தச் சட்டத்தை மாநிலங்கள் அமல் நடத்த வில்லையென்றால், அதை அமல் நடத்த வேண்டுமென்று சொல்வதற்கு மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது.

இப்போது இருக்கும் அதிகாரங்களை சென்டிர்ஸ் லிஸ்ட், ஸ்டேட் லிஸ்ட், கண்கரண்ட லிஸ்ட் என்று மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரித்து இருக்கிறார்கள். சென்டிர்ஸ் லிஸ்டில் 97 இனங்களும், ஸ்டேட் லிஸ்டில் 65 இனங்களும்,

888 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திருமதி தி. ந. அனந்தநாயகி]

[1974 ஏப்ரல் 19]

கண்கரண்ட் லிஸ்டில் 47 இனங்களும் என்று பிரித்து, யூனியன் லிஸ்டில் இருக்கிற 97 இனங்களிலும், கண்கரண்ட் லிஸ்டில் இருக்கிற 47 இனங்களிலும் மத்திய அரசாங்கம் சட்டம் போடலாம். ஸ்டேட் லிஸ்டில் இருக்கிற 65 இனங்களிலும், கண்கரண்ட் லிஸ்டிலே இருக்கிற 47 இனங்களிலும், மாநில அரசுகள் சட்டம் போடலாம் என்று இருக்கிறது.

இங்கே எனக்கு முன்னாலே பேசிய அமைச்சர் அவர்கள் மிகக் கஷ்டப்பட்டு சொல்லிக் கொண்டு வந்தார்கள். இந்த லிஸ்டிலே வராத எஞ்சிய அதிகாரங்களையும் சரியான முறையில் பிரிக்க வேண்டும். இந்த லிஸ்டிலே வராமல் எதுவும் இருக்காது. அப்படியே இருந்தாலும் அது இந்திய அரசியல் சூழ்நிலையில் “இட் ஈஸ் ஆப் நேஷனல் இம்பார்டென்ஸ்” மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பிரச்சனையாக இருக்கும். அதை மத்திய அரசாங்கம் வைத்திருப்பதில் தவறு என்ன என்று எனக்குப் புரியவில்லை. இருக்கிற அதிகாரத்தை வைத்து ஒழுங்காக நிர்வகிக்க சாமர்த்தியம் இல்லை. எல்லா அதிகாரமும் எங்களுக்கு வேண்டும், நாங்களே ஆட்சி நடத்தப் போகிறோம் என்பதைக் கேட்டால் சிரிப்புத்தான் வருகிறதே தவிர, வேறு ஒன்றும் தோன்றவில்லை.

அடுத்தபடியாக சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இண்டர்-ஸ்டேட் கவுன்சில் அமைக்க வேண்டுமென்று. ஆர்டிகிள் 263-லேயே அது இருக்கிறது. பல மாநிலங்களுக்கிடையே பல பிரச்சனைகள் எழுந்தால் அதைத்தீர்ப்பதற்காக ஜனாதிபதி அந்தக் கவுன்சில் அமைக்கலாம் என்று இருக்கிறது. ஆகவே, இதற்காக ஒரு திருத்தத் தீர்மானம் தேவையில்லை. இதற்கு கான்ஸ்டிடியூஷனல் அமெண்ட்மெண்ட் தேவையில்லை அரசியல் சட்டவிதிகளிலே அது இருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இண்டர்-ஸ்டேட் கவுன்சில் என்று நாங்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதில், எவையெவை விவாதிக்கலாம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். அதுதான் திருத்தத்திற்குரியது. எவையெவை விவாதிக்கலாம் என்று குறிப்பிடப்படாமல் இருக்கிறது. இண்டர்-ஸ்டேட் கவுன்சில் அமைக்கலாம் என்று அரசியல் சட்டத்தில் இருக்கிறதே தவிர, இது வரையில், அப்படிப்பட்ட கவுன்சில் அமைக்கப்படவில்லை என்பதை மறந்துவிட முடியாது.

திருமதி தி. ந. அனந்தநாயகி : அதுதான் அடிக்கடி டெல்லிக்கு காவடி தூக்குகிறீர்களே. கேட்பது தானே?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இப்போதுதான் வழிக்கு வந்தீர்கள் காவடி தூக்கும் பழக்கம் தமிழ் நாட்டுக்கு மட்டுமல்ல, எல்லா மாநிலங்களுக்கும் இருக்கிறது. அந்த பழக்கம் குறைய வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் மாநில சுயாட்சி கேட்கிறோம். காவடி தூக்காமல் இருப்பதற்குத் தான் மாநில சுயாட்சி கேட்கிறோம்.

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

589

1974 ஏப்ரல் 19]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: நாங்கள் ஆட்சியில் இருந்தபோது, நீங்கள், காவடி தூக்குகிறோம் என்று சொல்லவில்லையா? நீங்கள் இப்போது காவடி தூக்காமல் இருப்பது தானே.

மாண்புமிகு டாக்டர் டி. கருணாநிதி: நீங்கள் காவடி தூக்கும்போது எதிர்க்கட்சியில் இருந்த நாங்கள், காவடி தூக்காமல் இருப்பதற்கு அரசியல் சட்டத்தை மாற்றுவதற்கு நாங்கள் உங்களுக்கு ஒத்துழைப்பு தருகிறோம் என்று சொன்னோம். நீங்கள் காவடி தூக்கிக்கொண்டே இருக்கிறேன் என்று சொன்னீர்கள். நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தபிறகும் காவடி தூக்கிக் கொண்டிருக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறீர்களா? காவடி தூக்காமல் இருப்பதற்குத்தான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: எங்களைக் காவடி தூக்காதே என்று சொன்னவர்கள், “நாங்கள் காவடி தூக்க மாட்டோம்” என்று தைரியமாக நீங்கள் ஏன் சொல்ல வில்லை? அதைவிட வேகமாக நீங்கள் காவடி . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் டி. கருணாநிதி: காவடி தூக்கமாட்டோம் என்ற தீர்மானம்தான் இன்றைக்கு விவாதிக்கப்படுகிறது.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) என்ன காவடி? பால் காவடியா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: பணக் காவடி. நீங்கள் இன்றைக்குக் கேட்டிருக்கிறீர்கள். இண்டர்-ஸ்டேட் கவுன்சிலில் என்ன விஷயங்களை விவாதிக்க வேண்டும், அதை எப்படி கான்ஸ்டிடியூட் பண்ணவேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஜனாதிபதிக்கு இப்பொழுதே முழு அதிகாரம் இருக்கிறது. டெவலப்மெண்ட் கவுன்சில் கூட்டத்திற்கு முதல் அமைச்சர்கள் பலர் டெல்லிக்குச் செல்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் கலந்து ஆலோசித்து இப்படிப்பட்ட பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்கு இண்டர்-ஸ்டேட் கவுன்சில் போட வேண்டும் என்று சொன்னால், மெஜாரிட்டி முதல் அமைச்சர்கள், அது நியாயம் என்று சொன்னால், அதை மத்திய அரசு ஏற்கக்கூடிய பட்டியலுக்குச் சேர்க்கப்படும். அதற்குக் கட்டமைப்பைத் தீர்மானிப்பதற்கு ஒரு திருத்தம் கொண்டுவருவதற்குப் போராட வேண்டும் என்று சொல்லக்கூடியது இருக்கிறதே, அது ஏதோ உங்களுக்கு வருகிற தேர்தலுக்கு ஒரு அறிக்கை தேவையில்லையா, அதற்குத்தான் பயன்படும். வேறு எதையும் சொல்ல முடியாது, ஆதலால் மாநில சுயாட்சி என்று சொல்லிக் கொண்டு கொஞ்ச நாட்களுக்குத் தள்ளிப் பார்ப்போம் என்ற நோக்கத்தோடுதான் இந்தத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லலாமே தவிர, இதிலே சத்து இருக்கிறது என்று நாம் எடுத்துக் கொள்ள முடியாது.

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்ருர் குழுவின பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திருமதி தி. ந. அனந்தநாயகி]

[1974 ஏப்ரல் 19]

அடுத்தபடியாக ஆர்டிகிள் 169 பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள்.

Art. 169 should be omitted and power should be exclusively in State Legislature.

ஒரு மாநிலத்தில் மேல் சபை இருக்க வேண்டுமா, இருக்கக் கூடாதா என்பது முழுக்க முழுக்க அந்த மாநிலச் சட்டசபை தீர்மானம் போட்டு, பாராளுமன்றத்திற்கு அனுப்புகிறது. மாநில சட்டசபையில் மெஜாரிட்டி உறுப்பினர்கள் இப்படித்தான் எங்கள் தேவை, மேல் சபை வேண்டாம் என்று தீர்மானம் போட்டு பாராளுமன்றத்திற்கு அனுப்பினால், அதை மறுக்க மாட்டார்கள். அதை அப்படி மறுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் இல்லை. இன்றைக்கு மேற்கு வங்காளத்தில் இப்படிப்பட்ட தீர்மானம் போடப்பட்டு அவர்களுக்கு அனுப்பப்பட்ட பிறகு அது ஒத்துக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது; மறுக்கப்படவில்லை. ஏதாவது கஷ்டம் இருக்கிறது, இப்படி யெல்லாம் தலையிடுகிறார்கள் என்று எடுத்துச் சொன்னால் அதை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளலாம். ஏதோ எங்கள் கட்சி அமைச்சர்களை மாகாணங்களுக்கு அனுப்புகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அது எங்கள் கட்சி வேலை. உங்களுக்கு அதைப் பற்றி என்ன கவலை?

You have your headquarters in Delhi and Branch offices in States.

என்று திரு. பழனிவேல் ராஜன் சொன்னார்கள். உங்கள் ஹெட்குவார்டர்ஸ் மெட்ரூபில்தான் இருக்கிறது. நீங்கள் டெல்லிக்குப் போக முடியாது. எங்கள் கட்சி அகில இந்தியக்கட்சி. ஆகவே, தலைமைப் பீடத்தை நாங்கள் டெல்லியில் வைத்திருக்கிறோம். மாகாணங்களில் எங்கள் அரசாங்கம் எப்படி நடத்தப்பட வேண்டும் என்று கட்சி சார்பிலே நிர்ணயிக்கும் பொறுப்பு எங்களுக்கு இருக்கிறது. அப்படி நாங்கள் மாகாணங்களுக்கு முதல் அமைச்சர்களை அனுப்பி வைத்தாலும், அந்த முதல் அமைச்சர்கள் 6 மாதங்களுக்குள் மக்களால் கட்டாயம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு உறுப்பினராக வந்தாக வேண்டும். அதற்குமேல் இருக்க முடியாது. அதை வைத்துக் கொண்டு மாநில சுயாட்சி கொடுக்க வேண்டும் என்று எப்படிக்கேட்பது?

நாங்கள் அகில இந்திய கட்சி, பல மாகாணங்களில் சொல்வாக்குப் பெற்றிருக்கிறோம். மாகாணங்களில் சிறந்த முறையில் கோ-ஆர்டினைஷன் இருக்க வேண்டும், ஒத்துழைப்பு இருக்க வேண்டும், அந்த ஒத்துழைப்பு மூலம் பல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்று கருதுகிறோம். மத்திய அரசு தீவிர கருத்தை வைத்துக் கொண்டு நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும் என்று சொல்கிறபொழுது, மாநில அரசு பிற்பட்ட சக்திகள் கையிலே மாட்டிக் கொண்டிருந்தால், "நீங்கள் சொல்வது நாங்கள் செய்யமாட்டோம்" என்று சொன்னால் நிலைமை என்ன ஆவது என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மக்களுக்கு நன்மையான ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தால் அதை அமல் நடத்துவதற்கு மாநில அரசு தயாராக இருக்க வேண்டும். பாராளுமன்றத்தில் . . .

1974 ஏப்ரல் 19]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி. மாநிலத்தில் ஒரு முன்னேற்ற சர்க்கார் வந்து, முற்போக்கான சமதர்ம திட்டத்தை நிறைவேற்றுகிற சர்க்காராக, இன்னும் தீவிர சர்க்காராக அமைந்து, அதற்கு நேர்மாறாக மத்திய அரசு ஒரு சனாதன சர்க்காராக, பிற்போக்கு சர்க்காராக அமைந்தால் அப்பொழுது நிலைமை என்ன?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி. அப்பொழுது பாராளுமன்றத்தில் விவாதித்து, இது சரி, இது சரி அல்ல என்று சொல்லக் கூடிய பிரதி நிதிகள் அங்கே இருக்கிறார்கள். அகில இந்தியாவிலும் பிற்பட்ட சக்தி . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி. பாராளுமன்றத்தில் பெரும் பான்மையான உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதுதான் மத்திய சர்க்கார். அப்படிப்பெரும்பான்மையோர் பிற்போக்குவாதிகளாக இருந்து, அவர்கள் தங்களுடைய பிற்போக்குக் கொள்கைகளை முற்போக்குக் கொள்கைகள் கொண்ட மாநிலத்தின் மீது திணித்தால் அப்பொழுது என்ன செய்வது?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி. ஜனநாயக முறையிலே பெரும் பான்மையோர் என்ன முடிவு எடுக்கிறார்களோ அதைத்தான் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். பெரும்பான்மையோர்கள் பிற்பட்ட சக்தியாக இருந்தால். . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி. அதைத்தான் சொல்கிறேன். பெரும்பான்மையானவர்கள் முடிவுப்படி இந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற இருக்கிறது. பெரும்பான்மையானவர்களின் முடிவை அம்மையார் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி. உங்கள் அளவிலே உங்கள் கட்சியினுடைய எண்ணிக்கையைக் கொண்டு இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றத் தான் போகிறீர்கள். நான் அதை எதிர்க்கத்தான் போகிறேன். ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கட்டாயம் இல்லை. சட்டசபையில் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்தத் தீர்மானத்தை நாங்கள் எதிர்க்க முடியும். மெஜாரிட்டி ஓட்டு உங்கள் கையில் இருக்கிறது. ஆகவே, தீர்மானத்தை நீங்கள் உங்கள் எண்ணிக்கையை வைத்து நிறைவேற்றப் போகிறீர்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். பிற்ப்பட்ட தன்மை நாட்டில் மலிந்து, அது மெஜாரிட்டியாக மாறி, அது மத்திய அரசாகவே அமைந்து, அங்கே ஒரு சட்டம் கொண்டு வரப்படுகிறது என்றால், மெஜாரிட்டியினர் சொல்வதைத் தான் ஜனநாயகத்தில் ஏற்க வேண்டும். . .

592 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்ரோ குழுவின் பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[1974 ஏப்ரல் 19]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அதைத்தான் சொல்கிறேன்.
மாநிலத்தில் பிற்போக்கு சக்தி அரசு ஏற்படலாம் என்று கற்பனை செய்யும்
பொழுது, மத்தியிலும் பிற்போக்கு சக்தி அரசு ஏற்படலாம் என்று ஏன்
கற்பனை செய்யக் கூடாது?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : மத்தியில் என்றால், எல்லா மாகாணங்
களாலும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் மத்தியில் இருக்கிறார்கள். அவர்களை
ஒரே மாகாணம் தேர்ந்தெடுப்பது அல்ல. அவர்கள் பார்த்து எது ரீஸன
பிளாக இருக்கிறது, எது ரீஸனபிளாக இல்லை என்று தீர்மானிப்பார்கள்.

In the interests of the country. This is a necessary evil.
ஒரு மாகாணம் செய்துவிட்டால் கை தூக்கிவிட முடியாது. கிட்டத்தட்ட
16 மாகாணங்கள் இருக்கின்றன. செண்டிரலி அடமினிஸ்ட்ரேட் 10
மாகாணங்கள் இருக்கின்றன. ஆக 24 பகுதிகளும் சேர்ந்து இந்தியாவுக்கு
எது நன்மை என்று சீர்தூக்கிப் பார்த்துச்சட்டம் இயற்றுவதற்கு வாய்ப்பு
இருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மத்தியில் தேர்ந்தெடுக்கப்படுப
வர்கள்தான் ரொம்ப தகுதியுடையவர்கள், திறமை படைத்தவர்கள்,
முற்போக்கு வாதிகள் மாநிலங்களில் தேர்ந்தெடுக்கப்படுபவர்கள் பிற்போக்கு
வாதிகளாக இருப்பார்கள் என்பது அம்மையார் அவர்களுடைய அபிப்
பிராயமா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : மத்தியில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள்
மொத்தத்தில் இந்தியாவின் நிலைமையைப் பார்க்கிறார்கள். மாநிலத்தில்
இருப்பவர்கள் இந்தியாவின் நிலைமையை மொத்தத்தில் பார்க்கிறார்களா
என்பது கேள்விக்குறியாக இருக்கிறது. சில நேரங்களில் இந்தியாவின் நிலை
மையை மொத்தத்தில் பார்த்து, செயல்பட வேண்டியிருக்கிறது. இந்தியா
ஒரு பெரிய நாடு. அதில் தமிழ் நாடு ஒரு சிறு துண்டு. மொத்தத்திற்கே
இந்தியா தேசத்திற்கே ரீங்கள் குத்தகை எடுத்துக் கொண்டு வந்திருப்பது
போலப் பேசுவதில் பயன் கிடையாது. அவ்வப்பொழுது இருக்கிற
நிலைமைகளின் அடிப்படையில், மக்களுடைய நன்மையைக் கருதி, குறிப்
பிட்ட கொள்கையின் அடிப்படையில் பாராளுமன்றத்தில் ஒரு சட்டம்
கொண்டுவந்தால், அந்தச் சட்டத்தை மாநில அரசு அமல் நடத்தவில்லை
என்றால் அது தவறு தானே என்று தான் நான் சொல்ல வந்தேன்.

அடுத்தபடியாக ஆர்டிகள் 154 அண்டு 258.

The Provision giving power to parliament to make laws conferring
power on state and State authorities should be omitted.

என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். என்ன பவர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?
“வித் தி கன்ஸெண்ட் ஆஃபி தி ஸ்டேட்”. எப்பொழுதும் தலையிடுவது

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை

மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்

திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

1971 ஏப்ரல் 19]

என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள் என்ன பவர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? “விசுதிகன்ஸென்ட் டீஃபிதி ஸ்டேட்” எப்பொழுது தலையிடுவது என்பது இல்லை. மாகாணங்கள் தன்னுடைய அனுமதியைத் தந்தால் தான், இந்த ஆர்டினின்சீஸ் வேலை செய்யலாம். மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுகளுக்கும் ஒத்துழைப்பு இருக்கும்பொழுது அனுமதி தரும் பொழுது இதைச் செய்ய முடியும். இதனால் எப்படி சுயாட்சி பாதிக்கப்படுகிறது என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

அடுத்தபடியாக வரும்பொழுது ஆர்டின் 249.

This article, which empowers the Parliament to legislate with respect to a matter in the State list shall be omitted.

அதுகூட-கவுன்ஸில் ஆஃப் ஸ்டேட்-ராஜ்ய சபையில் இருக்கக் கூடிய அங்கத்தினர்கள் ஒரு தீர்மானம் மூலமாக இதை நீங்கள் செய்யலாம் என்று மத்திய அரசுக்கு உத்தரவு போட்டால்தான் இதைச் செய்யலாம். அங்கு மக்கள் பிரதிநிதிகள் இருக்கிறார்கள். ராஜ்ய சபையில் இருப்பவர்கள் ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லும்பொழுது, அதிலே என்ன சுயாட்சி பாதிக்கப்படுகிறது என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

அடுத்தபடியாக வருவது எமெர்ஜன்ஸி பவர்ஸ். இதைப்பற்றி நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள் என்றால், அன்னிய நாட்டிலிருந்து யாராவது படை எடுத்தால் தான் நீங்கள் எமெர்ஜன்ஸி பவர்ஸ் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்கிறீர்கள். ஆனால், ஒரு மாநிலத்தில் “கான்ஸ்டிடியூஷனல் பிரேக் டவுன்” ஏற்பட்டால் என்ன செய்வது? உதாரணத்திற்கு பாண்டிச்சேரியை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். ஒரு அவல் நிலை அங்கே ஏற்பட்டது. எந்தக் கட்சிக்கும் பூரண மெஜாரிடி கிடைக்கவில்லை. மெஜாரிடி இல்லாமல் அரசு நிர்வாகத்தை நடத்த முடியவில்லை என்றால், பிரஸிடென்ட் தானே தன்னுடைய அதிகாரத்தைச் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது? அவர் அப்படி அதிகாரத்தைச் செலுத்தக் கூடாதா? (குறுக்கீடு) சீப் ஜஸ்டிஸ் அதிகாரத்தைச் செலுத்தலாம் என்றால், அவர் பாவம் உயர் நீதி மன்றத்தில் வழக்கறிஞர்கள் வாதாடுவதைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார். அவர்களைக் கொண்டு அரசாங்கம் நடத்தச் சொன்னால் எப்படி? கவர்னருக்கு அரசாங்க அனுபவம் வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மைசூர் மகாராஜா தமிழ் நாட்டில் கவர்னராக இருந்தபொழுது அந்தப் பணியை ஆற்றியவர் மைசூர் மகாராஜாவா அல்லது உயர் நீதி மன்ற நீதிபதியா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ஏதோ அது ஒரு “எக்ஸ்ட்ராஜுடீனரி விச்சுவேஷன்”. கவர்னருக்கு பிரமானம் எடுத்து வைப்பது சீப் ஜஸ்டிஸ். உங்களுக்குக் கெல்லாம் பிரமானம் எடுத்து வைப்பது கவர்னர். இது வந்து

594 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திருமதி தி. ந. அனந்தநாயகி]

[1974 ஏப்ரல் 19]

ஒரு ரூல். அவர் இருந்து ஆட்சியை நடத்த வேண்டும். அதற்குக் கட்டாயமாக ஜனாதிபதி தன்னுடைய அதிகாரத்தைச் செலுத்தத்தான் வேண்டும். அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் மாநிலத்தை ஆளுவதற்கு தன் ஆள் ஒருவரை அனுப்பித்தான் வைக்க வேண்டும் ஜனாதிபதி அவர்கள். இல்லாவிட்டால், யாருக்கும் மெஜாரிடி இல்லை என்றால் என்ன ஆவது? மெஜாரிடி இல்லை யென்றால் நிர்வாகம் ஸ்தம்பித்துப் போவதா? அதற்கு அவர் ஒரு ப்ராகிளமேஷன் செய்ய வேண்டும். அது கட்டுப்பாடு இல்லாத அதிகாரம் கிடையாது. பாராளுமன்றம், ராஜ்ய சபை ஆகிய இரண்டு மன்றங்களும் அதை ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள், ப்ராகிளமேஷன் படிப்படியாக குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு மேலே போக முடியாது. இப்படிப்பட்ட பாதுகாப்புகள் ஜனநாயக முறையிலே அரசியல் சட்டத்தில் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதில் என்ன தவறு இருக்கிறது? தேசத்தினுடைய நலன் உங்களுடைய உள்ளத்தில் எங்கே யாவது ஓரளவாவது வைத்திருக்கிறீர்களா என்பது கேள்விக் குறியாக இருக்கிறது. இந்த அதிகாரம் இல்லாவிட்டால் நாடு என்ன ஆகும் என்பதைச்சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: கவர்னர் வேண்டாம், அந்த விதியை எடுத்துவிட வேண்டும் என்று சொல்கிற இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியோடு இந்திரா காங்கிரஸ் உறவாடியதே, அது எந்த விசுவாசத்தில்?

திருமதி தி. ந. அனந்தநாயகி: தேர்தல் கூட்டு என்பது ஓர் அளவுக்கு உட்பட்டது தான். அதற்காக எல்லாவற்றையும் தலையில் போட்டுக் கொள்வது என்று யாரும் சொல்வதில்லை. அந்த முறையில் நாங்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்கிறோம் என்று சொல்லவில்லை.

for a limited purpose, for a limited duration.

1971-வது ஆண்டில் உங்களோடு கூட கூட்டுச் சேர்ந்தோம். அதனால் நீங்கள் கேட்டதையெல்லாம் ஒத்துக்கொள்ள முடியுமா? அது முடியாது. தேர்தல் கூட்டு என்பது வோட்டுக் கூட்டு.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: 10 நிமிடங்களுக்குள் முடித்துக்கொள்ள வேண்டும். ஏற்கனவே 30 நிமிடங்கள் ஆகி விட்டன.

திருமதி தி. ந. அனந்தநாயகி: எவ்வளவு இன்டரப்ஷன். முப்பது இன்டரப்ஷன். அடுத்தபடியாக இருப்பது நிதிக்கமிஷன். ஐந்தாண்டுக்கு ஒருமுறை நிதிக் கமிஷன் போடுகிறார்கள். தென்னாட்டைச் சேர்ந்தவர்களும் அதன் தலைவராக இருந்திருக்கிறார்கள். திரு கே. சந்தானம் அவர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள்; பிரம்மானந்த ரெட்டி அவர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள்.

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள் 595
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திருமதி. தி. ந. அனந்தநாயகி]

1974 ஏப்ரல் 19]

திருக்கிருர்கள். அது வேண்டும், இது வேண்டும் என்று நீங்கள் புதிது புதிதாக எதையெதையோ கேட்கிறீர்கள். அந்த முறையிலேயேதான் நிதிக் கமிஷனும் நிரந்தரமாக இருக்க வேண்டும்; அதிலே இருப்பவர்களை மாற்றக் கூடாது என்று சொல்கிறீர்கள். அது பெரிய விபரீதத்தில் போய் முடிந்துவிடும்.

மாறி மாறி வந்தால்தான் வட நாட்டவரும் இடம் பெறலாம்; தென்னாட்டவரும் இடம் பெறலாம். நல்லவர்களும் வரலாம்; கொஞ்சம் மந்த புத்தியுள்ளவர்களும் வரலாம். ஒருமுறை இருந்தவர்களே தொடர்ந்து இருப்பதானால் நிலைமை எப்படி இருக்கும்? வரக்கூடியவர் நாட்டுப்பற்று, மாநிலப் பற்று, ஊர்ப்பற்று உள்ளவராக இருக்கலாம். அப்படிப்பட்ட ஒருவர் வந்துவிட்டால் நிலைமை இன்னும் மோசமாகிவிடும். வந்தவர் மந்த போக்குடையவராக இருந்தால் நிதிக் கமிஷனே கெட்டு விடும்.

இப்படி நிரந்தர அமைப்பு என்று ஏற்படுத்திவிட்டால், ஒரு முறை வந்தவர்கள் போகும் வரையில் சாக வேண்டியதுதான். அவர்கள் ரிட்டயர் ஆனால் தான் அடுத்து வரக்கூடியவரைப்பற்றி யோசிக்க முடியும். வரக்கூடியவர் அகில இந்திய அடிப்படையில் நல்லது கெட்டதை யோசித்துப் பார்த்து ஒழுங்காக நடந்து கொள்பவராக இருந்தால் அந்தப் பிரச்சனை நமக்கு எழாது.

ஆகவே, ஐந்தாண்டுக்கு ஒரு முறை மாற்றி மாற்றி அமைத்தால் தான் பொருத்தமாக இருக்கும். அப்படி இருந்தால்தான் ஒருமுறை இல்லா விட்டாலும் மறுமுறை வரக்கூடியவர்களுக்காவது தென் மாநிலங்களின் நிலைமை என்ன என்பது புரியக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நாங்கள் பைனான்ஸ் கமிஷனைப் பற்றித்தான் சொல்கிறோம்; சேர்மன் நிரந்தரமாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கமிஷன் பெர்மனன்ட்டாக இருந்தால் அதன் தலைவரும் பெர்மனன்ட்டாகத்தான் இருப்பார். அப்படி வரக்கூடியவர் நல்ல முறையில் நிலைமையைப் புரிந்து நடந்து கொள்ளாத வராக வந்துவிட்டால் அவர் ரிட்டயர் ஆகிப் போகும் வரையில் அவரை ஒன்றும் செய்ய முடியாமல் போய்விடும். இது ரொம்ப சிக்கலான விஷயம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அதையும் சொல்லியிருக்கிறோம். அனைத்து மாநிலக் குழுவைக் கலந்தாலோசித்துக்கொண்டு நிதி ஆணைக் குழுவின் உறுப்பினர்கள் நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்று இந்தக்குறிப்புப்படுத்தத்திலே இருக்கிறது. படித்துப் பாருங்கள்.

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்ருர் குழுவின பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[1974 ஏப்ரல் 19]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அப்படி வரக்கூடியவர்கள் மட்டும் ஒழுங்காக நடந்து கொள்வார்கள் என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்? அவர்கள் தப்பு செய்கிறார்கள் என்றால் என்ன செய்வது? அவரவர் கேஸைப்பற்றித்தான் அதிக அக்கறை கொள்வார்கள். ஆகையால் தவறுகள் நடக்கும்போது அதற்கு ஒரு பரிகாரம் வேண்டுமென்றால் அதற்கு இப்போது இருக்கின்ற முறை தான் சரியானது.

இன்கம் டாக்ஸைப் பொறுத்தவரையில் முன்பு 70 சதவிகிதமாக இருந்ததை இப்போது 80 சதவிகிதத்திற்கு உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. நம்முடைய மாநிலத்திலே தர்மபுரி, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களுக்கு பாக்வர்டு ஏரியா என்ற முறையிலே அதிகமான சலுகை தந்திருக்கிறோம். அகில இந்திய அடிப்படையிலும் அப்படித்தான் தந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு ஒரு “கைடு லைன்” வைத்திருக்கிறார்கள். எந்தெந்தத் துறைகளிலே ஒரு மாநிலம் முன்னேறி இருக்கிறது, அல்லது பின்னேக்கி இருக்கிறது என்று பார்த்து, கல்வி, சுகாதாரம், சமுதாய நலம் இன்னும் பிற துறைகளில் ஒரு மாநிலம் முன்னேறி இருக்கிறதா இல்லையா என்று பார்த்து அந்த அடிப்படையிலே உதவி செய்கிறார்கள்.

நிதி ஒதுக்கிக் கொடுக்கிறார்கள். அந்த முறையில் ஏதாவது கோளாறு இருக்குமானால் அதை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று நீங்கள் சொல்லலாம். இன்றைக்கு நாஷனல் டெவலப்மென்ட் கவுன்சிலுக்குப்போகிறீர்களே, அங்கே என்ன செய்கிறீர்கள்? அதைப்பற்றி அங்கே உட்கார்ந்து எல்லா முதலமைச்சர்களும் பேசுவதுதானே. இதை இதை மாற்ற வேண்டுமென்று சொல்லுங்கள். அதை விட்டுவிட்டு, ஏதோ அங்கே இருப்பவர்கள் பூச்சாண்டி மாதிரியும், இங்கே இருப்பவர்கள் நடுங்கிக் கொண்டு ஆட்சி செய்வது மாதிரியும் ஏன் சொல்ல வேண்டும்? எதற்கெடுத்தாலும் விலங்கு மாட்டியிருக்கிறார்கள், விலங்கு மாட்டியிருக்கிறார்கள் என்று ஏன் சொல்ல வேண்டும்? ஆட்சி செய்ய முடியாமல் முடக்கிப் போட்டிருக்கிறார்கள்; கைக்கு விலங்கு போட்டிருக்கிறார்கள்; காலுக்கு விலங்கு போட்டிருக்கிறார்கள்; நடமாட முடியாமல் முடக்கிப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி, சிறிய சிறிய விஷயங்களை எல்லாம் எந்த அளவுக்கு பெரிதுபடுத்திக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பது எங்களுக்கு நன்றாகத் தெரிகிறது. எங்களால் உங்கள் எண்ணத்தைப் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

நீங்களே கூட ஒரு பிளானிங் கமிஷனைப் போட்டீர்கள். 1974 முதல் 1984 வரையிலான 10 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு திட்டத்தைத் தயாரித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி உங்களுக்கு ஸ்டேட் லெவலில் ஒரு பிளானிங் கமிஷனை அமைத்துக் கொள்வதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அப்படி எல்லாம் இருந்தாலும் ஏதோ இல்லாத ஒன்றைப் புதிதாக வாங்கப் போகிறோம், வாங்கப்போகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தப் போகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இப்படியே போய்க்கொண்டிருந்தால் இது எங்கே போய் முடியுமோ தெரியவில்லை.

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை

மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்

திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

1974 ஏப்ரல் 19]

கல்வித் துறையைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். இங்கே ஒரு கல்வி அமைச்சர் இருக்கும்போது அங்கே ஒரு கல்வி அமைச்சர் வேண்டுமா என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். அங்கே ஏன் இருக்கக் கூடாது? இந்த மாநிலத்திற்கு என்ன முறை இருக்க வேண்டுமென்று நீங்கள் முடிவு செய்கிறீர்கள். அதேமாதிரி ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் இருக்கிறது. ரீசர்ச், ஹையர் ஸ்டடீஸைப் பொறுத்த வரையில் மத்திய அரசு சில விதிமுறைகளை வைத்திருக்கிறது. மற்றபடி ஆரம்பக் கல்வியை நீங்கள் நடத்தக் கூடாது என்று சொல்கிறார்கள்; உங்களிடமிருந்து அதைப் பிடுங்கிக்கொண்டா போய்விட்டார்கள்? இல்லையே. உங்களுடைய எல்லைக்கு அப்பால் செல்லும் போதுதான் மத்திய அரசாங்கத்தின் அனுமதியைப் பெற வேண்டியிருக்கிறது. உங்களுடைய அதிகாரத்திற்குள் இருக்கக்கூடிய விஷயங்களுக்கு அவர்களைக் கேட்க வேண்டியதில்லை.

As the Private Schools Regulation Bill affected minority rights, you send it to the President for assent. Otherwise, there is no need to send it to the President for assent. You can send the other Bills to the Governor for assent.

ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் நடைமுறைகள் வேறுபட்டிருக்கலாம். ஆனால் அகில இந்திய அடிப்படையில் ஒரு சீரான கொள்கையை வகுப்பதில் மத்திய அரசாங்கத்திற்குப் பங்கு இருக்கிறது. அதனால் பார்லிமென்டின் அனுமதியைப் பெற வேண்டியிருக்கிறது. அதிலே தவறில்லை. நீங்கள் கேட்ட பல் திட்டங்களுக்கு அனுமதி தந்திருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது எப்படி சூறை சொல்ல முடியும்?

அதுமட்டுமல்ல; விவசாயத்திலும் அப்படித்தான். உரம் விநியோகம் செய்வதிலும் குறை சொல்லுகிறார்கள். வெளிநாட்டிலிருந்து உரத்தை இறக்குமதி செய்துகொள்ள ஏன் மாநிலங்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கக் கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் இறக்குமதி செய்வதாக இருந்தால்தான், எந்த மாநிலத்திற்கு என்ன உரம் எவ்வளவு தேவை என்ற அடிப்படையில் பகிர்ந்து கொடுக்க முடியும். அவரவர் விருப்பம்போல் இறக்குமதி செய்து கொள்ளலாம் என்று சொல்லிவிட்டால் முதலில் உரம் இறக்குமதியாகும். அப்புறம் கட்சிக்கு உரம் இறக்குமதியாகும். அப்புறம் ஆளே இறக்குமதியாகி விடுவார்கள். அப்புறம் நாடு அவர்கள் கையில் போகக்கூடிய நிலை உண்டாகும்.

இதையெல்லாம் கண்காணித்து, அகில இந்திய அடிப்படையில் எவ்வளவு உரம் தேவைப்படுகிறது என்பதை அறிந்து, இறக்குமதி செய்து உரிய முறையில் பங்கீடு செய்வதற்கு மத்திய அரசால்தான் முடியும். அதற்கு மத்திய அமைச்சர் இல்லாமல் வேறு யார் செய்வது? இங்கே இருக்கிற அமைச்சரோ போய் அந்த வேலையைச் செய்வார்? நீங்கள் கேட்பது நியாயமா என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்ரார் குழுவின் பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

[1974 ஏப்ரல் 19]

அதுமட்டுமல்ல. தொழில் வளர்ச்சியைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமானால், ஒரு கோடி ரூபாய் மூலதனம் வரையில் அந்நியச் செலாவணி தேவையில்லை என்றால், மாகாண அரசாங்கமே லைசென்ஸ் கொடுத்து விடலாம் என்று இருக்கிறது. நீங்கள் கேட்பதில் எக்கச்சக்கமான சிக்கல் இருந்தால், ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேற்பட்டிருந்தால் மத்திய அரசாங்கத்தின் அனுமதியைப் பெற வேண்டியிருக்கிறது.

இங்கே இருக்கின்ற தொழில் அமைச்சர் நாங்கள் சொல்பவரைத்தான் மானேஜிங் டைரக்டராகப் போட வேண்டும்; இல்லை என்றால் லைசென்ஸ் தரமாட்டோம் என்கிறார். இவர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை என்றால் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு உட்பட்ட மூலதனமுடைய தொழிலாக இருந்தாலும் லைசென்ஸ் கொடுப்பதில்லை. இதிலே சந்தேகம் இருக்கிறது. நீங்கள் விசாரணை செய்து பாருங்கள் என்று எழுதி அனுப்பி இருக்கிறோம் என்று சொல்லி இழுத்தடிக்கிறார்கள். இந்த அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டே இவ்வளவு இடையூறு செய்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : விஷயம் தெரியாமல் பேசுகிறேன் என்று நினைத்துவிடக் கூடாது. தனியார் கம்பெனிகளைப் பொறுத்தவரையில் தனியார் நிறுவனங்களைப் பொறுத்த வரையில் நமக்கும் அவர்களுக்கும் எந்த விதமான சம்பந்தமும் கிடையாது.. நம்முடைய அரசாங்கத்தின் அனுமதியோடு நடைபெறுகின்ற தொழில்களில் நம்முடைய அனுமதி இல்லாமல் டைரக்டர்கள், சேர்மன்களை எப்படிப் போட முடியும்? நாம் முதல் போட்டால் ஜாயின்ட் செக்டாராக தொழிலை நடத்த உத்தரவிடுகிறோம். அது வேண்டாம் என்று சொன்னால் பின்னால் பரிசீலனை செய்யலாம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அரசாங்கம் முதல் போட்டாலும் அவர்கள் உரிமையைப் பறிக்கக் கூடாது. ஷேர் போட்டவர்களை நியமிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இப்போதுதான் சரியாகச் சொன்னார்கள். ஷேர் போட்டவர்களை நியமனம் செய்ய வேண்டும். நாமும் அவர்களும் ஷேர் போட்டவர்கள். அதனால் நம்முடைய அனுமதியோடுதான் டைரக்டர்கள், சேர்மன்கள் நியமனம் செய்யப்படுவார்கள்.

திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் : The Shipping Corporation is managed by an ex-I.G. of Police for the Central Government.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இருக்கலாம். இல்லை என்று சொல்கிறோம்? மாநிலங்களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்காமலா இருக்கிறார்கள்? கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேற்பட்டால்

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை

மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்

திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

1974 ஏப்ரல் 19

படாத மூலதனம் உள்ள தொழிலாக இருந்தால் மத்திய அரசாங்கத்தின் அனுமதி தேவையில்லை. அந்நியச் செலாவணி அதற்குத் தேவைப்பட்டால் மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்க வேண்டும். இங்கே இருக்கின்ற தொழிலமைச்சர் அதைக் கொடுக்க முடியாது.

ஆகவே, அகில இந்திய அடிப்படையில், எங்கே எப்படி இருக்க வேண்டுமென்று ஒரு பாலிசியை மத்திய அரசாங்கம்தான்கடைப்பிடிக்க முடியும். இங்கே ஒரு சின்ன விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பீர் தொழிற்சாலை அதிகரித்துவிட்டது ; பீர் தேவைக்கு அதிகமாக உற்பத்தியாகிவிட்டது ; அதனால் இனி யாரும் உற்பத்தி செய்யக்கூடாது ; லேசென்ஸ் கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்வதில் தவறு கிடையாது. இன்னும் லேசென்ஸைக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தால், பிறகு உற்பத்தியானதை கடலிலா கொண்டு போடுவது ? ஆகவே, இந்த மாதிரி நேரத்தில் அதற்கு ஒரு முடிவு கட்டுகின்ற அதிகாரம் நிச்சயமாக மத்திய அரசாங்கத்திடம்தான் இருக்க வேண்டும். அவர்களால்தான் அதைச் செய்ய முடியும்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இப்படிப்பட்ட அதிகாரங்கள்— என்னென்ன அதிகாரங்கள் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு வேண்டுமென்று தெளிவாக அறிக்கையிலே சொல்லியிருக்கிறோம். அதைப் படித்துப் பாருங்கள் ; அதன் பிறகு சொல்லுங்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : உங்கள் அறிக்கை எல்லாம், முழுவதையும் நன்றாகப் படித்துப் பார்த்து விட்டேன். படிக்காமல் நான் சொல்லவில்லை. படித்துவிட்டுத்தான் சொல்கிறேன்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : ஏதோ ஒரு தொழிலைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். கார் உற்பத்தியைப் பெருக்கினால் நல்லது. கார் வேண்டுமென்று ரெஜிஸ்டர் செய்து, 2 வருஷம், 3 வருஷம் ஆனாலும் கிடைக்காமல் இருக்கிறது. பிரதமர் அவர்களுடைய மகன் உற்பத்தி செய்கின்ற காராக இருந்தால்தான் கிடைக்குமென்ற நிலை இருக்கிறது. அதைப்பற்றி உங்கள் கருத்து என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.*

பிற்பகல் 12-30

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பிரதமர் மகனாக இருந்தால் கார் உற்பத்தி செய்யக் கூடாதா? அப்படி ஏதாவது சட்ட திட்டம் இருக்கிறதா? பிரதமர் மகன் என்றால் அவர் எந்த தொழிலும் செய்யக் கூடாதா?

He is qualified for it and so he has been given.

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திருமதி. தி. ந. அனந்தநாயகி]

[1974 ஏப்ரல் 19]

ஆக, இன்றைக்கு அதைத் தனியாக எடுத்துக் காட்டி சொல்ல வேண்டிய தில்லை. கார் உற்பத்தி செய்யக் கேட்போம், சைக்கிள் உற்பத்தி செய்யக் கேட்போம். இதை யெல்லாம் ஒட்டு மொத்தமாக கவனித்து, நாட்டின் தேவையை கவனித்து விநியோகிக்க வேண்டும்.

திரு. சி. ஆறுமுகம் : பிரதமர் மகன் கார் தொழில் செய்யக் கூடாதா என்று குறிப்பிட்டதை வரவேற்கிறேன். ஆனால் மற்ற கட்சிக் காரர்கள் தொழில் செய்யக் கூடாது, மாவட்ட செயலாளர், வட்டச் செயலாளர் என்று பேசுகிறார்களே இது எந்த அளவில் நியாயம் என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

திருமதி. தி. ந. அனந்தநாயகி : நான் அப்படி மாவட்டம், வட்டம் என்று சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 40 நிமிடங்கள் ஆகிவிட்டன முடித்து விடுங்கள்.

திருமதி தி. ந. அனந்தநாயகி : இப்படி நாட்டின் நலனைப் பாது காத்துக் கொள்வதற்கு ஒரு பலமான மத்திய அரசு இல்லை யென்றால் மாநில அரசாங்கங்கள் தங்களுக்குள் இருக்கக் கூடிய சிக்கல்கள், அடமினிஸ்டிரேடிவ் அப்டஜெஸ்ட்மென்ட், இதில் டிலே, அதில் டிலே, இதை நாம் சாதாரணமாக நம்முடைய சாமர்த்தியத்தினால், திறமையினால் தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டிய பிரச்சினைகள். இதை ஒரு பெரிய பிரச்சினையாக்கி, கண், மூக்கு வைத்துப் போராட்டங்கள் நடக்கப் போகிறது என்று சொல்வது மக்களை ஏமாற்றச் செய்வதற்கு என்று சொல்லுகிறேன். மின்சாரத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். நாம் உற்பத்தி செய்தாலும், அகில இந்தியாவில் ஒரு நேஷனல் கிரிட் என்று வைத்து, எங்கெங்கே மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறதோ, அவை யெல்லாம் ஒட்டு மொத்தமாக வைத்து, பற்றாக்குறை மாநிலங்களுக்கு விநியோகம் செய்ய வேண்டுமென்று விரும்புகிறோம். சவுத் கிரிட் வேண்டும், தென் மாநிலங்களை இணைத்த சதர்ன் கிரிட் வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறோம். அதற்கு நான்கு மாநிலங்களையும் ஒருங்கிணைத்து வைத்துப் பேசி, இப்படித் தான் இதைத் தீர்க்க வேண்டும் என்பதற்கு பலம் வாய்ந்த மத்திய அரசு இல்லை யென்றால் எப்படி உங்கள் பிரச்சினையைத் தீர்த்துக் கொள்ள முடியும்? அதே மாதிரி தான் இண்டர் ஸ்டேட் வாட்டர் டிஸ்ப்யூட்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஒவ்வொரு சப்ஜெக்ட் டையூம் கவர் பண்ணிப் பேசினால் ஒரு நாள் கூட போதாது. 40 நிமிடம் பேசியிருக்கிறீர்கள். ஒரு நிமிடத்தில் முடியுங்கள்.

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை

மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்

திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 19]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : எனக்கு 5 நிமிடம் கொடுங்கள். இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய நிலைமையில் மத்திய அரசு ஒரு பலமான அரசாங்கமாக இருந்து, எல்லா மாநிலங்களையும் ஒட்டு மொத்தமாகக் கணக்கெடுத்து, ஒழுங்கான முறையில் நிர்வகித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்று பார்க்கும்போது, பிரிவினைப் பாதையில் இந்தத் தீர்மானத்தை வைத்திருப்பது மூலமாக நாட்டில் நாசம் விளைவிப்பது தவிர, வேறு ஒன்றும் இதில் இல்லை, இங்கிருக்கக்கூடிய லோக்கல் பாடஸ், பஞ்சாயத்து யூனியன், கார்ப்பரேஷன், முனிசிபாலிட்டிக்கு ஒரு வீதியின் பெயரை, ஒரு தெருவின் பெயரை மாற்ற வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டார்கள். அதை அனுமதித்தீர்களா? அது கூடாது என்று மறுத்து விட்டார்கள். ஒரு வீதியின் பெயரை மாற்றுவதற்கு கூட ஒரு நகரசபைக்கு அதிகாரமில்லை என்று சொன்னால் நீங்கள் எந்த நியாயத்தை வைத்துக் கொண்டு அதிக அதிகாரம் கேட்கிறீர்கள் என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, சில பெயர்கள் வைக்கப்படும்போது அவர்கள் ஜாதியை இணைத்துப் பெயர் வைக்கப்படக் கூடாது என்ற விதியிருக்கிறது. அவர்கள் அங்கே ஒரு பெயரைக் கேட்டு, ஜாதியை இணைத்ததால், அது தவறு என்று விதி இருக்கிறது என்று அதிகாரிகள் மறுத்தார்கள். உடனே அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்தது. உடனடியாக அந்தப் பெயருக்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : போராட்டத்திற்குப் பிறகு அனுமதி அளித்திருக்கிறீர்கள். அதே மாதிரி கிளைவ் ஹாஸ்டல் பற்றி ஒரு தீர்மானம் போட்டால் அதை அனுமதித்திருக்கிறீர்களா? ஏன் அனுமதிக்கக் கூடாது? மாநில சுயாட்சி என்று நீங்கள் கேட்பீர்கள். அவர்களுக்கு சுயாட்சி தேவையில்லையா? ஆகவே நான் சொல்லுவது எல்லாம் இந்த மாநில சுயாட்சி என்ற தீர்மானம் மக்கள் நன்மைக்காகக் கொண்டு வரப்பட்டதல்ல. இவர்கள் மக்களை ஏமாற்ற, இவர்களுடைய திட்டங்கள் ஒழுங்காக நிறைவேற முடியாத காரணத்தினால் இதைச் சொல்லி மக்கள் மத்தியில் தங்கள் கட்சி பிழைப்பு பெறலாம் என்ற நிலையில் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று ஆணித்தரமாகச் சொல்லி என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : முக்கியமான வைடல் பாயிண்ட். ஹிந்திப் பிரச்சினையில் மத்திய அரசாங்கம் தான் முடிவு செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இந்தத் தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் 100-க்கு 99 பேர் ஹிந்தியை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்று 67-ல் சொன்னோம். 71-தேர்தலில் சொன்னோம். எந்த நேரத்திலும் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டோம். ஆனால் என்ன பார்க்கிறோம். மத்திய பாராளுமன்றமோ, இண்டர் ஸ்டேட் கவுன்சில் வந்தாலும், மெஜாரிட்டி ஹிந்திக்கு ஆதரவு இருக்கும். அப்படி என்றால் ஹிந்தியை ஏற்றுக் கொள்ளாத தமிழர்களுக்கு என்ன வழி?

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[1974 ஏப்ரல் 10]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இங்கே காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இருந்த போது, அகில இந்தியாவில் எல்லா மாநிலங்களிலும் ஹிந்தி தான் கட்டாயப் பாடம் என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய காங்கிரஸ் அரசாங்கம் நம்முடைய அமைச்சர்கள் அங்கே சென்று கட்டாயப் பாடத்தை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது, விருப்பப் பாடமாக ஏற்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். நாங்கள் விருப்பப் பாடமாக வைத்தோம் என்பதை சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவர் கேட்டதற்குச் சொல்லுங்கள். வேறு எங்கோ போகிறீர்களே.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ஹிந்தியை கட்டாயப் பாடமாக திணிக்க வேண்டும் என்று அகில இந்தியாவில் எல்லா மாநிலங்களிலும் முடிவு எடுத்தபோது, இங்கே திணிக்கக் கூடாது, வேண்டுமென்றால் விருப்பப் பாடமாக வைத்துக் கொள்வோமே தவிர, கட்டாயப் பாடமாக வைத்துக் கொள்ள மாட்டோம் என்று அன்றைக்கே நாங்கள் சுயாட்சி கேட்டிருக்கிறோம் என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : நான் பச்சையப்பன் கல்லூரியில் படித்த போது 1962-ல் அன்றைக்கு மதிப்பிற்குரிய காமராஜ் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தார். அவரை நாங்கள் சந்தித்தபோது ஹிந்தியை ஏற்றுக் கொண்டு தான் தீர் வேண்டும். கட்டாயம் வரும் என்று சொன்னார்கள். 1965-ல் முதலமைச்சராக இருந்த பக்தவத்சலம் அவர்கள் எங்களைச் சந்திக்க மாட்டேன் என்று மறுத்து விட்டார். யாரோ ஒரு அமைச்சர், திரு. வெங்கட்டராமன் என்று நினைக்கின்றேன், அவர்கூடச் சொன்னார்

The language problem is very confusing but it is inevitable that you must accept Hindi. There is no other go.....

நாங்கள் நெருக்கடியான நிலைமையில் இருக்கிறோம். ஒழுங்காக படித்துத் தீருங்கள் என்று சொன்னார். காங்கிரஸ் கட்சி தொடர்ந்து சொல்லி யிருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சட்டத்தைத் திருத்தி, ஹிந்தியை ஏற்றுக் கொள்கிற வரையில் ஆங்கிலம் இந்தியாவின் ஆட்சி மொழியாக இருக்கும் என்று.....

திரு. கோவை செழியன் : நம்முடைய முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன ஒரு பகுதியை எடுத்துச் சொன்னார்கள். மகிழ்ச்சி. அதே நேரத்தில் ஒரு வாரத்திற்கு முன்னால் மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து வருகின்ற உத்திரவுகள் அனைத்தும் ஹிந்தியில் வருகின்றன. அரசாங்க

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை

மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்

திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 19]

[திரு. கோவை செழியன்]

அதிகாரிகள் ஹிந்தியைப் படித்துத் தீர வேண்டுமென்ற உத்திரவு வந்திருக்கிறது. அதற்கு அம்மையாருடைய கருத்து என்ன வென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கட்டாயப்படுத்தக் கூடாது என்பதற்காகத் தான் இன்மேல் ஹிந்தி பிரதியோடு ஆங்கில பிரதியும் அனுப்ப வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். அதை எப்படி அமுல்படுத்தி, நடைமுறையில் கொண்டு வருவது என்பதற்கு நமக்கு தைரியம் கிடையாது. வேண்டுமானால் திருப்பி அனுப்புங்கள் “Send me the English Copy” என்று சொல்லுங்கள். ஒன்றும் செய்ய முடியாது.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : தைரியம் என்ற வார்த்தையைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இந்தியாவில் இன்றைக்கு இந்த அரசியல் சட்டத்தில் மாநிலங்களுக்கு குறுகிய அதிகாரங்களை வைத்து நிர்வாகம் நடத்த வேண்டுமானால் ஹிந்தியை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அம்மையார் இது பற்றிச் சொன்னால் வெளியே காங்கிரஸ் கட்சி என்ன சொல்லிற்று என்று பேசுவதற்குப் பிரயோஜனமாக இருக்கும்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : நான் குறுக்கிடுவதற்கு மன்னிக்க வேண்டும். ஹிந்தியை அந்தெந்த மாநிலங்கள் விரும்புகின்றபோது ஏற்றுக் கொள்ளலாம். நீங்கள் 100 வருஷம், 1,000 வருஷம் விரும்பாவிட்டாலும், ஆங்கிலத்தை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று மத்திய அரசு சொல்லியிருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அதைப் படித்தால் மறைமுகமாக ஹிந்தி கட்டாயமாக வருகிற சூழ்நிலை இருக்கிறது அல்லவா ?

திரு. பெ. சீனிவாசன் : ஆல் இந்தியா ரேடியோ விவித் பாரதியில் 100-க்கு 90 ஹிந்தியில் ஒலி பரப்புவது, இது ஹிந்தி ஆதிக்கமல்லவா, ஹிந்தியைத் திணிப்பது அல்லவா ?

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : ஹிந்தி படம் நடக்கிறது. விரும்பியார் பார்க்க முடியுமோ அவர்கள் பார்க்கட்டும். எல்லோரும் பார்க்க வேண்டும் என்று சொல்ல முடியாது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : சென்னையில் நடக்கும் சினிமாப் படங்களைப் பற்றி சொன்னார்கள். டெல்லிக்குப் போனால் ஒரு ஆங்கிலப் படத்தைப் பார்க்க வேண்டுமானால் எவ்வளவு முயற்சி செய்தாலும் பார்க்க முடியவில்லை. அந்தச் சூழ்நிலை சென்னைக்கு வருமானால், பிராந்திய மொழிப் படம் செல்வாக்கற்று ஹிந்திப் பட ஆதிக்கம் மறைமுகமாக வரும்.

804 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[1974 ஏப்ரல் 19]

திரு. கோவை செழியன் : ஹிந்தியைத் தாய் மொழியாகக் கொண்ட
வர்கள் யூனியன் பப்ளிக் சால்ஸ் கமிஷன், ஐ. ஏ. எஸ். பரிட்சைகளை
ஹிந்தியில் எழுதலாம். அவர்களுடைய தாய் மொழி ஹிந்தியாக இருப்ப
தால் நல்ல முறையில் எழுதலாம். மற்றவர்கள் ஆங்கிலத்தில் எழுத
வேண்டும். ஹிந்தியில் எழுதுபவர்களுக்கு அதிக மார்க்குகள் கிடைக்கின்றன
பதவிகளும் கிடைக்கின்றன. இந்திய யூனியன் பிரஜைகளில் மற்ற மொழி
பேசுகின்றவர்கள் இரண்டாம் தர மக்களாக நடத்தப்படுகிறார்கள் என்பதை
ஒத்துக் கொள்கிறீர்களா, மறுக்கிறீர்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : 1965-ல் ஏறத்தாழ இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு
ஹிந்திப் படங்களை, எங்களை வந்து கெஞ்சிக் கூத்தாடியும் கூட அதை
நடக்க வொட்டாமல் இந்த மாணவர்கள் செய்தார்கள். திரும்பவும் அந்த
நிலைமை வந்தாலும் வரும் என்று சுட்டிக் காட்டுகிற முறையில் ஆல்
இந்தியா ரேடியோவில் ஹிந்தி ஆதிக்கம் இருக்கிறது என்று சொல்லு
கிறேன்.

திரு. வீ. இராசகோபால் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே,
மாநில சுயாட்சிக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற
விரும்புகிறேன்.

மாநில சுயாட்சி என்ற கோரிக்கை இன்றைய தினம் வலுவடைந்து
வருகிறது. இதற்கு என்ன காரணம் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க
வேண்டும். மத்தியிலும், மாநிலங்களிலும் ஒரே கட்சி கடந்த 20
ஆண்டுகளாக ஆண்டு கொண்டு வந்தது. 1967-க்குப் பிறகுதான்
தமிழகத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும், மத்தியிலும் மற்ற இடங்
களிலும் ஒரு கட்சி ஆட்சி நடைபெற்று வருகிறது. இதுவரையிலும்
மாநில சுயாட்சி கிளம்பாததற்குக் காரணம்—இது வரையிலும் மத்தியி
லும் சரி, மற்ற எல்லா மாநிலங்களிலும் சரி ஒரே கட்சிதான் ஆண்டு
கொண்டு வந்தது என்பதாகும். இப்போது மத்தியில் இருக்கும் கட்சிக்கு
மாறுபட்ட கட்சி தமிழகத்தில் இருப்பதனால்தான் மாநிலங்களுக்கு அதிக
அதிகாரம் இல்லை என்பதை உணர்கிறோம்.

காரணம், அடித்தளத்தில் இருக்கிற மக்களுக்கு நாம் நிறைய
நல்ல காரியங்களைச் செய்ய விரும்புகிறோம். இதற்கு மத்தியில் குவிந்து
கிடக்கிற அதிகாரங்கள் தடையாக இருக்கக் கூடாது என்றே மாநில
சுயாட்சி கேட்கிறோம். இப்படிச் கேட்பது தமிழகத்திற்கு மட்டும்
தானா என்றால் இல்லை. இந்தியாவில் உள்ள அனைத்து மாநிலங்களுக்கும்
வேண்டும் என்று வாதாடுகிறோம்.

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள் 605
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 19]

[திரு. வீ. இராசகோபால்]

(திரு. துரைமுருகன் தலைமை.)

இன்றைக்கு விலைவாசிப் பிரச்சினை, உணவுப் பிரச்சினை கட்டுக்கடங்காமல் போகிறது. மாநில அரசுதான் நேரிடையாக மக்களோடு தொடர்பு கொண்டதாக இருக்கிறது. மாநில அரசுகளுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் இருந்தால் தான் இந்தப் பிரச்சினைகளை எல்லாம் நல்ல முறையில் சமாளிக்க முடியும் என்று நாங்கள் சொல்கிறோம். எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் ஏற்கெனவே நாங்கள் கைவிட்டுவிட்ட திராவிட நாடு கோரிக்கையை நினைத்துக் கொண்டு தான் பேசுகிறோம் என்று சந்தேகப்படுகிறார்கள்.

அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக உப தலைவர் எட்மண்ட் கூட அண்ணா அவர்கள் அடானமி என்று சொன்னார்கள், மாநில சுயாட்சி என்று சொல்லவில்லை என்றார்கள். அடானமி என்கிற ஆங்கிலச் சொல்லுக்குத் தமிழ் மாநில சுயாட்சிதான். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் உண்மையை மறைத்து பிரிவினையைக் கோருகிறீர்கள் என்று வாதாடி, மாநில சுயாட்சியை ஒழித்துவிட வேண்டும், மறைத்துவிட வேண்டும் என்றால் அது முடியாத காரியம்—நியாலிடிக்கு ஒத்து வராத காரியம். இதை அழிக்கவும் முடியாது, மறைக்கவும் முடியாது. அரசியல் சட்டத்தை இயற்றிய டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்களே, 'Pakistan or Partition of India' என்ற புத்தகத்தில் 9-வது பக்கத்தில் மாநில சுயாட்சி பற்றி எழுதி யிருக்கிறார்கள்.

“ The total revenue of British India comes to Rs. 194 crores per annum. Of this sum, the amount raised by the Provincial Governments from Provincial sources comes annually to Rs. 73 crores and that raised by the Central Government from Central sources of revenue comes to Rs. 121 crores. This will show what the Central Government costs the people of India.

When one considers that the Central Government is concerned only with maintaining peace and does not discharge any functions which have relation to the progress of the people, it should cause no surprise if people begin to ask whether it is necessary that they should pay annually such an enormous price to purchase peace. In this connection, it must be borne in mind that the people in the Provinces are literally starving and there is no source left in the Provinces to increase their revenue” .

606 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்லார் குழுவின பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. வீ. இரரசகோபால்]

[1974 ஏப்ரல் 19]

மேலும் அவர் சொல்கிறபோது,

“ This financial factor has so far passed without notice. But time may come when, even to the Hindus who are the strongest supporters of a Central Government in India, the financial considerations may make a greater appeal than what purely patriotic considerations do now. So it is possible that some day the Muslims, for communal considerations, and the Hindus, for financial considerations may join hands to abolish the Central Government ”.

என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இன்றையத்தினம் மாநில சுயாட்சி கேட்கிறோம். மனச் சாட்சியுள்ள அரசியல்வாதிகள் அவ்வளவு பேர்களும் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டும் என்றுதான் ஒத்துக் கொள்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் படிப்பு இல்லாத, போதுமான கல்வி அறிவு இல்லாத நம் நாட்டில் இருக்கிற பெரும்பான்மையான மக்களால் அதை உணர முடியவில்லை. இன்னொன்றும் சொல்கிறார்கள் டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்கள்.

If this were to happen, it is better it happens before the foundation of a new Constitution is laid down.

இந்தப் புத்தகம் 1945ஆம் ஆண்டு எழுதப்பட்டது. அதற்குப் பிறகுதான் அம்பேத்கார் அரசியல் சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அதைப் பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பித்தபோது—அதன் மீது வாதம் நடைபெற்ற நேரத்தில்—அரசியல் நிர்ணய சபையில் ஒரு அங்கத்தினராக இருந்த சதுல்லா கூறியிருக்கிறார்கள்.

The drafting Committee was not a free agent and was handicapped by various circumstances and that many provisions which went against a sense of democracy had to be incorporated by the Committee because of superior forces that were operating.

அப்போதே டிராப்டிங் கமிட்டியில் இருந்த டாக்டர் அம்பேத்கார் உள்பட அனைவரும் அதைச் சுதந்திரமாக இயற்றவில்லை—கம்பல்ஷன்கீழ்தான் இயற்றப்பட்டது என்று சொன்னபோது டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்கள் அதற்குப் பதில் கூறுகிறபோது

The principles embodied in the Constitution were not the views of the present generation or if this was an overstatement, the views of the members of the House.

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள் 607
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 19] [திரு. வீ. இராசகோபால்]

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த அரசியல் சட்டத்தில் இருக்கிற ஷரத்துக்கள் இப்போதிருக்கிற ஜெனரேஷனது—மக்களது எண்ணங்களைப் பிரதிபலிப்பதாக இல்லை. இதைக் கொஞ்சம் நான் மிகைப்படுத்திக் கூறுவது என்றால் If this was an overstatements 'the view' of the members of the House என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, இன்னொரு எச்சரிக்கையையும் அம்பேத்கார் விடுத்திருக்கிறார்.

On January, 26, 1950 we will have equality in politics and inequality in social and economic life. We must remove this contradiction at the earliest moment or else those who suffer from inequality will blow up the structure of political democracy which this Assembly has so laboriously built up.

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கடைசியாக எச்சரிக்கை விடுத்த நோக்கமே—அரசியல் சட்டம் சரியாகத் திருத்தப்படவில்லை என்றால் ஜனநாயக சக்திகள் அதை உடைத்து எறிந்துவிடும் என்கிறார்கள். அந்த எச்சரிக்கையின் அடிப்படையில்தான் இன்றையதினம் மாநில சுயாட்சி கேட்கிறோம்,

மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் தரப்படவில்லை என்றால் உள்ள படியே நாட்டு மக்களின் அடித்தளத்தில் இருந்து புரட்சி ஏற்படும், ஜனநாயகம் அழியும் என்கிற கருத்தையும் இன்னொரு இடத்தில் டாக்டர் அம்பேத்கார் கூறியிருக்கிறார்கள்.

அதைத்தான் எனக்கு முன்பு பேசிய பழனிவேல் ராஜன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். தென்னிந்தியாவும், வட இந்தியாவும் கலாசாரத்தில் வேறுபட்டவை. தென்னிந்தியாவிற்கு ஒரு பெடரேஷன்—வட இந்தியா விற்கு ஒரு பெடரேஷன் இரண்டும் சேர்ந்த ஒரு யெடரேஷன் அமைப்பு இருந்தாக வேண்டும் என்றார்கள். இப்போதுள்ள அரசியல் சட்டம் 24 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இயற்றப்பட்டது. மிகவும் பிற்போக்கான சட்டம்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய திரு. ஆலடி அருணா அவர்கள் இதை வங்கக் கடலில் வீசியெறிய வேண்டும் என்றார்கள். இதை வங்கக் கடலில் தூக்கி எறியத்தான் வேண்டும். No Conservative type of Constitution is needed மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் தரும் வகையில் ஒரு புதிய அரசியல் சட்டத்தையே உருவாக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே இன்னொன்றையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நெருக்கடி கால அதிகாரங்கள் என்ற முறையிலே 356, 357 ஆர்டிகிள்களிலே மாநில அரசிலே கான்ஸ்டிடியூஷன் பிரேக்டவன் ஆனால், அரசியல் சட்டம் செயல்படாமல் போகுமானால் அங்கே இந்தியாவினுடைய பிரவரி

608 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. வீ. இராசகோபால்]

[1974 ஏப்ரல் 19]

டெண்ட் மாநில அரசைக் கலைக்க முடியும் என்று இருக்கிறது. மத்தியிலேயும் மாநிலத்திலேயும் ஒரே கட்சி ஆட்சி என்ற நிலைமை இருக்குமானால் தொல்லை ஏற்படாது.

ஆனால் மத்தியிலே ஒரு கட்சியும், மாநிலத்திலே வேறு கட்சியும் ஆட்சியிலிருந்தால் மத்தியிலே இருக்கிறவர்களுக்கு மாநிலத்திலே இருக்கக் கூடியவர்களின் ஆட்சி பிடிக்கவில்லையென்றால் அவர்களைப் போகக் சொல்லக்கூடிய அதிகாரமாக இது இருந்துவிடும், ஆகவே இது ஒரு பயங்கரமான ஆர்டிகிள்.

ராஜமன்னார் குழுவும் மாநிலத்திலே உள்ள ஒரு ஆட்சியை மத்திய ஆட்சி போகச் சொல்லக் கூடியமுறையில் அது ஒரு எஜமானன் போலவும் மாநில அரசு வேலைக்காரன் போலவும் இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது என குடும்பிட்டிருக்கிறது. ஆகவே 356, 357 ஆர்டிகிள்களை நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள், மாநில சுயாட்சி தேவையில்லை, அதிக அதிகாரங்கள் இப்பொழுதே இருக்கின்றன, அவற்றைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். மாநில சுயாட்சியை பிரிவினை வாதம் என்று சொல்கிறார்கள்.

ரஷியாவிலே ஒவ்வொரு மாநிலமும் சுயாட்சி பெற்றிருக்கிறது, அது மட்டுமல்ல, பிரிந்து போகக்கூடிய உரிமையையும் பெற்றிருக்கிறது. மாநிலங்களுக்கு அதிகமான அதிகாரங்களைத் தந்தால் இந்தியாவின் ஒற்றுமை குலைந்துவிடும், பலம் குறைந்துவிடும் என்று சொல்லமுடியாது.

இதுவரையில் 32 முறைகள் அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட்டிருக்கிறது. காலப்போக்கிலே மக்கள் தேவையானவற்றைச் செய்துகொள்வதற்கு வசதியாக அது திருத்தப்பட வேண்டும்.

இந்தியாவினுடைய அரசியல் சட்டத்தை ஒரு ரிஜிட் கான்ஸ்டிடியூஷன் என்று சொல்வார்கள். அப்படிப்பட்ட ரிஜிட் கான்ஸ்டிடியூஷனையே அடிக்கடி திருத்தியிருக்கிறார்கள். டெல்லிப் பாராளுமன்றத்திலே சில கட்சிகளைத் தவிர அத்தனை கட்சிகளும் சோஷலிசம்தான் பேசிக்கொண்டிருக்கின்றன. அந்தத் திட்டங்கள் நிறைவேற வேண்டுமானால் இதைத் திருத்தியாக வேண்டும்.

அப்படித் திருத்துவதற்குப் பதிலாக ஒரேயடியாக இந்திய மக்களின் எண்ணங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு அரசியல் சட்டம் புதிதாக ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லி, இந்த மாநில சுயாட்சித் தீர்மானத்தை வரவேற்று முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள் 609
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 19]

திரு. இ. எஸ். தியாகராசன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்பு மிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இந்த அவையின்முன் கொண்டுவந்திருக்கின்ற மாநில சுயாட்சித் தீர்மானத்தை தமிழரசு கழகத்தின் சார்பாக ஆதரித்து சிலவற்றினைச் சொல்லிவிட விழைகிறேன்.

நான் சார்ந்துள்ள தமிழரசுக் கழகம் இந்தக் கொள்கையைக் கடந்த 28 ஆண்டுக்காலமாகச் சொல்லிவருகிறது என்பதை நான் நினைவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதனை முதல்வர் அவர்கள் இந்த அவையின் முன் வைத்திருக்கின்ற அறிக்கையின் வாயிலாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு, மாநில சுயாட்சிபற்றி ஆராய்ந்து பரிந்துரைகள் வழங்குவதற்காக, ராஜமன்னார் அவர்களுடைய தலைமையிலே ஒரு குழுவை அமைத்தது உண்மையிலேயே ஒரு துணிகரமான செயலாகும். இதுபோன்ற துணிச்சலான காரியத்தை தமிழகத்தை ஆண்டு கொண்டிருக்கிற டாக்டர் கலைஞர் அவர்களால்தான் செய்ய முடியுமே தவிர, வேறு ஒருவராலும் முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தக் குழுவின் பரிந்துரையிலே அரசியல் சட்டத்திலே பல திருத்தங்கள் செய்யப்படவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

மாநில சுயாட்சிப்பிரச்சினையை மொழிவழி தேசிய இனங்களின்—குறிப்பாக தமிழினத்தின் பிரச்சினை என்ற கோணத்திலே அணுகியிருக்கிறார்கள். மாநில சுயாட்சி நாட்டிற்கு முக்கியமானது. தமிழரசுக் கழகம், 'மத்தியிலே சமஷ்டி, மாநிலத்திலே சுயாட்சி' என்கிறது. மத்தியிலே பாதுகாப்பு, போக்குவரத்து, அயல் நாட்டுறவு, சுங்கம் ஆகிய நான்கு அதிகாரங்களை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு மற்ற எல்லா அதிகாரங்களையும் அந்த அந்த மாநிலங்களுக்குக் கொண்டுவந்து விட வேண்டும் என்பதுதான் அதுவழியை கருத்தாகும். அந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையை ராஜமன்னார் குழுவிலே தெள்ளத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை எடுத்து நம்முடைய அரசு அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டுமென்று தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ராஜமன்னார் குழு அறிக்கையிலே தமிழக அரசு சில மாறுதல்களைச் செய்திருக்கிறார்கள்.

நம்முடைய சுயாட்சிக் கோரிக்கை மிக நியாயமானது, தமிழக அரசின் நிலையை மத்திய அரசு ஏற்குமானால் நான் மகிழ்ச்சியடைவேன். ஆனால், அவர்கள் இதை பிரிவினை வாதம் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அதனால், ஏற்றுக்கொள்வார்களா என்று ஐயமடைகிறேன். மாநிலத்திலே சுயாட்சி இருந்தால்தான் மத்தியிலே சமஷ்டி அமையும். அப்போதுதான் இந்தியாவிலே ஒருமைப்பாடு ஏற்படும். ஒருமைப்பாடு நிலைக்கவேண்டுமானால், 'மாநிலத்திலே சுயாட்சி, மத்தியிலே சமஷ்டி' இருக்க வேண்டுமென்று அறிக்கை மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறது. இந்திய தேசிய ஒருமைப்பாட்டிலே மிகவும் ஊக்கமாகவும் உறுதி

810 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
கிருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. இ.எஸ். தியாகராசன்]

[1974 ஏப்ரல் 19]

யாகவும் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை
அறிக்கையிலே அவர்கள் தெளிவாகச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். இன்று
மட்டுமல்ல, பலமுறைகள் அவர்கள் அதை அறிவித்து இருக்கிறார்கள்.
அதனை நான் பாராட்டி வரவேற்கிறேன்.

எனது தலைவர் சிலம்புச் செல்வர் திரு. ம.பொ.சி. அவர்கள்
மாநில சுயாட்சியிலே டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் வெற்றி பெற்றே
தருவார்கள் என்று நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நம்பிக்
கையை அவர்கள் பூர்த்தி செய்துதருவார்கள் என்று நான் நம்பு
கிறேன்.

ஓர் போராட்டம் இன்றி மாநில சுயாட்சி கிடைக்குமானால், எங்களுடைய
தலைவர் மகிழ்ச்சியடைவார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகி
றேன். ஆனால் கொள்கையளவிலேகூட சுயாட்சி கருத்தை மத்திய அரசு
எடுத்துக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. எப்போது பார்த்தாலும் பிரிவினை
வாதம் என்று சொல்லி மாநிலங்களை எப்போதும்போல அடிமைகளாக
வைத்திருக்கவேண்டுமென்று கருதி அவர்கள் மறுப்பதாக நான் கருது
கிறேன். தமிழக அரசு சுயாட்சிக்காக களம் புகத் தயாராக இருக்கிறது
என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. அந்த நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமான
தமிழரசுக் கழகமும் அதற்காகத் தயாராக இருக்கிறது என்பதைத்
தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதற்காகத் ஒரு போர் துவக்கப்படுமானால், மத்திய அரசுக்கு எதிராக
நடத்தப்படுமானால் அப்போது தமிழரசுக் கழகம் டாக்டர் கலைஞர் அவர்
களுடன் ஒத்துழைத்து அந்தப் போராட்டத்திலே முன்னணியிலே நிற்கும்
என்பதைக் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இராஜமன்னார் குழு
அறிக்கையிலே ஒரு சில அதிகாரங்களைத் தவிர மற்ற அதிகாரங்கள் எல்லாம்
மாநில அரசுகளுக்கு இருக்கவேண்டுமென்று, தெளிவாக எடுத்துச்
சொல்லியிருக்கிறார்கள், அதைப் பாராட்டுகிறேன். மிச்ச அதிகாரங்களை
மாநில அரசுகளுக்கு வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிலில் வழக்குகளைப்பற்றி அந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.
அப்பீல்களுக்கு மாநில உயர்நீதி மன்றம் தீர்ப்பளிக்கக்கூடிய நிலைமை
ஏற்படுத்தப்படவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் அதை வர
வேற்கிறேன். அதோடு மாநில முதல்வர்கள் அடங்கிய ஒரு நிரந்தரக்
குழு ஒன்றினை பிரதமர் அவர்கள் தலைமையிலே போட வேண்டுமென்றும்
மாநில மத்திய அரசுத் தகராறுகள் வந்தால் அந்தக் குழு முடிவு
செய்யவேண்டுமென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

பொதுவாக இது வரவேற்கத்தக்கதாக இருந்தாலும்கூட மாநிலங்
களிலே உள்ள பல முதல்வர்கள் பிரதமருடன் சேர்ந்துவிட்டால் அந்தக்
குழு சரியான முறையிலே செயல்படுமா என்ற சந்தேகம் இருக்கிறது.

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை

மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்

திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. இ.எஸ். தியாகராசன்]

1974 ஏப்ரல் 19]

ஆகவே அதை அமைக்கும்போது நல்ல முறையிலே அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு மாநில சுயாட்சிக் கோரிக்கையை மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன் என்று கூறி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

[பிற்பகல் 1-00]

* THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Hon. Mr. Chairman, I thank you very much for giving me an opportunity to express my views on the resolution on State Autonomy, moved by the Hon. Chief Minister. That resolution expresses the opinion of the ruling party and so every member in this House whether he belongs to the ruling party or not has got the right to give his views and I think it is the bounden duty of the Government to hear them. It is up to the people at large and also other State Governments and also the Centre to decide finally what should be done.

Now the resolution refers to two things—"In order to secure the integrity of India with people of different languages, civilisation and culture, to promote economic development and to enable the State Government having close contact with the people to function without restraints and in order to establish a truly federal set up with full State Autonomy, the Central Government do accept the views of the Tamil Nadu Government on State Autonomy and the recommendations of the Rajamannar Committee and proceed to effect immediate changes in the Constitution of India."

Now, I feel, the above two things are contradicting each other. For, if the State is fully autonomous, then, I think that State which has got complete self-government, full power to rule itself, will not help the Central Government to maintain this integrity. Moreover we have been paying much attention to the expression 'federal'.

I think there is no ideal federal Government in the world. Federal Governments differ from country to country. In America, it is one, in Switzerland, it is another and in the U.S.S.R. it is quite different. Each Constitution is evolved according to the needs and requirements of each country and we cannot get a uniform federal system in the world.

612 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[Thiru K. S. Kothandaramiah]

[1974 ஏப்ரல் 19]

Moreover, the American Constitution was evolved some two centuries ago. Our Constitution was written only about 20 or 22 years ago. This is a very modern Constitution. We cannot say that the American Constitution is more useful than Indian Constitution. In this connection I have to quote a passage, with your permission, Mr. Chairman, from a book called 'Democratic Constitution of India' by E.C. Rout. On page 176 of the book, the author says about the federation.

He says : "To brand a Constitution as wholly federal or wholly unitary is to limit the scope of its study. The Constitution of India is federal in form and unitary in spirit. The makers of the Constituent Assembly intended to strike a balance between federalism and unitarianism. The Constitution of India is quasi-federal in character. It is something that suits our requirements. Recent tendency of federalism is in favour of centralisation. Such tendency is also seen in the federation of America".

This is the recent tendency. It is also present in America. "As there is world-wide tendency towards a centralised system of Government, the makers of the Constitution could not but take note of this tendency instead of leaving it to the Supreme Court, strengthening Centre by a process of judicial interpretation. "Time after time, in its history we have found the solidarity being broken and India falling at the feet of foreign conquerors. Therefore at a time when all foreign rule has been eliminated the one crying need of the hour is the maintenance of solidarity and unity in this country".

Now, I will quote another passage from a book—"The proceedings of the Indian Parliamentary Association Symposium" held at New Delhi on the 2nd and 3rd May 1970 on the Role and Position of Governors: At page 102, Acharya J. B. Kripalani during his speech says: 'In my humble opinion it is impossible for any Constitution, however elaborate it may be, to reconcile all the conflicting interests. No constitution in the world can solve all the problems, if people are not politically educated; if people

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை

மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்

திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[Thiru K. S. Kothandaramiah]

1974 ஏப்ரல் 19]

are not wisely inclined, if people are not receptive to each other's ideas. For instance, England has no written Constitution and its Parliament is all powerful.

It is said that the Parliament of England can do everything, but turn a woman into a man. There is no country where individual freedom prospers so well as in England. This is because they, the British, have preserved old traditions.

The British Constitution gives to the King immense powers. He can dismiss the whole army; he can make the whole nation join the armed forces; he can make all the people of England as Lords. But will he do it? No. Kind dare ro these things because conventions are so powerful that he would be a mad person who would venture to do these things, though they are theoretically in the King's power.

Take the Constitution of America. There cannot be a more absurd Constitution than that of America. The President of America is chosen for four years, but his parliament can deny him funds to discharge his duties. They may not sanction anything for him; but will any Parliament do that there? No. So, when we compare the federalism of America with our Constitution which is federal and also unitary, I think our Constitution is far better more useful and also it has been prepared to suit the conditions of our country.

Now, coming to the resolution and the report of Rajamannar Committee, they have not clearly stated the position of local boards when autonomy is given to the States. Already there is great complaint that States are not giving sufficient funds and other facilities to local bodies. Therefore, when you say that the State is not satisfied with the power that is given by the Centre, and when the State wants full autonomy, naturally it must also give sufficient powers, freedom and scope to the local bodies, i.e., the blocks and municipalities. But nothing has been said about that

614 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[Thiru K. S. Kothandaramiah]

[1974 ஏப்ரல் 19]

in this resolution. Therefore, once we say we are not satisfied with the existing powers and the State must have autonomy and if there is no corresponding sharing of powers with the local bodies there will be a lot of trouble and the State cannot function properly.

Then, coming to the linguistic minorities, nothing is said either in the Rajamannar Committee's report or in other reports. What is a State in our country? It is only a miniature country, a replica of the country. What we find in the country at large, we find in the States also. It is not said here what the State is going to do after it gets autonomy about linguistic minorities.

As soon as the States were Carved out a Linguistic Minorities Commission was appointed. It made a number of recommendations. The Parliament had accepted them. But during all these years, i.e., during the last 17 years, no State has implemented the recommendations. Even the Tamil Nadu State has not done so properly.

Every State has been ignoring it. Linguistic minorities are not small in number.

Take Karnataka State, there are 8 lakhs of Tamilians there. They have not adequate school, library or other things to promote their language and culture.

In Tamil Nadu, there are 50 or 60 lakhs of Telugus. The Government has not done anything to safeguard their language or culture. All this is happening when the Centre is strong. Suppose the States get complete autonomy, I am confident the States will ignore the linguistic minorities.

One hon. Member here said, 'we should not allow linguistic minorities here to study their languages; but we should compel them to study Tamil. That was the point that was made by an hon. Member of this House. Supposing, the State gets complete autonomy, what will happen to the minorities? The State will suppress the language, culture and other things of the minorities'.

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை

மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்

திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[Thiru K. S. Kothandaramiah]

1974 ஏப்ரல் 19]

Moreover, the word 'autonomous' or 'autonomy' clearly denotes that the State must have complete self-government. It is stated that certain subjects like foreign affairs, currency and communications would be enough for the Centre. Even to exercise these powers, the Centre must have control over the States. Recently there was trouble in the Andhra Pradesh and supposing there was no Central Government. What would have happened? One neighbouring Government would have supported one section of the people and another neighbouring Government another section of the people. Ultimately there will be civil war and there will be murders and there will be bloodshed. Therefore, if there is no strong Central Government, I think the States will begin to fight with each other.

Now, let us take our State. Due to geographical reasons, our State is dependent on other States. For instance, take water. We have no rivers at all. We are at the tail-end of the rivers and all the rivers come from the Karnataka State or some other States. Because there is a Centre, they are trying to reconcile the views of the States and the Centre and we are getting water. If the State becomes independent, then the question of 'sons of the soil' and 'sons of the language' will arise. We cannot get a single drop of water from the neighbouring States.

Now we are surplus in food and a lot of surplus rice is going to other States. Smuggling is going on and will increase, if there is no Central Government, how can you control it and other illegal activities? The Police is not sufficient to control them and you require military which will be in the hands of the Central Government. So, the demand of State autonomy is merely a thought and imagination and it is not a practical one.

Also, India was exposed to external danger from the North only previously. Now the danger is coming from the North East, that is from China. Now, the Himalayas is no barrier because atom bombs and ballistic missiles have been discovered.

816 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[Thiru K. S. Kothandaramiah]

[1974 ஏப்ரல் 19]

Also, during the last 2,000 years Tamil Nadu being in the corner of this Country, has been free from external aggression.

Now, two Super-Powers, America and Russia are sending their fleets in the Indian Ocean and there is a great danger to our State. Supposing there is no Central Government; how can you safeguard our shores? Supposing the war comes; how are you going to protect our people? Therefore, you should not think of having all the powers.

Even now, there is a crisis with regard to electricity. Due to the power cut, food crops have failed and pumpsets are not working. Cars and other vehicles have come almost to a standstill. So, we will have to carefully consider the pros and cons of the matter and see that the freedom of the country is maintained at all costs. We must have some restraint and there must be an understanding between the Centre and the State.

The country is an organic whole and Centre is like stomach and the States are limbs. Without the body the limbs cannot function and so also, without the limbs the body cannot function. So, both the Centre and the States should work together and there should be cordiality between them.

Suppose the D.M.K. comes to power at the Centre in the next election. Will they abolish the Central Governors? No, because they will have to get information from other States. If there is no Governor, the Central Government will have no control over the internal affairs. To maintain internal tranquility, a strong Centre must be there. If there is trouble anywhere in the country, only a strong Centre can act to meet it.

In this connection, I wish to quote what Thiru K. Hanumanthaiya, ex-Chairman of the Administrative Reforms Commission has stated :

“ I am not sking for the amendment of the Constitution. It is a well-known fact that in U.K. which has got a democratic structure, the conventions and practices have grown, even though

1974 ஏப்ரல் 19]

[Thiru K. S. Kothandaramiah]

they were not incorporated in statutes. If these conventions and practices are left to the sweet will and pleasure of a particular Ministry in the Centre or the States or the Governor, the controversies do arise. These controversies should subside; they should not be allowed to grow. It is with this view that the Administrative Reforms Commission has proposed that the constitutional conventions and practices must be reduced to some form or rules or guidelines—call them by whatever name you like... ”

One State may demand one set of powers and another State may demand some other powers. So, let us not approach the word ‘federal’ in a literal sense. It means that Centre and State should co-ordinate each other’s activities. So, I say that the demand for complete autonomy is not conducive for the good working of the country. State autonomy will lead to the cry of ‘sons of the soil’ theory and that is not good for the welfare and growth of the country. With these words I conclude.

THIRU B. VENKATASWAMY : Sir, on behalf of Swatantra Party I want to state the views of our party regarding State ‘demanding the right of self-government.

The right of self-government means Government should be run by the people without outside interference. It is said that more powers should be given to the State. At the same time it should be remembered that we should have a strong Centre. In this connection let me say what Rajaji has said in the ‘Swarajya’ of April 1, 1972 :

“The demand for what has been denominated as State autonomy is a demand for a share in the permit-licence loot which is now the exclusive monopoly of the ruling party at the Centre. If the permit-licence-raj administration is reformed, as the Swatantra Party has been demanding for years and is handed over to an expert autonomous board, which has no interest in any political party, this demand for a share in the loot will automatically disappear. One can understand the support of industrial magnates to this demand for State autonomy, as their interests could then be managed more cheaply and with greater speed.”

618 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள்.
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[1974 ஏப்ரல் 19]

[Thiru B. Venkataswamy]

We strongly feel that there is no need for constitutional amendments. When Rajaji formed the Swantantra party, what he said was that the individual should have more 'swtantram'. He wanted more powers for the individual.

Regarding constitutional amendment, Rajaji had said that Constitution was not defective but that we had only misled it because of the Centre's pursuing the permit-licence-raj. That has led to internal rivalries and personal ambitions and has affected the whole economy. So, let us remember what Rajaji had said.

One member said that Rajaji's words have become prophetic. But without amending the Constitution, he had done many good things like temple entry, bringing in of prohibition, zamindari abolition, agricultural debt relief, Cultivating Tenants Bill, etc.

Our Constitution is federal in character. The drafting of our Constitution was based on the Constitutions of U.K., U.S.A., Australia and Soviet Union.

But as far as our constitution is concerned, we have several languages and several social groups but having one single oriented system.

The framers of the Constitution felt that unity of nation must be preserved at all costs and so they wanted to have a strong Centre.

Coming to other points, I may say that the Planning Commission has nothing to do with constitution. It acts as super-government now. All Congress Chief Ministers had to act in accordance with the Planning Commission's dictates.

But only Rajaji and Prakasam had the courage to fight this Congress domination in the shape of Planning Commission. They championed the cause of the State. Due to arbitrary and dictatorial attitudes of the 'tuglakhs' at Delhi, the Finance Commission, a statutory body to be set up under the Constitution, had to function under the guidelines of the Planning Commission.

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை

மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்

திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 19]

[Thiru B. Venkataswamy]

I shall cite one instance of how the Planning Commission holds the upper hand.

Thodahalla project had been sanctioned by the Centre and the State recommended it. But the Planning Commission said 'no' and so the project could not be taken up. For all central acts, there are rules and the State has to implement the rules.

For instance take the rules of the Motor Vehicles Act, Industrial Disputes Act, etc. the Central Government has an independent officer for this, individually. But the State Government has got discretionary powers either to fall in line with Centre or maintain its individuality.

[பிற்பகல் 1:30.]

In this Rajamannar Committee Report, drastic changes to the Constitution have been recommended, and the Committee pleads for re-drafting of the Constitution.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்னும் $\frac{1}{2}$ மணி நேரம் பேரவை நேரத்தை நீட்டித்து, திரு. பி. வெங்கடசாமி அவர்களும், திரு. வகாப் அவர்களும் பேசும் வகையில் அவையை நீட்டித்துக்கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

THIRU B. VENKATASWAMY: Coming to other points in this report, there is no reasoning for any of the recommendations. Therefore, the report is not supported by evidence.

The safety valve in a constitution is to protect the citizens and to maintain their fundamental rights as common guardian of law like the Supreme Court and we cannot think of degrading the very Supreme Court. That will be a black-day in our constitution. If it is said that there should not be a Supreme Court, but only the State High Court is the final authority, that will not be proper.

The State cases went to the Supreme Court in the case of the Motor Vehicles Act. Our Government itself went to the Supreme Court. If anything goes wrong, we must have an

620 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[1974 ஏப்ரல் 19]

[Thiru B. Venkataswamy]

authority like the Supreme Court for doing justice. In the case of the water dispute, we went to the Supreme Court. Therefore, it should be there. We agree that there should be more powers to the States.

This is a matter for mutual discussion by representatives of all the States with representatives of the Central Government at the official levels. We, members of the Swatantra Party will certainly agree for more powers to the State Governments, but at the same time preserving the solid strength of the National Government at the Centre.

We decry the labours of many of the State Chief Ministers to wait at Delhi for instructions from the Prime Minister and the Cabinet Ministers even on minor matters. This is like the various Chairmen of Panchayat Unions waiting at the Madras Secretariat to have Dharshan of our Hon. Ministers.

For instance, there was an occasion in Tiruchirapalli Municipality to change the name of a street in the Municipality and the permission of the State Government had to be sought for.

Even for erecting a cinema hall, at a remote town like Tuticorin the Municipal Commissioner and the Engineers concerned had no power to approve the specifications but the permission had to be obtained from the Town Planning Officer only at Madras.

This would show that we do not have the practical federal system assured in the Constitution but the powers are now distributed here and there. This would only require closer examination of the legislative lists and also the rules and orders framed by the Central and State Governments.

I would appeal to this Assembly not to be swayed by political considerations but to think of the common man in the country, whether he is from Kashmir or Kanyakumari. We have to establish the supremacy of the citizens and not the supremacy of the Government whether it is the Centre or State. I would only recommend that we must recommend to the Central Government

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை

மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்

திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 19]

[Thiru B. Venkataswamy]

to appoint an Expert Committee consisting of senior officials both of the Central and State Governments and experts in the other fields to examine the question of analysing the pitfalls in the working of the federal constitution given to us and to suggest ways and means to set right the mistake committed by the politicians for the past 25 years and more after the British quit the country.

Hon. Members referred to Rajaji and have said he was a prophet. He has given his opinion about North and South. Whenever a man is partial, every other man also will have to be partial. The Central also must feel that it should be liberal. Otherwise, there will be definitely trouble.

For instance, in Andhra, recently there was trouble, though Telengana also is part of Andhra.

In the matter of licensing policy and establishment of industries, we certainly agree with the Government. Why should we stand at the doors of the Centre? Even Mr. Palkiwala has said that about 93 industries have to be in the State sector. The Centre should not come in the way.

Even though Tamil Nadu has vast mineral resources, it did not have the power to exploit it of its own accord. We should restore to the States the legitimate powers envisaged in the Constitution. This is what he has said. But he does not recommend autonomy to the State nor does he advocate any constitutional amendment in this regard.

Even in the Constitution, we have the power to discuss. According to Article 258, which deals with the power of the Union to confer powers on States, we can discuss and under 258-A the States have power to entrust functions to the Centre and the Governor may with the consent of the Government of India entrust conditionally or unconditionally functions to the Government of India.

மாநில சபாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னர் குழுவின்
பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும்
உருத்துக்களை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல்
அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும்
என்பது குறித்து

[1974 ஏப்ரல் 19]

[Thiru B. Venkataswamy]

Therefore, we have got the power to discuss with the Centre. Rajaji has clearly stated that the provisions are misread, they are not defective, they are only misread by us so that we may have more powers.

I strongly plead on behalf of the Swatantra Party not to change the Constitution, but at the same time, we must have more powers to the State on the basis of my amendment to the resolution. I will read it again and I request the Hon. Chief Minister to consider it and substitute it for the Resolution moved by him. My amendment is:

“ For the resolution moved by the Hon. Dr. M. Karunanidhi, Chief Minister, substitute the following :

“ This Assembly recommends to the Government of India to appoint immediately a compact committee consisting of constitutional lawyers and experienced administrators to investigate and find out how an eminently Federal Constitution that was given to this country by the Constituent Assembly has been converted in practice into unitary form of Government by the dominant political party which has held the power both at the Centre and most of the States during the last 24 years and suggest steps for resorting the original federal form of Government as contemplated in the Constitution. Further, the Committee be requested to consider in depth all suggestions made by the State Government, political parties, associations and individuals for decentralisation of political and economic power from Central Government to State Governments and from the State Governments to local self-government bodies and suggest suitable methods of achieving the object of decentralisation of economic and political power without damaging the ability of the Central Government to protect the territorial integrity, unity and solidarity of the country and Indian People ”.

Thank you, Sir.

1974 ஏப்ரல் 19]

திரு. கே. ஏ. வகாப் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு புதிய சரித்திரத்திற்கு முன்னுரை எழுதப்படுகிற ஒரு சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இந்தத் தீர்மானத்தை நான் சார்ந்திருக்கிற இந்திய யூனியன் முஸ்லிம், கட்சியின் சார்பிலே எங்களுடைய தலைவர் பெருமதிப்பிற்குரிய காபிதே மில்லத், 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே சொன்ன மாநில சுயாட்சி என்ற கருத்தினை இன்றைக்கு உருவாக்கி, இந்த மன்றத்தினுடைய அனுமதியைப் பெறுவதற்கு தகுதியும், திறமையும் படைத்த மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற இந்தத் தீர்மானத்தை வரவேற்றுப் பேசுகிறேன்.

சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்ச்சி என்று சொல்லுகிற பொழுது, ஆங்கில நாட்டுச் சரித்திரத்திலே சார்ட்டர் ஆஃப் மாக்னாகார்ட்டா என்று சொல்லுவார்கள். இன்றைய ஜனநாயகத்திற்கு அடிப்படையாக விளங்குகின்ற முன் உரிமையைப் பெற்ற ஒரு சாசனமாக அது இருந்தது என்று சொல்வார்கள். அதைப்போன்று எதிர்கால சரித்திரத்தில் மாநில சுயாட்சி மக்களுடைய நல்வாழ்வுக்கு என்று எடுத்துக் கொள்கிறபொழுது, அப்படிப்பட்ட சரித்திரத்திற்கு ஒரு மாக்னாகார்ட்டா இது என்று சொல்லப்படுகிற சாசனமாக இந்தத் தீர்மானம் இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, எதிர்ப்புகள் எந்த ஒரு காரியத்திற்கு அதிகமாக இருக்கிறதோ அந்தக் காரியத்தின் வெற்றி நிச்சயம் என்பது சரித்திரம் நமக்குக் காட்டுகிற உண்மை. இந்த நாட்டிற்கு சுதந்திரமே வராது என்றும், ஆங்கில சாம்ராஜ்யத்தில் சூரியனே அஸ்தமிக்காது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இன்று சுதந்திரத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு மொழி வழி மாகாணங்கள் கேட்டோம். மொழி வழி மாகாணமா? அதைப்பற்றிப் பேசவே கூடாது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் மொழி வழி மாகாணங்கள் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

அதே நிலையில் தான் மாநில சுயாட்சி என்று கேட்பது நிச்சயம் இப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல எதிர்காலத்தில் அது வெற்றி பெறக்கூடிய ஒரு நல்ல தீர்மானமாகத் தான் அமைந்திருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். அதுவும், குறிப்பாகவும், சிறப்பாகவும் சொல்ல வேண்டுமானால், இந்தத் தீர்மானத்தைக்கொண்டு வருவதற்கு இந்த நாட்டில் இருக்கிற பல முதல் அமைச்சர்கள் உள்ளத்தில் எண்ணம் கொண்டிருந்தாலும்கூட ஆளுகின்ற கட்சி ஒரே கட்சியாக இருப்பதால், கட்சியினுடைய கட்டுப்பாட்டின் காரணமாக அதை அவர்கள் செய்ய முடியாமல் இருக்கிற நேரத்தில், உண்மையை எடுத்துச் சொல்வதற்கு

624 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னர் குழுவின பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[1974 ஏப்ரல் 19]

[கே. எ. வகாப்]

எந்த இடத்திலிருந்தும் தயங்காத நம்முடைய கலைஞர் அவர்கள் இப்படிப் பட்ட ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். பூனைக்கு மணிகட்டுவது யார் என்று கேட்பார்கள். அதைவிட இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்ததன் மூலம், புலிக்குக் கடிவாளம் கட்டுவது யார், அதிகாரத்திலுள்ள புலியை ஆட்டிப்படைப்பதற்குக் கடிவாளம் கட்டுவது யார் என்று கேட்டால், மற்றவர்களுக்கு நம்முடைய மாநிலம் முன் வந்திருக்கிறது. இதைப்பற்றி வெளியே எதிர்த்தாலும் உள்ளே இதை வரவேற்கின்ற பல கட்சியினர் இருக்கிறார்கள் என்பது நன்றாகத் தெரியும்.

ஏனென்று கேட்டால் இந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டால் அதனுடைய பலனை அனுபவிப்பவர்கள் அவர்களும் தான் என்று அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சுதந்திரம் கிடைத்தது பற்றி ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். காய்ச்சல் இருந்த கந்தசாமிக்கு இன்று காய்ச்சல் நின்றுவிட்டது. ஆனால், கந்தசாமிக்கு இருக்கிற உடல் வலி, வயிற்றுவலி, அசதி இன்னும் நீங்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். சுதந்திரம் பெற்று 27 ஆண்டுகள் ஆகியும்கூட இன்னும் இருக்கிற வயிற்று வலிக்கும், உடல் வலிக்கும் இன்று டாக்டர் கலைஞர் கொடுக்கின்ற டானிக் இந்த மாநில சுயாட்சி என்பது என்று இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்வது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, தன்னுடைய உரையிலே கலைஞர் அவர்கள் ஒரு கருத்தைக் கூறியிருக்கிறார்கள். கைதியாக இருந்து சிறையிலிருந்து வெளி வந்தவன், சுதந்திரமாக வெளியிலே வந்துவிட்ட பிறகு கூட கையிலே இருக்கிற விலங்கினால் கை சுதந்திரமாக இயங்க முடியவில்லை. தன்னுடைய குழந்தையைக் கட்டி அணைக்கப்போகின்ற அவனுடைய கையிலே இருக்கின்ற விலங்கை உடைக்க வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. கலைஞர் அவர்கள், சம்மட்டி கொண்டோர்க்க வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை, அதை சாவியால் திறக்க வேண்டுமென்றுதான் சொல்கிறார்.

ஏதோ பிரிவினைக் கண்ணோட்டத்தில் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் என்று சொன்னார்கள். அம்மையார் அவர்கள் பேசும்பொழுதுகூடச் சொன்னார்கள். ஏதோ முன்பிருந்த சுயமரியாதை இயக்கத்தின் அடிப்படையில் இந்தத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று மதிப்பிற்குரிய திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் பேசும்பொழுது சொன்னார்கள். பிரிவினையை விரும்புகின்ற சில கட்சிகள் என்ற அடிப்படையை அவர்கள் உள்ளத்தில் நிறுத்திக்கொண்டு, தமிழரசுக் கட்சி, முஸ்லிம் லீக் கட்சி என்று சொன்னார்கள். அதைப்போலவே, அவர்கள் கடந்த கால நிகழ்ச்சிகளை வைத்துக்கொண்டு கற்பனையாகப் பேசுகிறார்கள்.

ஈசாப் கதை ஒன்று எனக்கு ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. மலை அருவியிலே ஒரு ஓநாயும் ஆடும் நீர் குடிப்பதற்காக நின்றுகொண்டிருந்ததாம்.

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னர் குழுவின பரிந்துரைகள் 625
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 19]

[திரு. கே. ஏ. வகாப்]

ஒநாய் மேல்பகுதியில் நின்று கொண்டிருந்தது. ஆடு கீழ் பகுதியில் நின்றுகொண்டிருந்தது. அந்த நேரத்தில் ஒநாய் ஆட்டைப் பார்த்துக் கேட்டதாம். “நான் குடிக்கின்ற தண்ணீரை நீ ஏன் கலக்குகிறாய்?” என்று கேட்டது. அதற்கு ஆடு “நீ தான் மேல் பகுதியில் குடிக்கிறாய், நான் கீழ் பகுதியில் குடிக்கிறேன், நான் எப்படி கலக்க முடியும்?” என்றது. உடனே ஒநாய் “நீ கலக்காவிட்டால் உன் பாட்டன் கலக்கியிருப்பான்” என்று சொல்லி, அதைத் தாக்கிறாய்.

அதே மாதிரி பாகிஸ்தான் பிரிவினையை வைத்துக்கொண்டு, ஜஸ்டிஸ் கட்சியை வைத்துக்கொண்டு, சுயமரியாதை கட்சியை வைத்துக்கொண்டு இது மாதிரி கூறுவது ஏதோ ஒரு காரணத்தை வைத்து இங்கே இருக்கிற உண்மையை மறைப்பதற்கு தான் கூறுகிறார்கள் என்ற அடிப்படையில் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது.

முஸ்லிம் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில் நாங்கள் அன்றைக்கே தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறோம். மாநில சுயாட்சி என்ற அளவிலே நாங்கள் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால், எந்த சூபத்திலாவது பிரிவினை வந்தாலும், அந்தப் பிரிவினையை எதிர்க்கின்ற முதல் நம்பர் எதிரியாக முஸ்லிம் லீக் கட்சி கட்சி இருக்கும் என்று மறுபடியும் இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இங்கே கூட்டாட்சியினுடைய தத்துவத்தைப்பற்றி ஒற்றை ஆட்சியின் தத்துவத்தைப்பற்றி மிகத் தெளிவாக மாண்புமிகு நாவலர் அவர்கள் விளக்கியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதைப்பற்றி இந்த நேரத்தில் நான் அதிகமாக விளக்கத் தேவையில்லை. கூட்டாட்சி முறையைப்பற்றி ஃபிரிமேன் என்பவர் கொண்டிருக்கிற அந்தத் கருத்தைக்கொண்டு கூட்டாட்சி அமைப்பு என்று இதைக் கூறுகிறார்கள்.

வீயர் என்ற இன்னொருவர் கூறியது போல நம்முடைய நாட்டில் இப்பொழுது நடைபெறுவது போலிக் கூட்டாட்சி. போலிக் கூட்டாட்சி என்று கூறியிருக்கிறார்கள். கூட்டாட்சி அல்ல. அமெரிக்க நாட்டில், ஆஸ்திரேலிய நாட்டில் இன்றைக்கு கூட்டாட்சி முறை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. ஸ்விட்சர்லாண்ட் போன்ற சிறிய நாட்டில் வேறு அமைப்பில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ரஷ்யா நடப்பைப் பற்றி பெருமதிப்பிற்குரிய கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் பேசினார்கள். ரஷ்ய நாட்டில், உக்ரேயின், அவுட்டர் மங்கோலியா ஆகியவைகள் தன் உரிமைபெற்ற குடியரசுகளாக இருக்கின்றன. ஐக்கிய நாட்டுச் சபையில் அவர்களுடைய தனிப் பிரதிநிதிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாவிதமான அதிகாரமும் இருக்கிறது. ரஷ்ய நாட்டில் அப்படி இருக்கலாம்.

மாநில சபாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின
பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும்
கருத்துக்களை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல்
அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும்
என்பது குறித்து

[1974 ஏப்ரல் 19]

[திரு. கே.எ. வகாப்]

ஆனால், இந்தியாவில், தமிழ் நாட்டில், இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் அப்படி இருக்கக்கூடாது என்றால், அவர்கள் கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு அதைச் சொல்கிறார்கள் என்று எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமே தவிர, ரஷ்யாவிற்கு ஒரு நீதியும், இந்தியத் துணைக் கண்டத்திற்கு ஒரு நீதியும் இருக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் நிச்சயமாக நினைக்கமாட்டார்கள். அந்தக் கருத்தைச் சொல்வதிலே முஸ்லிம் லீக் ரஷ்யாவுக்கு விரோதி, ரஷ்யக் கொள்கைகளை ஆதரிப்பதில்லை. என்ற அடிப்படையில் பேசினார்கள்.

ரஷ்ய நாட்டுக்கு முஸ்லிம் லீக் கட்சி விரோதி அல்ல, அதனுடைய கொள்கையிலே விரோதத் தன்மை இல்லை. ஆனால், இருக்கிற உண்மையை எடுத்துச் சொல்கிற நேரத்தில், பெருமதிப்பிற்குரிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்காரர்கள் அதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பற்காகத்தான் நான் இதைச் சொல்கிறேன். அங்கே இருக்கிற நாட்டுக்கு தனிப் படை இருக்கிறது. அவர்களுக்கு பிரிந்து போகிற உரிமை இருக்கிறது. அவை களெல்லாம் இங்கே கேட்கப்படவில்லை.

படையை நீங்கள் மத்தியில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள், நிதி வசதியை நீங்கள் வைத்துக்கொள்ளுங்கள், வெளி நாட்டு உறவுகளை நீங்கள் வைத்து கொள்ளுங்கள், உள் நாட்டு போக்கு வரத்தை நீங்கள் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். இன்னும் இப்படி பொறுத்தமான அதிகாரங்களை நீங்களே வைத்துக்கொள்ளுங்கள், எங்களுக்கு மாநிலங்களுக்கு நாங்கள் சுயமாக செயல்படுவதற்கு, மற்றவர்களுடைய தலையிடன்றி செயல்படுவதற்கு, யாராக இருந்தாலும், மத்திய அரசாக இருந்தாலும், மாநில அரசாக இருந்தாலும் மத்திய அரசு மாநில அரசில் தலையிடுவதற்கு, "மாநில அரசு மத்திய அரசில் தலையிடுவதற்கு இல்லாத வகையிலே அதி காரங்கள் இருக்கவேண்டும்.

குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், இந்தப் பிரச்சனையைப் பற்றி பேசினார்கள். இந்திக்கு என்று தனியாக தமிழகத்திற்கு ஒரு கொள்கை இருக்கிறது. நமக்கெல்லாம் தனியாக உணர்ச்சிகள் இருக்கின்றன. ஆனால் நம்முடைய உணர்ச்சிகளை மத்திய அரசு கட்டுப் படுத்தும் என்றால், அந்த நேரத்திலே நாட்டிலிருப்பவர்கள் குரல் எழுப்புவார்கள் என்று தான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அப்படிப்பட்ட தன்மைகளை, கருத்துக்களை எந்த நாளும், ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. மத்திய அரசினுடைய அப்படிப்பட்ட சில அதிகாரங்களில் மாநில அரசு தலையிடக்கூடாது என்ற அளவில் சில உறுப்பினர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

ஃபெடரேஷன், கூட்டாட்சி முறை எப்படிப்பட்டதாக இருக்க வேண்டும் என்பதை நல்ல முறையில் நாவலர் அவர்கள் விளக்கிக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் இன்றையதினம் பணப்பெட்டியின் சாவி மத்திய அரசின் கையில் இருக்கிறது. லீட்டிலே இருக்கிற மருமகள் வந்து பல

மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின
பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும்
எழுத்துக்களை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல்
அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும்
என்பது குறித்து

627

1974 ஏப்ரல் 19]

[திரு. கே.ஏ. வகாப்]

ஆண்டுகள் ஆகியும் கூட, வீட்டினுடைய பொறுப்புகளையெல்லாம் ஏற்றுக்
கொண்டிருந்தாலும் கூட, பணப்பெட்டி சாவி இன்னும் மருமகள்
கையில் கொடுக்கப்பட்டதா என்றால், மாமியார் கையில் தான் சாவி
இருக்கிறது. பிச்சைக்கார்களுக்கு இல்லை என்று சொல்வது கூட மரு
மகள் சொல்லக்கூடாது, இல்லை என்று சொல்வது கூட நான் தான்
சொல்வேன் என்று சொல்லக்கூடிய கொடுமைக்கார மாமியாரைப் போல
நடக்கக் கூடாது என்ற தத்துவத்தில் தான், இந்த மாநில சுயாட்சியின்
அடிப்படை தத்துவம் அடங்கியிருக்கிறது.

மற்ற மாநிலங்கள் அரிசி கேட்டால், தமிழக மாநிலம் அரிசி கொடுக்க
முன்வந்தால், அரிசியை நம்முடைய மாநிலம் கொடுக்கக் கூடாது, என்
னுடைய அனுமதி பெற்றுத்தான் கொடுக்க வேண்டும், நல்லது செய்தா
லும் அதற்கு எங்களுடைய அனுமதி பெற்றுத்தான் செய்ய வேண்டும்,
கொடுக்க வேண்டிய அதிகாரம் கூட எங்களிடம் தான் இருக்க வேண்டும்
என்று சொல்கின்ற அளவுக்கு மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய தன்மை
இருக்கிறது என்றால் என்ன சொல்வது? சாதாரண சிறு விஷயங்
களுக்குக்கூட இப்படி மத்திய சர்க்காரை நாம் கெஞ்சிக் கேட்கக் கூடிய
நிலைமையில் இருக்கிறோம்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு முறை குறிப்பிட்டார். கையேந்தி
நிற்கவேண்டிய நிலையில் நாம் இருக்கிறோம், தாழ்ந்த நிலையில் கையை
ஏந்திக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னார். மத்திய அரசு எடுக்
கின்ற சில முடிவுகள், அவர்களுடைய பொருளாதார கண்ணோட்டம் சரி
இல்லாத காரணத்தினால், நாட்டிலே விலைவாசி ஏற்றம் ஏற்பட்
டிருக்கிறது. நாட்டிலே அண்மையில் ஏற்பட்ட விலை ஏற்றம் எப்பொழுது
ஏற்பட்டது என்பதைக் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பாருங்கள். ரயில்வே
ஸ்ட்ரைக் ஏற்பட்டதற்குப் பிறகு விலை ஏற்றம் விஷம்போல் ஏறிக்கொண்
டிருக்கிறது.

ரயில்வே ஸ்ட்ரைக்குக்கு முன்னால் என்ன ஏற்பட்டது. பணவீக்கம்,
10,000 கோடிக்கு அதிகமான நோட்டுகள் அச்சடிக்கப்பட்டன. அதன்
காரணமாக நாட்டில் பண வீக்கம் ஏற்பட்டது. கறுப்புப் பணம் வந்தது,
விலை ஏற்றம் ஏற்பட்டது. அதற்கான பொறுப்பை யார் ஏற்கவேண்டும்,
மத்திய அரசாங்கம் தான் ஏற்கவேண்டும். ஆனால் அந்த விலையேற
த்தின் காரணமாக பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் மாநிலத்தில் இருக்கின்ற
தொழிலாளர்களும், அரசாங்க அலுவலர்களும் தான். மாநிலத்தில்
இருக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுக்கும்போது
மாநில அரசின் நிதியிலிருந்தே கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதற்கு
மத்திய அரசு எந்தக் குற்றத்திற்கு காரணமாக இருக்கிறதோ அதற்குப்
பரிசாரமாக, மத்திய அரசே உதவி செய்ய வேண்டும்.

காநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்ஞர் குழுவின் பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துக்களை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. கே. ஏ. வகாப்]

[1974 ஏப்ரல் 19]

ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்னால் ரூபாய்க்கு படி அரிசி போடுவோம் என்று சொன்னார்கள் ; அதைப் போடமுடியவில்லையே என்று அம்மையார் அவர்கள் கேட்டார்கள். அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். உண்மை. அந்தக் கொள்கையை நிறைவேற்ற முடியாமல் போனதற்கு மூல காரணமாக இருப்பது நீங்கள்தான். இன்றைக்கு பொருளாதார அடிப்படையில் பார்த்தால், இந்த விலையேற்றத்தின் காரணமாகத்தான் அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் கொள்கையை நிறைவேற்ற முடியாத சிக்கல் ஏற்பட்டது என்பதை எல்லோரும் உணர்வார்கள். அடிக்கடி, பல விலையேற்றங்களுக்குக் காரணமாக இருப்பது மத்திய அரசுதான். மத்திய அரசே நிதிப் பொறுப்பை பார்த்துக்கொள்கிறது. அந்த பொறுப்பு மாநில அரசுக்கு அல்ல. நிதிப் பொறுப்பை வகிக்கின்றவர்கள்தான் விலையேற்றத்திற்கு பொறுப்பு ஏற்கவேண்டும்.

நிதிப் பொறுப்பை பொறுத்த வரையில், மத்திய அரசுக்குத்தான் எல்லா பொறுப்புகளும் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்வதில் நாங்கள் கருத்து வேறுபடுகின்றவர்கள். ஓரளவுக்காவது மாநில முதலமைச்சர்களுக்கு அதில் பொறுப்பு இருந்தால்தான் சரியாகச் செயல்பட முடியும். அந்த முறை இருந்தால்தான் நிச்சயமாக ஒரு நல்ல கூட்டாட்சியாக இருக்க முடியும். கூட்டாட்சி முறையிலேதான் மக்களுக்குத் தேவையான வளத்தை அளிக்க முடியும்.

அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தலாமா? இதற்காகவா அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். நேற்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் கந்தப்பன் அவர்கள் அழகாகச் சொன்னார்கள். அரசியல் சட்டம் ஒரு “கைபடாத ரோஜா” என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது 33 தடவைகள் அரசியல் சட்டத்திலே திருத்தம் செய்தாகி விட்டது, என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். அரசியல் சட்டத்தை இயற்றிய அம்பேத்கார் அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள் என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அரசியல் சட்டம் எரிக்கப்பட வேண்டியது என்று அவர்கள் கோபத்தில் சொல்லியிருந்தாலும், ஒரு உண்மையான வாதத்தின் அடிப்படையிலேதான் சொன்னார்கள். அரசியல் சட்டம் ஏற்படுவதற்கு காரணமாக இருந்த அம்பேத்கார் அவர்கள், தான் பெற்ற குழந்தையைக் கொல்லலாமா, அப்படிச் செய்வது அழகா என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் எந்தச் சூழ்நிலையிலே அப்படிச் சொல்லியிருப்பார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அது ஒரு சிக்கலான பிரச்சனை. நான் ஒரு அழகான கோவிலைக் கட்டினேன். அதிலே தெய்வத்தை குடி வைக்க வேண்டுமென்று விரும்பினேன். ஆனால் அந்த கோவிலில் பேய்களும், பிசாசுகளும், பூதங்களும் புகுந்துவிட்டன என்று கூறியிருக்கிறார்கள்.

அது மட்டுமல்ல, அரிசன மக்களின் அந்தஸ்தை உயர்த்த வேண்டுமென்று உணர்ந்த ஆசிய ஜோதி ஜவகர்லால் நேரு அவர்கள், அதை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு, அன்றைக்கு ஜனாதிபதியாக இருந்த ராஜேந்திர பிரசாத் கையெழுத்துப்போட மறுத்துவிட்டார்கள். இப்படி அரசியல்

மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின
பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும்
கருத்துக்களை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல்
அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும்
என்பது குறித்து

629

1974 ஏப்ரல் 19]

[திரு. கே. ஏ. வகாப்]

சாசனம் இருக்குமானால், எல்லோரும் சமத்துவம் என்பதற்கு தடை இருக்குமானால், இந்தச் சட்டத்தை சுட்டெரித்துவிடலாம் என்று அவர்கள் மன வேதனையோடு தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

இன்னும் ஒவ்வொரு கட்சித் தலைவர்களும் அதைப்பற்றிச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். பூபேஷ்குப்தா அவர்கள் இந்த அரசியல் சட்டத்தை “இல்லெஜிட்டிமேட் சைல்டு”—முறை தவறி பிறந்த குழந்தை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பழைய காங்கிரஸ் தலைவர் அசோக்மேத்தா அவர் கள் மாநில அரசாங்கங்களை இந்த மத்திய அரசாங்கம் ஆபீஸ் பாய்களாக நடத்துகிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் பிலுமோடி அவர்கள் மலட்டுத் தன்மை வாய்ந்ததாக இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் சொல்லும்போது எல் லோருமே இதிலே ஒரு மாற்றம் வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள் என் பதை நாம் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. அந்த மாற்றத்தை ஒரு பரந்த நோக்கத்தோடு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தின் மூலம் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். மாற்றத்தை எதிர்பார்க்கின்றவர்கள் எல்லாம் இப்படிப்பட்டவர்கள் அதைச் செய்வதா? கருணாநிதி திருத்தம் கொண்டு வருவதா? அதை நாம் ஏற்றுக்கொள்வதா என்ற முறை யிலேதான் எதிர்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இதைச் செய்யவில்லை என்றாலும், அவர்கள் சொன்ன தைப்போல, வேறொருவர் செய்யத்தான் போகிறார். டாக்டர் கலைஞர் முந்தி விட்டார். இதைப் புரிந்துகொள்ள மறுக்கிறார்கள்.

நேற்று பெரியவர் மணலி அவர்கள் பேசும்போது ஒன்றைக் குறிப் பிட்டார்கள். இதற்காக என்னுடைய உயிரை வேண்டுமானாலும் கொடுப்பேன் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் ஏற்கெனவே பல தியாகங்களைச் செய்தவர்கள். தியாகப் பரம்பரை அவர்களுக்கு உண்டு. தியாகப் பரம்பரையைச் சேர்ந்த உண்மையான ஒரு கம்யூனிஸ்ட் என்று இன்றும் மதிக்கப்படக் கூடியவர் அவர். அப்படிப்பட்ட மணலி அவர்கள் அப்படிச் சொல்கிறார்கள் என்றால் நிச்சயமாக இதன் உண்மைத் தத்துவத்தைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந் திருக்கிறார்கள் என்பதற்காக இதை எதிர்க்கிறார்கள் என்றால் உங்களுடைய வீரேந்திரபட்டில் அவர்களும் இன்னும் வட மாநிலங்களிலே உள்ள பல முதலமைச்சர்களும் இந்தக் கருத்தை எழுப்பி இருக்கிறார்களே, அதற்கு என்ன சொல்கிறீர்கள்?

அண்மையிலே நாங்கள் வட மாநிலங்களுக்குச் சென்றிருந்தபோது அங்கே உள்ள உண்மை நிலையை நாங்கள் கண்டோம். இப்படிப்பட்ட ஒரு மறுமலர்ச்சி அங்கே ஏற்பட்டிருக்கிறது. நாங்கள் சென்ற இட மெல்லாம் மாநில சுயாட்சிப்பற்றிக் கேட்டார்கள். பஞ்சாப், அரியானா அரசியல் தலைவர்கள் எல்லாம் எங்களிடம் கேட்டார்கள். உங்களுடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இதுபற்றி இந்தியா பூராவுமாகச் சேர்ந்து ஒரு

மாநில சயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்ருர் குழுவின்
பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும்
சூத்திரங்களை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல்
அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும்
என்பது குறித்து

[திரு. கே. ஏ. வகாப்]

[1974 ஏப்ரல் 19]

பட்டாட்டைக் கூட்டுவார்களானால் அந்த மாநாட்டிலே நாங்கள் பங்கு
கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம்; ஆனால் நாங்களாக அதைச் செய்ய
முடியாத சூழ்நிலையில் இருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே,
இந்தத் தீர்மானத்தை தேசிய கண்ணோட்டத்துடன் பார்க்க வேண்டுமென்று
நான் மிக மிக வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல; இன்று பல பிரச்சனைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள்.
அந்தப் பிரச்சனைகளில் முக்கியமாக இன்றையதினம் இந்த நாட்டினுடைய
பொருளாதாரம் எப்படி சீர்கெட்டிருக்கிறது என்பதை நம்முடைய மாண்பு
மிகு உறுப்பினர் கந்தப்பன் அவர்கள் தெளிவாக விளக்கிச் சொன்
னார்கள். அழகான கார் தான்; பார்ப்பதற்கு நன்றாக
இருக்கிறது; பெயின்ட் பளபளப்பாக இருக்கிறது; கார் குஷன் மெத்
மெத் என்று இருக்கிறது; ஆனால் எஞ்சினில் கோளாறு இருக்கிறது;
டிரைவரால் கோளாறைச் சரிப்படுத்த முடியவில்லை என்றால் நல்ல மெக்
கானிக் இருக்கிறார்; அவரிடம் கொடுத்துவிடலாம். இந்தக் கருத்தை
ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அம்மையார் அவர்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த சுரேந்திரன் அவர்கள்
பேசும்போது உண்மையை ஒப்புக்கொண்டார்கள். நாம் தேசிய சுதந்
திரம்தான் அடைந்திருக்கிறோம்; பொருளாதார சுதந்திரம் அடைய
வில்லை என்று சொன்னார்கள். ஏன் பொருளாதாரத்தில் சுதந்திரம்
அடைய முடியவில்லை?

அனுக்குண்டுகளால் சுட்டெரிக்கப்பட்ட சிறிய நாடாகிய ஜப்பான் பொரு
ளாதாரத்தில் 700 மடங்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை டாக்டர் நாவலர்
அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். சின்ன சின்ன நாடுகள் எல்லாம் கூட
பொருளாதாரத்தில் மிகவும் வளர்ச்சியடைந்திருக்கின்றன. ஆனால் நாம்
வளர்ச்சியடையவில்லை என்றால் இங்கே கோளாறு இருக்கிறது என்று
பொருள்; அந்தக் கோளாறு எங்கே இருக்கிறது என்பதை நாம்
புரிந்துகொள்ளவில்லை. அதைப் புரிந்துகொண்டு அதற்கு ஏற்றவகை
யில் செயல்படவில்லை.

அதற்கெல்லாம் ஒரு பரிகாரம் காணுகின்ற வகையில் இந்த மாநில
சயாட்சி என்னும் ஒருமருந்து இருக்கிறது. இந்த மருந்து சகல வியாதி
களையும் தீர்த்து வைக்கும். இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில்
இதை ஒரு சர்வேரோக நிவாரணி என்று நான் சொல்வேன்; மற்ற
மாநிலங்களுக்கு எப்படியோ தெரியாது.

தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் இது ஒரு சர்வேரோக நிவாரணி
யாக இருக்கும். அதனுடைய பலன்களை அனுபவிக்க நீங்களும் பங்கு
கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். “உறவுக்கு கை
கொடுப்போம் உரிமைக்கு குரல் கொடுப்போம்” என்று கலைஞர் அவர்
கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த வகையிலே இந்த மாநில சயாட்சித்
தீர்மானத்தை முஸ்லிம்லீக் கட்சியின் சார்பிலே ஆதரித்து, என்னுடைய
உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.